

**МІНІСТЕРСТВО
АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА
ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ**

Мінагрополітики
вул. Хрещатик, 24, м. Київ, 01001
тел. 226-25-39, факс 278-76-02
web: www.minagro.gov.ua
код ЄДРПОУ 37471967
e-mail: info@minagro.gov.ua

**MINISTRY
OF AGRARIAN POLICY AND
FOOD OF UKRAINE**

Minagropolicy
24, Khreshchatyk str., Kyiv 01001
tel. +380-44/226-25-39
fax +380-44/278-76-02
web: www.minagro.gov.ua
e-mail: info@minagro.gov.ua

30.10.2017 № 37-13-7/24070

На № _____ від _____

**Державна регуляторна служба
України**

*Щодо погодження проекту
Закону України*

Відповідно до статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» Міністерство аграрної політики та продовольства України надсилає на погодження проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо удосконалення механізмів збереження ґрунтів та економічного стимулювання відтворення їх родючості» (далі – проект Закону), кроку 155 підрозділу 13 «Земельна реформа» розділу I «Економічне зростання» Плану пріоритетних дій Уряду на 2017 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 03.04.2017 № 275, та пункту 1 Національного плану дій щодо боротьби з деградацією земель та опустелюванням, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30 березня 2016 року № 271.

Просимо погодити проект Закону у найкоротший термін.

- Додаток: 1. Проект Закону на 17 арк. в 1 прим.;
2. Аналіз регуляторного впливу на 13 арк. в 1 прим.;
3. Копія повідомлення про оприлюднення на 1 арк. в 1 прим.

Перший заступник Міністра

Максим МАРТИНЮК

**МІНІСТЕРСТВО
АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА
ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ**

Мінагрополітики
вул. Хрещатик, 24, м. Київ, 01001
тел. 226-25-39, факс 278-76-02
web: www.minagro.gov.ua
код ЄДРПОУ 37471967
e-mail: info@minagro.gov.ua

**MINISTRY
OF AGRARIAN POLICY AND
FOOD OF UKRAINE**

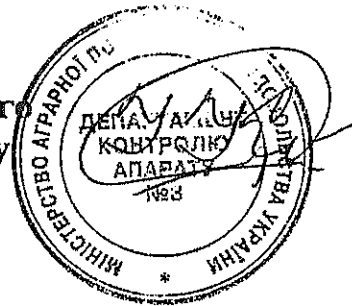
Minagropolicy
24, Khreshchatyk str., Kyiv 01001
tel. +380-44/226-25-39
fax +380-44/278-76-02
web: www.minagro.gov.ua
e-mail: info@minagro.gov.ua

30 жовтня 2017 року

ДОВІДКА

У зв'язку з відпусткою Міністра аграрної політики та продовольства України Тараса Вікторовича Кутового (лист Кабінету Міністрів України від 20.09.2017 № 37454/1/1-17) та відповідно до пункту 25 розділу I Розподілу функціональних повноважень між Міністром та заступниками Міністра, затвердженого наказом Мінагрополітики від 04 листопада 2015 року № 413 (зі змінами), виконання обов'язків Міністра покладено на першого заступника Міністра Мартинюка Максима Петровича.

Директор Департаменту електронного
документообігу та контролю апарату

І. Кавун

АНАЛІЗ РЕГУЛЯТОРНОГО ВПЛИВУ

проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо удосконалення механізмів збереження ґрунтів та економічного стимулювання відтворення їх родючості»

I. Визначення проблеми

Кроком 155 підрозділу 13 «Земельна реформа» розділу I «Економічне зростання» Плану пріоритетних дій Уряду на 2017 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 03.04.2017 № 275, передбачено розроблення та подання на розгляд Кабінету Міністрів України Проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо удосконалення механізмів збереження ґрунтів та економічного стимулювання відтворення їх родючості».

Основною метою проекту зазначеного Закону є формування сталого землекористування через запровадження економічних механізмів стимулювання власників землі та землекористувачів щодо екологічно раціонального використання земель, реалізації заходів з їх охорони.

Разом із тим, пунктом 1 Національного плану дій щодо боротьби з деградацією земель та опустелюванням, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30 березня 2016 року № 271, передбачено розробку проекту Закону України «Про збереження ґрунтів та охорону їх родючості».

Розробка цього проекту Закону передбачалася для визначення законодавчих принципів державної політики та правил, які б гарантували збереження ґрунтового покриву країни, його екологічних і продуктивних функцій, а також створення необхідних умов для ефективного використання ґрунтових ресурсів.

З огляду на системний взаємозв'язок цих двох законопроектів у створенні законодавчого поля для ефективно діючого механізму захисту ґрунтів від деградації, у тому числі через економічне стимулювання власників землі та землекористувачів, є очевидним поєднання норм цих проектів законів у одному проекті законодавчого акта.

Такий підхід був підтриманий за результатами обговорення представниками відповідних наукових інститутів та експертного середовища.

На даний час створена повноформатна нормативно-правова база для реалізації завдань земельної реформи, врегулювання питань у сфері земельних відносин, охорони земельних ресурсів, підготовлена законодавча площадка для запровадження ринку землі.

Поряд із цим, при застосуванні норм діючого законодавства в процесі господарської діяльності виявляються прогалини, які негативно впливають на ефективність правового поля у згаданій сфері.

Зокрема в нормативних документах і в реальному виробництві переважно застосовуються терміни «земля», «земельна реформа», «земельні відносини», «земельна ділянка» і значно рідше – «ґрунт», який фактично є визначальною складовою будь-якої земельної ділянки, яка залучається до аграрного виробництва.

Тому проблемами, які передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, а саме прийняттям проекту закону, є:

відсутність консолідованого нормативно-правового акта, який містить всі необхідні положення і норми, що регулюють правові взаємовідносини у сфері охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;

необхідність визначення на законодавчому рівні пріоритетності охорони та збереження ґрунтового покриву як природного ресурсу;

недостатність нормативно-правової бази для повноцінного та ефективного використання земель сільськогосподарського призначення на території України.

Враховуючи наведене, розв'язати поставлену проблему за допомогою ринкових механізмів або чинних регуляторних актів неможливо.

Основні групи (підгрупи), на які проблема справляє вплив:

Групи (підгрупи)	Так	Ні
Громадяни	+	-
Держава	+	-
Суб'єкти господарювання	+	-
У тому числі суб'єкти малого підприємництва	+	-

II. Цілі державного регулювання

Ціллю державного регулювання є встановлення основоположних принципів державної політики та правил, які б гарантували збереження унікального ґрунтового покриву країни, його екологічних і продукційних функцій, створення необхідних умов для ефективного використання ґрунтових ресурсів без негативних наслідків для наступних поколінь та запровадження реального механізму економічного стимулювання заходів з охорони і збереження земельних ресурсів.

III. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей

1. Визначення альтернативних способів

Види альтернативи	Опис альтернативи
Альтернатива 1 Збереження status quo Спосіб оцінюється, як такий, що потребує вдосконалення	Такий спосіб збереже існуючий стан і механізми використання та збереження ґрунтового покриву країни. За таких умов залишиться реальна загроза подальшої інтенсивної деградації ґрунтового покриву – основного засобу аграрного виробництва.
Альтернатива 2 Прийняття проекту закону Обраний спосіб – забезпечує досягнення цілей державного регулювання	Прийняття закону буде сприяти та забезпечувати збереження унікального ґрунтового покриву країни, його екологічних і продукційних функцій та створить необхідні умови для ефективного використання ґрунтових ресурсів без негативних наслідків для наступних поколінь.

<p>Альтернатива 3 Саморегуляція</p> <p>Спосіб оцінюється як такий, що потребує вдосконалення.</p>	<p>Без стимулювання, в тому числі економічного, впровадження новітніх підходів до моніторингу і підвищення родючості ґрунтів, сприяння з боку держави впровадженню принципово нових стратегій використання, охорони і управління ґрунтовими ресурсами, досягти ефективного використання ґрунтових ресурсів без негативних наслідків для наступних поколінь практично неможливо. Про це свідчить статистика: так, починаючи з 1990 року спостерігається стійка тенденція втрат гумусу та поживних речовин з ґрунтів. Від’ємний баланс у середньому за рік становить 110-130 кг/га. Як наслідок, вміст гумусу за останні 20 років зменшився від 3,65 % до 3,14 %, тобто на 0,51 % в абсолютних величинах.</p>
---	---

2. Оцінка вибраних альтернативних способів досягнення цілей

Оцінка впливу на сферу інтересів держави

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
<p>Альтернатива 1</p> <p>Збереження status quo</p> <p>Спосіб оцінюється як такий, що потребує вдосконалення</p>	<p>Відсутні. Такий спосіб не забезпечить належного збереження ґрунтового покриву та раціонального використання земель сільськогосподарського призначення.</p>	<p>Від’ємний баланс у середньому за рік становить 110-130 кг/га. Як наслідок, вміст гумусу за останні 20 років зменшився від 3,65 % до 3,14 %, тобто на 0,51 % в абсолютних величинах.</p>
<p>Альтернатива 2</p> <p>Прийняття проекту закону</p> <p>Обраний спосіб –</p> <p>забезпечує досягнення цілей державного регулювання</p>	<p>Висока. Закон визначатиме особливий статус ґрунтового покриву у суспільстві і природі, формуватиме дбайливе ставлення всіх верств населення до ґрунту, унеможливуватиме процеси його збіднення та деградації. Захистить державні інтереси у сфері використання та охорони земель сільськогосподарського призначення, забезпечить продовольчу безпеку держави. Сприятиме надходженню інвестицій у галузь сільського господарства.</p>	<p>Бюджетні витрати відсутні.</p>
<p>Альтернатива 3</p> <p>Саморегуляція</p> <p>Спосіб оцінюється як такий, що потребує вдосконалення</p>	<p>Мінімальна. Такий спосіб не забезпечить належного збереження ґрунтового покриву та раціонального використання земель сільськогосподарського призначення.</p>	<p>Від’ємний баланс у середньому за рік становить 110-130 кг/га. Як наслідок, вміст гумусу за останні 20 років зменшився від 3,65 % до 3,14 %, тобто на 0,51 % в абсолютних величинах.</p>

Оцінка впливу на сферу інтересів громадян

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
<p>Альтернатива 1</p> <p>Збереження status quo</p> <p>Спосіб оцінюється як такий, що потребує вдосконалення</p>	<p>Відсутні.</p>	<p>Конституцією України земля визначена як основне загальнонаціональне багатство, що перебуває під особливою охороною держави. На жаль, ґрунтовий покрив є одним з особливо вразливих об'єктів природи. Сучасні обстеження ґрунтів свідчать, що їхній стан за останні десятиліття погіршився і досягнув рівня, близького до критичного.</p>
<p>Альтернатива 2</p> <p>Прийняття проекту закону</p> <p>Обраний спосіб –</p> <p>забезпечує досягнення цілей державного регулювання</p>	<p>Висока.</p> <p>Збереження ґрунтового покриву на землях сільськогосподарського призначення, що позитивно відобразиться на розвитку аграрної галузі та країни в цілому.</p> <p>Позитивний вплив на здоров'я завдяки безпеці та якості сільськогосподарської продукції.</p> <p>Позитивний вплив на навколишнє природне середовище.</p>	<p>Витрати, пов'язані із впровадженням наведеного проекту Закону у громадян відсутні.</p>
<p>Альтернатива 3</p> <p>Саморегуляція</p> <p>Спосіб оцінюється як такий, що потребує вдосконалення.</p>	<p>Відсутні.</p>	<p>Конституцією України земля визначена як основне загальнонаціональне багатство, що перебуває під особливою охороною держави. На жаль, ґрунтовий покрив є одним з особливо вразливих об'єктів природи. Сучасні обстеження ґрунтів свідчать, що їхній стан за останні десятиліття погіршився і досягнув рівня, близького до критичного.</p>

Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1 Збереження status quo Спосіб оцінюється як такий, що потребує вдосконалення	Відсутні.	Фінансові збитки викликані зниженням врожайності сільськогосподарської продукції, зумовленої виснаженням ґрунту та зменшенням його родючого потенціалу.
Альтернатива 2 Прийняття проекту закону Обраний спосіб – забезпечує досягнення цілей державного регулювання	Висока. Запровадження механізму економічного стимулювання ґрунтоохоронних заходів, що дозволить активізувати та спонукатиме землекористувачів до проведення повномасштабних робіт з охорони ґрунтів, відновлення їх родючості та стабільне підвищення продуктивності полів.	Фінансові витрати відсутні.
Альтернатива 3 Саморегуляція Спосіб оцінюється як такий, що потребує вдосконалення.	Відсутні.	Фінансові збитки викликані зниженням врожайності сільськогосподарської продукції, зумовленої виснаженням ґрунту та зменшенням його родючого потенціалу.

Витрати, які будуть виникати внаслідок дії регуляторного акта (згідно з додатком 2 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта)

Сумарні витрати за альтернативами	Сума витрат, грн
Альтернатива 1 Збереження status quo Сумарні витрати для суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва згідно з додатком 2 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта (рядок 11 таблиці «Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта»)	Витрати відсутні.
Альтернатива 2 Прийняття проекту закону Сумарні витрати для суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва згідно з додатком 2 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта (рядок 11 таблиці «Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта»)	Витрати відсутні.

<p>Альтернатива 3 Саморегуляція</p> <p>Сумарні витрати для суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва згідно з додатком 2 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта (рядок 11 таблиці «Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта»)</p>	<p>Витрати відсутні.</p>
---	--------------------------

ВИТРАТИ

на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта

Порядковий номер	Витрати	За перший рік	За п'ять років
1	Витрати на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/підвищення кваліфікації персоналу тощо, гривень	---	---
2	Податки та збори (зміна розміру податків/зборів, виникнення необхідності у сплаті податків/зборів), гривень	---	---
3	Витрати, пов'язані з веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам, гривень	---	---
4	Витрати, пов'язані з адмініструванням заходів державного нагляду (контролю) (перевірок, штрафних санкцій, виконання рішень/ приписів тощо), гривень	---	---
5	Витрати на отримання адміністративних послуг (дозволів, ліцензій, сертифікатів, атестатів, погоджень, висновків, проведення незалежних/обов'язкових експертиз, сертифікації, атестації тощо) та інших послуг (проведення наукових, інших експертиз, страхування тощо), гривень	---	---
6	Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо), гривень	---	---
7	Витрати, пов'язані із наймом додаткового персоналу, гривень	---	---
8	Інше, гривень	---	---
9	Разом, гривень	---	---
10	Кількість суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на яких буде поширено регулювання, одиниць	---	---
11	Сумарні витрати суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на виконання регулювання (вартість регулювання) (пункт 9 x пункт 10), гривень	00,00	00,00

Розрахунок відповідних витрат на одного суб'єкта господарювання

Вид витрат	У перший рік	Періодичні (за рік)	Витрати за п'ять років
Витрати на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/підвищення кваліфікації персоналу тощо	---	---	---

Вид витрат	Витрати на сплату податків та зборів (змінених/нововведених) (за рік)	Витрати за п'ять років
Податки та збори (зміна розміру податків/зборів, виникнення необхідності у сплаті податків/зборів)	---	---

Вид витрат	Витрати на ведення обліку, підготовку та подання звітності (за рік)	Витрати на оплату штрафних санкцій за рік	Разом за рік	Витрати за п'ять років
Витрати, пов'язані із веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам (витрати часу персоналу)	---	---	---	---

Вид витрат	Витрати на адміністрування заходів державного нагляду (контролю) (за рік)	Витрати на оплату штрафних санкцій та усунення виявлених порушень (за рік)	Разом за рік	Витрати за п'ять років
Витрати, пов'язані з адмініструванням заходів державного нагляду (контролю) (перевірок, штрафних санкцій, виконання рішень/ приписів тощо)	---	---	---	---

Вид витрат	Витрати на проходження відповідних процедур (витрати часу, витрати на експертизи, тощо)	Витрати безпосередньо на дозволи, ліцензії, сертифікати, страхові поліси (за рік – стартовий)	Разом за рік (стартовий)	Витрати за п'ять років
Витрати на отримання адміністративних послуг (дозволів, ліцензій, сертифікатів, атестатів, погоджень, висновків, проведення незалежних / обов'язкових експертиз, сертифікації, атестації тощо) та інших послуг (проведення наукових, інших експертиз, страхування тощо)	---	---	---	---

Вид витрат	За рік (стартовий)	Періодичні (за наступний рік)	Витрати за п'ять років
Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо)	---	---	---

Вид витрат	Витрати на оплату праці додатково найманого персоналу (за рік)	Витрати за п'ять років
Витрати, пов'язані із наймом додаткового персоналу	---	---

IV. Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей

Враховуючи вищенаведені позитивні та негативні сторони альтернативних способів досягнення мети, доцільно прийняти розроблений проект Закону.

Рейтинг результативності (досягнення цілей під час вирішення проблеми)	Бал результативності	Коментарі щодо присвоєння відповідного бала
Альтернатива 1 Збереження status quo	1	Спосіб оцінюється як такий, що потребує вдосконалення Приведе до стійкої тенденції щодо збільшення від'ємного балансу гумусу та

		<p>поживних речовин у ґрунті, подальшого підкислення ґрунтів, руйнації їх структур.</p> <p>Ґрунти так і не отримають правового статусу і залишаться не визначеними як окремий об'єкт правової охорони.</p>
<p>Альтернатива 2</p> <p>Прийняття проекту Закону</p>	4	<p>Забезпечує досягнення цілей державного регулювання.</p> <p>Відповідає нормам Конституції України та позиціям провідних країн світу, в тому числі Генеральної Асамблеї ООН.</p> <p>Прийняття закону буде сприяти та забезпечувати збереження унікального ґрунтового покриву країни, його екологічних і продукційних функцій та створить необхідні умови для ефективного використання ґрунтових ресурсів без негативних наслідків для наступних поколінь.</p>
<p>Альтернатива 3</p> <p>Саморегуляція</p>	2	<p>Спосіб оцінюється як такий, що потребує вдосконалення.</p> <p>На жаль, без механізмів економічного стимулювання з боку держави та встановлення чітких і науково обґрунтованих систем захисту ґрунтів та охорони їх родючості, досягнути цілей державного регулювання неможливо.</p> <p>Призведе до збільшення в подальшому від'ємного балансу гумусу та поживних речовин у ґрунті, подальшого підкислення ґрунтів, руйнації їх структур.</p> <p>Ґрунти так і не отримають правового статусу і залишаться не визначеними як окремий об'єкт правової охорони.</p>

Рейтинг результативності	Вигоди (підсумок)	Витрати (підсумок)	Обґрунтування відповідного місця альтернативи у рейтингу
Альтернатива 2 Прийняття проекту Закону	Закон визначатиме особливий статус ґрунтового покриву у суспільстві і природі, формуватиме дбайливе	Фінансові витрати відсутні.	Забезпечується досягнення цілей державного регулювання та відповідає

	<p>ставлення всіх верств населення до ґрунту, унеможливило б процесі його збіднення та деградації.</p> <p>Збереження ґрунтового покриву на землях сільськогосподарського призначення, що позитивно відобразиться на розвитку аграрної галузі та країни в цілому.</p> <p>Позитивний вплив на здоров'я завдяки безпеці та якості сільськогосподарської продукції.</p> <p>Позитивний вплив на навколишнє природне середовище.</p> <p>Захистить державні інтереси у сфері використання та охорони земель сільськогосподарського призначення, забезпечить продовольчу безпеку держави. Сприяє надходженню інвестицій у галузь сільського господарства.</p>		<p>потребам у розв'язанні проблеми.</p>
<p>Альтернатива 3</p> <p>Саморегуляція</p>	<p>Призведе до збільшення в подальшому від'ємного балансу гумусу та поживних речовин у ґрунті, подальшого підкислення ґрунтів, руйнації їх структур.</p> <p>Ґрунти так і не отримають правового статусу і залишаться не визначеними як окремий об'єкт правової охорони.</p>	<p>Фінансові витрати відсутні.</p>	<p>Не забезпечується досягнення цілей державного регулювання та не відповідає потребам у розв'язанні проблеми.</p>
<p>Альтернатива 1</p> <p>Збереження status quo</p>	<p>Призведе до збільшення в подальшому від'ємного балансу гумусу та поживних речовин у ґрунті, подальшого підкислення ґрунтів, руйнації їх структур.</p> <p>Ґрунти так і не отримають</p>	<p>Фінансові витрати відсутні.</p>	<p>Не забезпечується досягнення цілей державного регулювання та не відповідає потребам у розв'язанні проблеми.</p>

	правового статусу і залишаться не визначеними як окремий об'єкт правової охорони.		
--	---	--	--

Рейтинг	Аргументи щодо переваги обраної альтернативи/причини відмови від альтернативи	Оцінка ризику зовнішніх чинників на дію запропонованого регуляторного акта
Місце №1 (обраний спосіб) – прийняття проекту Закону (альтернатива 2)	Прийняття акта забезпечує досягнення цілей державного регулювання та відповідає потребам у розв'язанні проблеми. Забезпечує принципи державної регуляторної політики. Відповідає нормам Конституції України та позиціям провідних країн світу, в тому числі Генеральної Асамблеї ООН. Не потребує витрат.	Вплив зовнішніх чинників на дію запропонованого регуляторного акта не очікується. Негативних обставин, які можуть впливати на виконання вимог акта не передбачається.
Місце №2 Саморегуляція (альтернатива 3)	Вигоди цього способу відсутні. Не забезпечує досягнення цілей державного регулювання та не відповідає потребам у розв'язанні проблеми. Ураховуючи викладене, вважаємо, що дана альтернатива є неприйнятною.	X
Місце №3 Збереження status quo (альтернатива 1)	Вигоди цього способу відсутні. Не забезпечує досягнення цілей державного регулювання та не відповідає потребам у розв'язанні проблеми. Ураховуючи викладене, вважаємо, що збереження чинного регулювання є неприйнятним.	X

V. Механізми і заходи, які забезпечать розв'язання вищезазначеної проблеми

Для розв'язання зазначеної проблеми розроблено проект Закону, яким: передбачено внести зміни до низки діючих законодавчих актів, норми яких регулюють питання повноформатних земельних відносин у відповідних сферах господарської діяльності;

встановлюються основоположні принципи державної політики та правила, які б гарантували збереження унікального ґрунтового покриву країни, його екологічних і продукційних функцій, створення необхідних умов для ефективного використання ґрунтових ресурсів без негативних наслідків для наступних поколінь та запровадження реального механізму економічного стимулювання заходів з охорони і збереження земельних ресурсів.

Прийняття Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо удосконалення механізмів збереження ґрунтів та економічного стимулювання відтворення їх родючості» дасть можливість удосконалити законодавчу базу у сфері охорони земельних ресурсів, раціонального та

заощадливого їх використання, на законодавчому рівні розділити поняття і конкретизувати правовий статус термінів «земля» і «грунт».

Реалізація норм цього Закону закріпить положення, якими збереження ґрунтів стає державним завданням пріоритетного значення і при цьому посилюються повноваження і відповідальність органів виконавчої влади всіх рівнів.

Крім того, цей Закон стимулюватиме впровадження новітніх підходів до державного моніторингу ґрунтів, збереження та відтворення їх родючості, сприятиме впровадженню принципово нової стратегії використання, охорони і управління ґрунтовими ресурсами.

Суттєвою мотивацією в ефективній реалізації державної політики в частині збереження та підвищенні якості земельних ресурсів є запровадження механізму економічного стимулювання ґрунтоохоронних заходів, що дозволить активізувати та спонукатиме землекористувачів до проведення повномасштабних робіт з охорони ґрунтів, відновлення їх родючості та стабільне підвищення продуктивності полів.

У цілому положення цього акта дадуть можливість забезпечити раціональне використання та збереження унікальних за властивостями і потенційною родючістю ґрунтів України, запобігання їх деградації, просте та розширене відтворення їхньої родючості, захист від природних та техногенних впливів і діянь, що є передумовою сталого землекористування та високоефективного аграрного виробництва в нашій країні і запорукою продовольчої безпеки держави.

VI. Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги

Здійснення витрат на виконання вимог регуляторного акта для фізичних та юридичних осіб не передбачається.

Здійснення витрат на виконання вимог регуляторного акта для органів виконавчої влади не передбачається.

Здійснення витрат на виконання вимог регуляторного акта для органів місцевого самоврядування не передбачається.

VII. Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта

Враховуючи безперервність функціонування галузей сільськогосподарського виробництва на землях сільськогосподарського призначення, проект Закону доцільно запроваджувати на необмежений термін, його дія буде постійною на термін дії Земельного кодексу України, Законів України «Про охорону земель», «Про державний контроль за використанням та охороною земель», «Про землеустрій», «Про Державний земельний кадастр», «Про оренду землі» та залежатиме від змін у законодавстві України.

VIII. Визначення показників результативності дії регуляторного акта

Враховуючи стрімкий розвиток виробництва сільськогосподарської продукції на землях сільськогосподарського призначення охорона та збереження ґрунтового покриву є пріоритетним завданням для держави, громадян та суб'єктів господарювання.

Показниками результативності впровадження проекту Закону буде недопущення збільшення, та в подальшому і зменшення від'ємного балансу гумусу та поживних речовин у ґрунті, підкислення ґрунтів.

Рівень поінформованості юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців – високий за рахунок:

а) юридичні особи та фізичні особи-підприємці можуть ознайомитися з проектом Закону, який розміщено на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України (www.minagro.gov.ua, розділ «Регуляторна політика»);

б) у разі прийняття, закон буде розміщено на офіційному веб-сайті Верховної Ради України (www.rada.gov.ua) та Кабінету Міністрів України (www.kmu.gov.ua).

Прийнятий проект Закону буде доведений до відома громадян, державних органів та суб'єктів господарювання через оприлюднення в офіційних засобах масової інформації, через департаменти агропромислового розвитку обласних державних адміністрацій та відвідні громадські об'єднання.

IX. Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта

Відстеження результативності регуляторного акта буде здійснюватися Мінагрополітики шляхом обробки даних моніторингу земель (моніторингу ґрунтів), отриманих в процесі проведення агрохімічної паспортизації земель.

Базове відстеження здійснюватиметься до дня набрання чинності проекту Закону шляхом аналізу зауважень та пропозицій, які надійшли від фізичних та юридичних осіб до проекту закону.

Повторне відстеження здійснюватиметься через рік після набрання чинності закону, але не пізніше ніж через два роки шляхом аналізу результатів агрохімічної паспортизації земель сільськогосподарського призначення.

Періодичне відстеження здійснюватиметься раз на п'ять років (зважаючи на періодичність проведення агрохімічної паспортизації земель), починаючи з дня виконання заходів з повторного відстеження порівнянням показників із аналогічними показниками, що встановлені під час повторного відстеження.

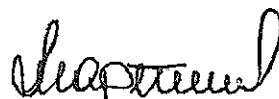
Метод проведення відстеження результативності регуляторного акта – статистичний.

Вид даних, за допомогою яких буде здійснюватися відстеження результативності – статистичні (за даними компетентних органів виконавчої влади).

Проведення опитувань та залучення наукових установ для відстеження результативності регуляторного акта не планується.

У разі виявлення неврегульованих та проблемних моментів шляхом проведення аналізу показників дії вказаного акта, ці моменти буде виправлено внесенням відповідних змін.

Перший заступник Міністра

Максим МАРТИНЮК

30 листопада 2017 року

ЗАКОН УКРАЇНИ**Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо удосконалення механізмів збереження ґрунтів та економічного стимулювання відтворення їх родючості**

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є**:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27):

1) пункт «в» частини першої статті 6, пункти «б» та «в» частини першої статті 7, пункти «в» та «г» частини першої статті 8, пункти «б» та «г» частини першої статті 13, пункти «в», «г» та «г» частини першої статті 15, пункт «г» частини першої статті 15-1, пункт «б» частини першої статті 16, пункти «б» та «в» частини першої статті 17, назву, частину першу, другу та третю статті 177, назву, частину першу та другу статті 178, частину першу статті 182, пункт «г» частини першої статті 183 після слів «та охорони земель» доповнити словами «, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;»;

2) пункт «г» частини першої статті 7 викласти у такій редакції:

«г) затвердження та участь у реалізації республіканських програм використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;»;

3) пункт «г» частини першої статті 8 викласти в такій редакції:

«г) затвердження та участь у реалізації регіональних програм використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;»;

4) у пункті «г» частини першої статті 10 слова «охорони та використання земель» замінити словами «використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;»;

5) пункт «б» частини першої статті 14 викласти в такій редакції:

«б) участь у формуванні державної політики в галузі використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;»;

6) у частині першій статті 15-1:

пункт «б» викласти в такій редакції:

«б) участь у розробленні та виконанні державних, галузевих, регіональних та місцевих програм з питань використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;»;

доповнити пунктом «б-1» такого змісту:

«б-1) участь у регулюванні земельних відносин, встановленні меж області, району, міста, району в місті, села і селища, проведенні моніторингу земель, територіальному плануванні;»;

7) частину першу статті 91 доповнити пунктом «з» такого змісту:

«з) у разі отримання земельної ділянки з погіршеним станом якості ґрунтів забезпечити приведення показників якості ґрунтів до встановлених нормативів.»;

8) частину першу статті 96 доповнити пунктом «ж» такого змісту:

«ж) у разі отримання земельної ділянки з погіршеним станом якості ґрунтів забезпечити приведення показників якості ґрунтів до встановлених нормативів.»;

9) у статті 123:

частину першу доповнити абзацом другим такого змісту:

«Надання земельних ділянок сільськогосподарських угідь державної або комунальної власності у користування для ведення особистого селянського господарства, садівництва, городництва, ведення товарного сільськогосподарського виробництва, фермерського господарства, для дослідних і навчальних цілей, пропаганди прогресивного досвіду ведення сільського господарства, для ведення підсобного сільського господарства здійснюється виключно за наявності агрохімічного паспорта поля або земельної ділянки.»;

абзац п'ятий частини першої після слів «із землеустрою,» доповнити словами «з урахуванням особливостей абзацу другого цієї частини.»;

частину шосту після слів «висновку такої експертизи» доповнити словами «, та враховуючи положення абзацу другого частини першої цієї статті,»;

10) частину четверту статті 135 доповнити абзацом другим такого змісту:

«При проведенні земельних торгів щодо земельних ділянок сільськогосподарських угідь державної чи комунальної власності або прав на них для ведення особистого селянського господарства, садівництва, городництва, ведення товарного сільськогосподарського виробництва, фермерського господарства, для дослідних і навчальних цілей, пропаганди прогресивного досвіду ведення сільського господарства, для ведення підсобного сільського господарства до матеріалів, зазначених в абзаці першому цієї частини обов'язково додається агрохімічний паспорт поля або земельної ділянки.»;

11) частину четверту статті 136 доповнити пунктом «з» у такій редакції:

«з) агрохімічний паспорт поля (земельної ділянки), при проведенні земельних торгів щодо земельних ділянок сільськогосподарських угідь державної чи комунальної власності або прав на них для ведення особистого селянського господарства, садівництва, городництва, ведення товарного сільськогосподарського виробництва, фермерського господарства, для дослідних і навчальних цілей, пропаганди прогресивного досвіду ведення сільського господарства, для ведення підсобного сільського господарства;»;

12) статтю 163 викласти у новій редакції:

«Стаття 163. Завдання охорони земель, збереження ґрунтів та охорони їх родючості

Завданнями охорони земель, збереження ґрунтів та охорони їх родючості є забезпечення збереження та відтворення земельних ресурсів та ґрунтового покриву, екологічної цінності природних і набутих якостей земель та ґрунтів.»;

13) у статті 164:

назву статті викласти у такій редакції:

«164. Зміст охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

частину першу викласти у такій редакції:

«Охорона земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості включає:»;

пункт «в» після слів «захист земель» доповнити словами «і ґрунтів»;

частину другу викласти у такій редакції:

«Порядок охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості встановлюється законом.»;

14) у статті 165:

назву статті викласти у такій редакції:

«165. Стандартизація і нормування в галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

у частині першій, другій, третій після слів «охорони земель» доповнити словами «, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

15) у статті 166:

назву статті доповнити словами «та ґрунтів»;

у частині другій після слова «Землі» доповнити словами «та ґрунти»;

у частині третій після слова «земель» доповнити словами «та ґрунти»;

16) частину четверту статті 179 викласти у новій редакції:

«Природно-сільськогосподарське районування земель здійснюється відповідно до Закону України «Про охорону земель.»;

17) у частині першій статті 183:

пункт «б» після слів «використання земель,» доповнити словами «збереження ґрунтів та охорони їх родючості;»;

пункт «д» викласти у новій редакції:

«розробка системи заходів із збереження і поліпшення природних ландшафтів, збереження ґрунтів та охорони їх родючості, рекультивації порушених земель і меліорації малопродуктивних угідь, захисту земель і ґрунтів від ерозії, дегуміфікації, підтоплення, переосушення, зсувів, вторинного засолення, осолонцювання і заболочення, ущільнення від спрацювання торфу, торфових, стерневих і інших пожеж, забруднення і засмічення промисловими відходами і хімічними речовинами та інших видів деградації, із консервації деградованих і малопродуктивних земель, запобігання іншим негативним явищам;»

пункт «е» після слів «використанні земель,» доповнити словами «збереження ґрунтів та охорони їх родючості.»;

18) статтю 186 доповнити частиною 13-1 такого змісту:

«13-1. Технічна документація із землеустрою щодо обстеження ґрунтового покриву земель (земельної ділянки) погоджується територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, і затверджується:

в межах населених пунктів, - відповідними сільськими, селищними, міськими радами;

за межами населених пунктів, - районною державною адміністрацією, а у разі якщо районна державна адміністрація не утворена - Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласною державною адміністрацією.»;

19) у назві та частині першій статті 187, у назві, частинах першій та другій статті 188, у назві та частині першій статей 189, 190, частині першій статті 194, у назві, частині першій, пунктах «а» та «б» статті 205 після слів «охороною земель» доповнити словами «, збереження ґрунтів та охорони їх родючості»;

20) пункт «в» частини першої статті 205 пункт після слів «регіональними програмами» доповнити словами «охорони земель, збереження ґрунтів та охорони їх родючості»;

21) частину другу статті 209 після слів «охорону земель» доповнити словами «, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості», а після слова «відповідно» доповнити словами « до розроблених державних та місцевих»;

33) частину першу статті 211 доповнити пунктом «л» такого змісту:

«л) погіршення якісного стану ґрунтів внаслідок господарської діяльності.».

2. У Законі України «Про охорону земель» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 39, ст. 349):

1) назву Закону викласти у такій редакції:

«Про охорону земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»

2) статтю 1 викласти у такій редакції:

«Стаття 1. Охорона земель, родючість ґрунтів та інші основні поняття і терміни

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються у такому значенні:

агровиробничі групи ґрунтів – об'єднання окремих контурів, видів та різновидностей ґрунтів у більші групи (масиви) з близькими агрономічними властивостями і рівнем родючості, для яких можна запропонувати однотипний напрям і технології сільськогосподарського використання;

агрolandшафт – ландшафт, основу якого становлять сільськогосподарські угіддя та лісові насадження, зокрема лісосмуги та інші захисні насадження;

агрохімічне обстеження ґрунтового покриття – обстеження, яке проводиться з метою визначення показників його якості, їх змін внаслідок господарської діяльності, а також умов для раціонального використання мінеральних, органічних добрив, меліорантів та інших видів агрохімікатів;

агрохімічна паспортизація – комплекс робіт, який складається з агрохімічного обстеження ґрунтового покриття та виготовлення агрохімічного паспорта поля, земельної ділянки, в якому фіксуються поточні рівні забезпечення поживними речовинами, запаси гумусу, реакція ґрунтового розчину, рівні забруднення ґрунтів токсичними речовинами і радіонуклідами та інші показники якісного стану ґрунтів;

великомасштабне обстеження ґрунтового покриття – визначення генетичної будови та властивостей ґрунтів, структури ґрунтового покриття, за результатами якого складаються технічна документація із землеустрою щодо

обстеження ґрунтового покриву земель (земельних ділянок) та ґрунтові карти (карти ґрунтів) у масштабі 1:10000 або 1:25000;

відтворення ґрунтів — заходи, що спрямовані на відтворення якості порушених ґрунтів і ґрунтового покриву в процесі рекультивації, консервації, ренатуралізації (реабілітації) земельних угідь;

відтворення родючості ґрунту — комплекс науково обґрунтованих агротехнологічних і меліоративних заходів, реалізація яких забезпечує оптимізацію ґрунтових режимів та усуває фактори, що лімітують урожай та його якість;

виснаження ґрунтів — збіднення їх на елементи мінерального живлення, органічні речовини, біоту та інші чинники родючості;

глибоке розпушення глейових ґрунтів — обробіток ґрунту спеціальними знаряддями-ґрунторозпушувачами на глибину 50-70 см. без обертання скиби з метою руйнування ущільнених шарів ґрунту та покращення його водно-повітряного та інших режимів;

гранично допустима концентрація забруднюючих речовин — максимально допустима кількість забруднюючих речовин у ґрунтах, яка не зумовлює негативних екологічних наслідків для їх родючості, загального стану довкілля, якості сільськогосподарської продукції та здоров'я людини;

ґрунт — самостійне органо-мінеральне поліфункціональне тіло, що утворилося на поверхні земної кори протягом тривалого часу під впливом взаємодії біотичних і абіотичних чинників за певних гідрокліматичних умов і характеризується притаманними тільки йому морфологічною будовою, складом, властивостями, режимами та родючістю;

ґрунтовий покрив — сформована на поверхні земельної ділянки, земельного масиву, певної території сукупність ґрунтів, горизонтальний простір якого визначається розташуванням (поширенням) окремих їх різновидів, а вертикальний — їх профільною потужністю і оцінюється за якісними характеристиками своєї структури;

ґрунтова маса — знятий родючий шар ґрунту;

ґрунтова кома — порушення біоенергетичного режиму ґрунтів та різке зниження урожайності сільськогосподарських культур внаслідок їх беззмінного вирощування або частого повернення на попереднє поле сівозміни, що призводить до погіршення якісного стану ґрунтів, накопичення у ґрунтах специфічних хвороботворних мікроорганізмів та насіння бур'янів;

ґрунтозахисна система землеробства з контурно-меліоративною організацією території — спеціалізована система землеробства впровадження якої забезпечує диференційоване використання орних земель, ефективний захист ґрунтів від вітрової та водної ерозії, їх раціональне використання і охорону, оптимізацію структури сільськогосподарських ландшафтів;

гумус — специфічна органічна складова частина ґрунту, яка утворюється в процесі біохімічного розкладу рослинних і тваринних залишків та формує його родючість та є визначальним чинником його родючості;

деградація ґрунтів — погіршення корисних властивостей та родючості ґрунту внаслідок впливу природних чи антропогенних факторів;

деградація земель – природне або антропогенне спрощення ландшафту, погіршення стану, складу, корисних властивостей і функцій земель та інших органічно пов'язаних із землею природних компонентів;

докорінне поліпшення сіножатей і пасовищ – покращення сіножатей і пасовищ шляхом повного знищення рослинності і дернини з послідуочим залуженням ретельно підготовлених за агротехнічними вимогами площ;

забруднення ґрунтів – накопичення в ґрунтах речовин, які негативно впливають на їх родючість та інші корисні властивості;

засмічення ґрунтів – накопичення у родючому шарі ґрунту або на його поверхні сміття, різноманітних походжень наносів, побутових, промислових та інших відходів, що призводить до забруднення довкілля;

збереження ґрунтів – заходи, спрямовані на запобігання впливу ерозійних процесів, порушенню цілісності генетичних горизонтів, руйнуванню морфологічних ознак, недопущення несанкціонованого переміщення ґрунтової маси ґрунтового покриву;

земельні ресурси – сукупний природний ресурс поверхні суші як просторового базису розселення і господарської діяльності, основний засіб виробництва в сільському та лісовому господарстві;

землювання – заходи з поліпшення малопродуктивних земель шляхом покриття знятим з іншої ділянки родючим шаром ґрунту;

земля – поверхня суші з ґрунтами, корисними копалинами та іншими природними елементами, що органічно поєднані та функціонують разом з нею;

карти ґрунтів – карти, що відображають поширення ґрунтів, їхній стан та властивості;

книга історії полів – основний агровиробничий документ сільськогосподарського підприємства, що відображає історію кожного поля сівозміни і досягнутий рівень землеробства;

консервація земель – припинення господарського використання на визначений термін та залуження або залісення деградованих і малопродуктивних земель, господарське використання яких є екологічно та економічно неефективним, а також техногенно-забруднених і замінованих земельних ділянок, на яких неможливо одержувати екологічно чисту продукцію, а перебування людей на цих земельних ділянках є небезпечним для їх здоров'я;

культивування сидеральних культур – вирощування культур з потенційно високою здатністю формувати врожай зеленої маси для подальшого заробляння її у ґрунт; культивування сидеральних культур – вирощування культур з потенційно високою здатністю формувати врожай зеленої маси для подальшого заробляння її у ґрунт;

меліоративна плантажна оранка солонцевих ґрунтів – створення окультуреного кореневмісного орного шару шляхом глибокої відвальної оранки спеціальними плугами з переміщенням окремих горизонтів ґрунту, в тому числі нижче залягаючих гіпсо-та карбонатомісних, що забезпечує «самомеліорацію» солонцевих ґрунтів і солонців;

меліорація ґрунтів – сукупність організаційно-господарських та технічних заходів з докорінного поліпшення ґрунтів із несприятливими властивостями;

моніторинг ґрунтів – просторово-часова система спостережень за властивостями ґрунтів з метою виявлення змін їхньої якості;

нормативи якості ґрунту – показники якісного стану ґрунтів та граничні рівні їх відхилень, за яких ґрунти зберігають здатність виконувати свої продуктивні та екологічні функції на стабільному рівні;

нормативи допустимих навантажень – показники та параметри зовнішніх природних і антропогенних навантажень на ґрунти і ґрунтовий покрив, за яких зберігаються природні і набуті параметри їхньої якості і не завдається шкоди довкіллю;

нормування родючості ґрунтів – встановлення стандартів, норм, нормативів, правил, регламентів у галузі управління режимами оптимального функціонування ґрунтів, гармонізації їх продуктивних і екологічних функцій;

охорона ґрунтів – система правових, організаційних, технологічних та інших заходів, спрямованих на збереження і відтворення родючості та цілісності ґрунтів, їх захист від деградації, ведення сільськогосподарського виробництва з дотриманням ґрунтозахисних технологій та забезпеченням екологічної безпеки довкілля;

охорона земель – система правових, організаційних, економічних, технологічних та інших заходів, спрямованих на раціональне використання земель, запобігання необґрунтованому вилученню земель сільськогосподарського призначення для несільськогосподарських потреб, захист від шкідливого антропогенного впливу, відтворення і підвищення родючості ґрунтів, підвищення продуктивності земель лісового фонду, забезпечення особливого режиму використання земель природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення;

охорона родючості ґрунтів – комплекс науково обґрунтованих технологічних прийомів, реалізація яких забезпечує утримання показників родючості у сталому стані, або покращує їх;

поверхнєве поліпшення сіножатей і пасовищ – система заходів поточного догляду за кормовими угіддями, яке включає культуртехнічні роботи, роботи, спрямовані на поліпшення і регулювання водного та поживного режимів ґрунту, роботи з догляду за травостоєм і дерниною, знищення бур'янів, підсівання трав;

погіршення стану ґрунтів – зменшення числових значень відносно попередніх даних агрохімічної паспортизації сільськогосподарських угідь, моніторингу ґрунтів та великомасштабних обстежень ґрунтів не менше ніж за двома показниками, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України;

поле – одна або сукупність суміжно розташованих земельних ділянок сільськогосподарського призначення, зовнішні межі яких у природі (на місцевості) збігаються з природними та штучними лінійними спорудами і рубежами (річками, струмками, каналами, лісосмугами, шляхами, шляховими

спорудами, парканами, огорожами та іншими лінійними спорудами і рубежами тощо);

порушення ґрунтів – часткове або повне знищення ґрунтового покриву (зняття та перенесення), його фізична (механічна) руйнація;

порушені землі – землі, що втратили свою господарську та екологічну цінність через порушення ґрунтового покриву внаслідок виробничої діяльності людини або дії природних явищ;

природно-сільськогосподарське, еколого-економічне, протиерозійне та інші види районування (зонування) земель – це поділ території з урахуванням природних та технологічних вимог щодо вирощування сільськогосподарських культур, а також територій, які мають відповідну схожість за визначеними ознаками;

просте відтворення родючості ґрунту – комплекс агротехнологічних заходів, що забезпечує стале функціонування ґрунту та збереження його родючості на стабільному рівні;

протиерозійні заходи – сукупність науково обґрунтованих прийомів захисту ґрунтів від водної, вітрової та інших видів ерозії;

псування ґрунтів – катастрофічне погіршення якісного стану ґрунтів, яке настає в разі критичного зменшення числових значень показників, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України;

рекультивация земель – комплекс організаційних, технічних і біотехнологічних заходів, спрямованих на відновлення ґрунтового покриву, поліпшення екологічного стану та продуктивності земель з порушеним ґрунтовим покривом;

різновид ґрунту – об'єднання ґрунтів у межах виду за особливостями гранулометричного складу;

родючість ґрунту – його основна продуктивна функція, яку визначають у здатності ґрунту задовольняти фізіологічні потреби рослин в елементах живлення, воді, повітрі і теплі в достатніх кількостях для їх нормального росту й розвитку протягом певного часу та забезпечувати оптимальний режим біологічного кругообігу для формування урожаю і його якості;

родючий шар ґрунту – верхній (гумусний) шар ґрунту зі сприятливими для росту й розвитку рослин властивостями, режимами та перебігом ґрунтоутворних процесів;

розширене відтворення родючості ґрунтів – комплекс агротехнологічних заходів, що забезпечує покращення якості ґрунтів та підвищення їх родючості;

сапропель – багаторічні донні відкладення прісноводних водойм, що утворюються внаслідок розкладання відмерлої водної рослинності, решток живих організмів, ґрунтових часток які зносяться водою та вітром без доступу кисню;

торфокомпости – концентроване, біологічно активне органічне добриво отримане внаслідок розкладання торфу під впливом життєдіяльності мікроорганізмів та додаванням мінеральних компонентів;

хімічна меліорація ґрунтів – система прийомів хімічного впливу на ґрунт шляхом внесення відповідних меліорантів з метою покращення його властивостей і підвищення урожайності сільськогосподарських культур;

якість ґрунтів – сукупність усіх позитивних та негативних характеристик та властивостей, які стосуються використання ґрунтів та їх функцій.»

3) статтю 2 викласти у такій редакції:

«Стаття 2. Земля та ґрунти як об'єкт охорони

Об'єктами особливої охорони держави є:

всі землі в межах території України;

усі ґрунти на усіх без винятку землях в межах території України.

родючість ґрунтів на сільськогосподарських угіддях.»

4) статтю 3 викласти у такій редакції:

«Стаття 3. Основні принципи державної політики у сфері охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості

Державна політика у сфері охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості спрямована на забезпечення державного регулювання раціонального використання земельних ресурсів та управління у цій сфері, визначення режиму використання особливо цінних ґрунтів, проведення моніторингу, агрохімічної паспортизації земель, бонітування, обліку ґрунтів та їх якісних характеристик, забезпечення раціонального, екологічно безпечного використання ґрунтів, відтворення та збереження їх стану, якості і родючості, захисту ґрунтів від негативних природних та антропогенних впливів.

Основними принципами державної політики у сфері охорони земель, збереження ґрунтів та охорони їх родючості є:

забезпечення охорони земель як основного національного багатства українського народу;

пріоритет вимог екологічної безпеки у використанні землі як просторового базису, природного ресурсу і основного засобу виробництва;

відшкодування збитків, заподіяних порушенням законодавства України про охорону земель, збереження ґрунтів та охорону їх родючості;

нормування і планомірне обмеження впливу господарської діяльності на земельні ресурси;

забезпечення раціонального використання та збереження ґрунтів як одного з найважливіших компонентів природного середовища;

забезпечення застосування ґрунтозахисних технологій та інших заходів захисту і збереження ґрунтів від деградації за різного роду антропогенних навантажень;

цілісність ґрунтового покриву, його невіддільність від земельних ділянок, відтворення продуктивних та екологічних функцій ґрунтів;

поєднання заходів економічного стимулювання та юридичної відповідальності щодо охорони земель, збереження ґрунтів, охорони їх родючості і раціонального використання;

обов'язковість проведення заходів з підвищення родючості ґрунтів та відтворення деградованих ґрунтів;

наукове обґрунтування заходів із збереження ґрунтів;

гласність, повнота та достовірність інформації про стан ґрунтів, заходи з їх охорони;

правова охорона ґрунтів як компонента природного середовища на всіх категоріях земель;

публічність у вирішенні питань охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості.»

5) статтю 4 викласти у такій редакції:

«Стаття 4. Правове регулювання у сфері охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості

Правове регулювання у сфері охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості здійснюється відповідно до Конституції України, Земельного кодексу України, Кодексу України про адміністративні правопорушення, законів України «Про охорону навколишнього природного середовища», «Про державний контроль за використанням та охороною земель», «Про землеустрій», цього Закону та інших нормативно-правових актів.

Відносини, що виникають у зв'язку з провадженням діяльності щодо охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості у процесі використання надр, лісів, вод, регулюються законодавством про надра, ліси, води, охорону навколишнього природного середовища в частині, що не суперечить цьому Закону.»

5) назву розділу II викласти у редакції:

«Розділ II ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ І ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В ГАЛУЗІ ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬ, ЗБЕРЕЖЕННЯ ҐРУНТІВ ТА ВІДТВОРЕННЯ ЇХ РОДЮЧОСТІ»;

6) у статті 5:

назву статті викласти у такій редакції:

«Стаття 5. Органи, які здійснюють регулювання в галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

частину першу та другу статті після слів «охорони земель» доповнити словами «збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

7) назву статті 6 та абзаци перший – четвертий частини першої після слів «охорони земель» доповнити словами «збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

8) назву статті 7 та абзаци перший – сьомий частини першої після слів «охорони земель» доповнити словами «збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

9) назву статті 8 та абзац перший – п'ятий частини першої після слів «охорони земель» доповнити словами «збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

10) назву статті 9, абзаци другий, третій, п'ятий, сьомий та восьмий частини першої після слів «охорони земель», абзац четвертий після слів «комунальної власності» доповнити словами «збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

11) назву статті 10, абзаци перший-третій та п'ятий, шостий частини першої після слів «охорони земель» доповнити словами «збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

12) назву статті 11 та частину першу після слів «охорони земель» доповнити словами «збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

13) назву статті 12 та абзаци перший-шостий частини першої після слів «охорони земель» доповнити словами «збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

14) у частині першій статті 13:

назву статті, абзаци перший-четвертий та шостий, сьомий після слів «охорони земель» доповнити словами «збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

після абзацу шостого доповнити новими абзацами такого змісту:

«затвердження критеріїв суттєвого зниження родючості ґрунтів»;

«затвердження в межах своїх повноважень нормативно-правових актів у галузі збереження ґрунтів та відтворення їх родючості, моніторингу ґрунтів, обстежень ґрунтового покриву»;

у зв'язку з цим абзац сьомий вважати абзацом дев'ятим;

15) назву статті 14, абзаци перший-третій та п'ятий, шостий частини першої після слів «охорони земель» доповнити словами «збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

16) назву статті 15, абзаци перший-третій та шостий-восьмий частини першої після слів «охорони земель» доповнити словами «збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

17) у статті 16:

назву статті, абзаци перший-третій та сьомий-дев'ятий частини першої після слів «охорони земель» доповнити словами «збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

абзац другий викласти у такій редакції:

«участь у розробленні та реалізації загальнодержавних і регіональних програм охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

абзац четвертий вилучити;

доповнити частину першу статті 16 новим абзацом такого змісту: «реалізація державної політики у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

у зв'язку з цим абзаци другий-дев'ятий вважати абзацами третім – дев'ятим;

18) у статті 18:

назву статті, абзаци перший, третій, шостий, восьмий частини першої після слів «охорони земель» доповнити словами «збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

абзац другий після слів «регіональних програм» доповнити словами «збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

абзац четвертий після слів «норм і правил» доповнити словами «збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

абзац п'ятий після слів «щодо забезпечення» доповнити словами «збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

абзац дев'ятий після слів «земель сільськогосподарського призначення» доповнити словами «збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

частину першу доповнити абзацами такого змісту:

«розроблення та впровадження ґрунтозахисних та екологобезпечних технологій виробництва сільськогосподарської продукції;

проведення спостережень за зміною показників якісного стану ґрунтово-рослинного покриву у результаті здійснення сільськогосподарської діяльності;

формування та ведення інформаційних банків даних про стан ґрунтів та їх родючість на землях сільськогосподарського призначення (сільськогосподарських угіддях);

ведення балансу потреби і надходження агрохімікатів в Україну, погоджує технічні умови та питання щодо їх ввезення;

подання органам виконавчої влади або органам місцевого самоврядування клопотань про обмеження чи припинення робіт, які ведуться з порушенням агротехнічних та ґрунтозахисних технологій;

забезпечення здійснення державного нагляду (контролю) у сфері збереження ґрунтів та охорони їх родючості;

забезпечення здійснення ґрунтових обстежень, моніторингу ґрунтів та агрохімічної паспортизації земель сільськогосподарського призначення (сільськогосподарських угідь);

уповноваження здійснення видачі агрохімічного паспорта поля, земельної ділянки спеціалізованої державної установи, що належить до його сфери управління;

забезпечення здійснення природно-сільськогосподарського, еколого-економічного, протиерозійного та інших видів районування (зонування) земель;

розроблення і впровадження рекомендацій та заходів щодо забезпечення родючості ґрунтів і застосування агрохімікатів;

розроблення і сприяння використанню механізмів економічного стимулювання впровадження заходів щодо застосування ґрунтозахисних технологій та збереження ґрунтів і відтворення їх родючості;

організація та здійснення діяльності, пов'язаної з пестицидами і агрохімікатами, відповідно до законодавства;

проведення спостережень за зміною показників якості ґрунтів та їх родючості на землях сільськогосподарського призначення;

здійснення державного замовлення науково-дослідних робіт у визначених сферах та галузях, фінансування та координація їх проведення, сприяння впровадженню у виробництво сучасних розробок та прогресивного досвіду;

координація роботи з відновлення продуктивної цінності земель сільськогосподарського призначення (сільськогосподарських угідь), розроблення і сприяння впровадженню ґрунтозахисних технологій та відновленню родючості ґрунтів;

вирішення інших питань у галузі збереження ґрунтів та відтворення їх родючості відповідно до закону»;

доповнити частиною другою такого змісту:

«Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері земельних відносин, у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості, здійснює нормативно-правове забезпечення у сфері збереження ґрунтів та охорони їх родючості, зокрема:

затверджує положення про моніторинг ґрунтів на землях сільськогосподарського призначення (сільськогосподарських угіддях);

затверджує порядок проведення агрохімічної паспортизації земель;

затверджує форму агрохімічного паспорта поля, земельної ділянки і порядок його ведення;

затверджує рекомендації щодо поліпшення екологічного стану земель і підвищення родючості ґрунтів згідно з даними їх агрохімічної паспортизації;

затверджує форму Книги історії полів та порядок її ведення;

затверджує перелік специфічних ґрунтово-кліматичних умов, які характерні для земель сільськогосподарського призначення;

розробляє та затверджує відповідно до законодавства нормативно-правові акти, державні стандарти, норми і правила у галузі охорони земель, охорони ґрунтів та збереження їх родючості;

вирішує інші питання, визначені законами України та покладеними на нього актами Президента України»;

19) у статті 18-1:

назву статті, абзаци перший, другий частини першої після слів «охорони земель» доповнити словами «збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

абзац шостий після слів «на стан землі» доповнити словами «збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

абзац сьомий після слів «захисту земель» доповнити словами «та ґрунтів», після слів «псування земель» доповнити словами «та ґрунтів»;

абзац восьмий викласти у такій редакції:

«вирішення інших питань у галузі збереження ґрунтів та відтворення їх родючості відповідно до закону»;

20) назву розділу III викласти у редакції:

«Розділ III КОНТРОЛЬ У ГАЛУЗІ ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬ, ЗБЕРЕЖЕННЯ ҐРУНТІВ ТА ВІДТВОРЕННЯ ЇХ РОДЮЧОСТІ»

21) у статті 19:

назву статті викласти у такій редакції:

«Стаття 19. Державний контроль за використанням та охороною земель, збереженням ґрунтів та відтворенням їх родючості»;

в абзаці другому статті після слів «за використанням та охороною земель» доповнити словами «збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

абзац четвертий виключити;

доповнити новими абзацами такого змісту:

«Державний контроль у сфері збереження ґрунтів та охорони їх родючості включає:

аналіз результатів обстеження стану ґрунтів у процесі провадження господарської та іншої діяльності;

виконання вимог та нормативів щодо охорони ґрунтів;
 проведення заходів, передбачених документацією із землеустрою, містобудівною та іншою документацією, що містить заходи із запобігання та припинення деградації і забруднення ґрунтів, відтворення їх родючості;
 перевірка достовірності документації із землеустрою про стан ґрунтів;
 вжиття заходів щодо усунення виявлених порушень з використання ґрунтів»;

«Державний контроль у сфері збереження ґрунтів та охорони їх родючості здійснюється шляхом:

проведення перевірок та обстежень земельних ділянок;
 розгляду звернень фізичних осіб, фізичних осіб – підприємців та юридичних осіб;

участі у роботі комісій під час прийняття в експлуатацію меліоративних систем і рекультивованих земель, захисних лісонасаджень, протиерозійних гідротехнічних споруд та інших об'єктів, які споруджуються з метою відтворення родючості ґрунтів та забезпечення охорони земель;

розгляду документації із землеустрою, пов'язаної з використанням та охороною земель і ґрунтів;

аналізу результатів моніторингу ґрунтів та агрохімічної паспортизації земель»;

«При здійсненні державного контролю у сфері збереження ґрунтів та охорони їх родючості застосовуються критерії суттєвого зниження родючості ґрунтів, які затверджуються Кабінетом Міністрів України»;

«Основні засади державного контролю у сфері збереження ґрунтів та охорони їх родючості регулюються законом»;

у зв'язку з цим абзац третій вважати абзацом сьомим;

22) у статті 20:

назву викласти у новій редакції:

«Стаття 20. Самоврядний контроль за використанням та охороною земель, збереженням ґрунтів та відтворенням їх родючості»;

абзац перший після слів «охороною земель» доповнити словами «збереженням ґрунтів та відтворенням їх родючості»;

23) у статті 21:

назву викласти у такій редакції:

«Стаття 21. Громадський контроль за використанням та охороною земель, збереженням ґрунтів та відтворенням їх родючості»;

абзац перший після слів «охороною земель» доповнити словами «збереженням ґрунтів та відтворенням їх родючості»;

24) назву розділу IV викласти у редакції:

«Розділ IV СИСТЕМА ЗАХОДІВ У ГАЛУЗІ ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬ, ЗБЕРЕЖЕННЯ ҐРУНТІВ ТА ВІДТВОРЕННЯ ЇХ РОДЮЧОСТІ»;

25) у статті 22:

назву викласти у такій редакції:

«Стаття 22. Система заходів у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

абзаци перший, третій частини першої після слів «охороною земель» доповнити словами «збереженням ґрунтів та відтворенням їх родючості»;

абзац шостий після слів «використання земель» доповнити словами «збереженням ґрунтів та відтворенням їх родючості»;

доповнити новим абзацом такого змісту:

«виконання заходів із збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;»

26) у статті 24:

назву викласти у такій редакції:

«Стаття 24 Загальнодержавні та регіональні програми використання й охорони ґрунтів, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

абзаци перший-четвертий після слів «охорони земель» доповнити словами «збереженням ґрунтів та відтворенням їх родючості»;

словосполучення «загальнодержавна програма» у цих абзацах викласти у множині;

доповнити статтю новою частиною такого змісту:

«З метою проведення заходів з охорони земель, ґрунтових обстежень, збереження, раціонального, екологічно безпечного використання ґрунтів, відтворення їх родючості приймаються загальнодержавні та регіональні програми.»;

у зв'язку з цим абзаци перший – четвертий вважати абзацами другим – п'ятим;

27) у статті 25:

назву викласти у такій редакції:

«Стаття 25. Документація із землеустрою в галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

абзаци другий, третій після слів «охорони земель» доповнити словами «збереженням ґрунтів та відтворення їх родючості»;

28) статтю 26 викласти у такій редакції:

«Стаття 26. Природно-сільськогосподарське, районування земель

Природно-сільськогосподарське районування будується за системою, яка являє собою ієрархічні взаємо підпорядковані таксономічні виділи: природно-сільськогосподарська зона, природно-сільськогосподарська провінція, природно-сільськогосподарська область, природно-сільськогосподарський район.

Природно-сільськогосподарська зона – найвища таксономічна одиниця районування території України. Характеризується відповідним балансом тепла і вологи, що визначає головні особливості ґрунтоутворення, формує зональні типи і підтипи ґрунтів, яким притаманні зональні типи сільськогосподарського виробництва, визначеними співвідношенням земельних, у тому числі сільськогосподарських угідь, а також певними системами агротехнічних і меліоративних заходів.

Природно-сільськогосподарська провінція – частина зони, що характеризується фаціальними особливостями ґрунтового покриву, з наростанням континентальності клімату (у тому числі тривалості вегетаційного періоду, його тепло- і вологозабезпеченості, сніжності зими, наявності

суховійних явищ тощо). Для кожної провінції притаманні певний набір вирощуваних сільськогосподарських культур і відповідна агротехніка.

Природно-сільськогосподарська область – частина провінції, яка відрізняється геоморфологічними та гідрологічними особливостями, характером ґрунтоутворюючих порід, макро- і мезокліматом, а також контурністю сільськогосподарських угідь і небезпекою прояву ерозійних процесів. Області виділяються головним чином за узагальненим типом рельєфу і характером ґрунтоутворних порід.

Природно-сільськогосподарський район – територіальний комплекс, що закривається у межах адміністративної області і який є частиною природно-сільськогосподарського округу та характеризується відносно однорідними ґрунтово-кліматичними умовами, подібністю розчленування і дренажності території та інших показників, що відбиваються на продуктивності використання земель. Районам притаманна певна структура ґрунтового покриву, подібність основних генетичних властивостей ґрунтів, єдність кліматичних, гідрологічних і геоморфологічних умов, тобто факторів, які кардинально впливають на родючість ґрунтів, рівень використання земель і ефективність сільськогосподарського виробництва

В Україні виділяється п'ять природно-сільськогосподарських зон:

- природно-сільськогосподарська зона Полісся;
- природно-сільськогосподарська зона Лісостепу;
- природно-сільськогосподарська зона Степу;
- природно-сільськогосподарська зона Степу Посушливого;
- Сухостепова природно-сільськогосподарська зона.

Самостійними невідпорядкованими одиницями є Карпатська та Кримська (пригірська) область.

Віднесення територій до відповідних природно-сільськогосподарських зон, провінцій, областей здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері земельних відносин»;

29) доповнити статтею 26-1 такого змісту:

«Стаття 26-1. Заходи із збереження ґрунтів та відтворення їх родючості
Заходи із збереження ґрунтів та відтворення їх родючості включають:

внесення мінеральних та органічних добрив у кількості, що забезпечує просте або розширене відтворення родючості ґрунтів;

впровадження ґрунтозахисної системи землеробства з контурно-меліоративною організацією території;

застосування диференційованих систем обробітку ґрунтів та удобрення;

залуження деградованих, малопродуктивних та забруднених земель;

проведення хімічної меліорації (вапнування кислих і гіпсування солонцевих ґрунтів);

культивування сидеральних культур та посів багаторічних трав;

виготовлення та внесення торфокомпостів, сапропелів, озерних та річкових мулів;

поверхнєве та докорінне поліпшення сіножатей і пасовищ;

глибоке розпушення запливаючих важких ґрунтів;

меліоративна плантажна оранка солонцевих ґрунтів;
інші заходи, що забезпечують просте або розширене відтворення їх родючості ґрунтів.»;

30) статтю 27 викласти у такій редакції:

«Стаття 27. Економічне стимулювання впровадження заходів щодо використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості

Держава запроваджує механізми економічного стимулювання землевласників та землекористувачів за проведені ними заходи з охорони земель, збереження ґрунтів і відтворення їх родючості та екологічної стійкості.

Держава здійснює економічне стимулювання заходів щодо охорони та використання земель, збереження ґрунтів і відтворення їх родючості землевласниками та землекористувачами шляхом:

надання податкових і кредитних пільг фізичним і юридичним особам, які здійснюють за власні кошти заходи щодо захисту земель від ерозії, збереження ґрунтів і відтворення їх родючості та інші заходи, передбачені загальнодержавними і регіональними програмами використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;

звільнення землевласників і землекористувачів від плати за землю, за земельні ділянки, на яких виконуються роботи з меліорації, рекультивації, консервації земель та інші роботи щодо охорони земель на період тимчасової консервації, будівництва та сільськогосподарського освоєння земель відповідно до затвердженої документації із землеустрою;

компенсування сільськогосподарським товаровиробникам недоодержаної частки доходу внаслідок консервації деградованих, малопродуктивних, а також техногенно-забруднених земель;

застосування прискореної амортизації основних фондів землеохоронного і природоохоронного призначення.

Компенсація витрат, понесених землевласниками та землекористувачами на покращення екологічного стану земель провадиться за рахунок коштів Державного бюджету України та місцевих бюджетів відповідно до загальнодержавних і регіональних програм охорони земель.

Підставою для економічного стимулювання землевласників та землекористувачів, у тому числі орендарів є:

нормативна грошова оцінка земель;

здійснення комплексу протиерозійних заходів, передбачених у проектах землеустрою або в планах ґрунтозахисних заходів;

створення і додержання контурно-меліоративної організації території;

дотримання проектів землеустрою, що забезпечують еколого-економічне обґрунтування сівозміни та впорядкування угідь і передбачають заходи з охорони земель;

охорона, збереження, відтворення та підвищення родючості ґрунтів, що підтверджується результатами агрохімічної паспортизації земель сільськогосподарського призначення;

консервація деградованих, не з вини власників землі і землекористувачів, у тому числі орендарів, сільськогосподарських угідь;

забезпечення простого або розширеного відтворення родючості ґрунтів протягом щонайменше 5 років;

належне утримання захисних лісових смуг, своєчасне здійснення ремонту протиерозійних споруд та проведення рубок догляду в лісосмугах;

поліпшення культуртехнічного стану земель;

зменшення забруднення земель агрохімікатами, відходами виробництва, радіоактивними речовинами, що підтверджується результатами агрохімічної паспортизації земель сільськогосподарського призначення.

Джерелами економічного стимулювання є кошти Державного бюджету України та місцевих бюджетів відповідно до загальнодержавних і регіональних програм охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості, кошти підприємств, установ та організацій, фонди охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості, кредитні ресурси державних і комерційних банків, добровільних внесків та інших коштів.

Економічне стимулювання землевласників та землекористувачів, у тому числі орендарів, за збереження і підвищення родючості ґрунтів, зменшення забруднення земель радіонуклідами та залишками пестицидів здійснюється після проведення агрохімічної паспортизації, а за проведення ґрунтоохоронних заходів щодо створення захисних лісових насаджень та будівництва протиерозійних споруд – після їх завершення.

Право на отримання економічного стимулювання мають фізичні та юридичні особи, які здійснюють за власні кошти заходи, передбачені загальнодержавними і регіональними програмами використання та охорони земель, а також заходи з підвищення родючості ґрунтів.

Економічне стимулювання впровадження заходів, передбачених загальнодержавними і регіональними програмами, виконується сільськими, селищними, міськими радами чи місцевими державними адміністраціями, які здійснюють регулювання у сфері охорони земель, за місцем знаходження земельної ділянки.

Підставою для розгляду питання про економічне стимулювання є заява (клопотання) землевласника або землекористувача до сільської, селищної, міської ради чи місцевої державної адміністрації, які здійснюють регулювання у сфері охорони земель, за місцем знаходження земельної ділянки.

До заяви (клопотання) додаються:

довідка з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно;

для фізичної особи – копія паспорта, для юридичної особи – копія статуту (положення) та копія свідоцтва про державну реєстрацію юридичної особи;

затверджена в установленому порядку документація із землеустрою розроблена на виконання заходів, передбачених загальнодержавною або регіональною програмою використання і охорони земель щодо: еколого-економічного обґрунтування сівозміни та впорядкування угідь; будівництва протиерозійних гідротехнічних споруд; рекультивації порушених земель; консервації земель; землювання малопродуктивних угідь; захисту земель від

підтоплення, заболочення, вторинного засолення, висушування, ущільнення, закислення; створення захисних лісових насаджень тощо, в якій визначено розрахунки витрат на впровадження зазначених заходів;

висновок про покращення екологічного стану земель і підвищення родючості ґрунтів згідно з даними агрохімічного паспорта земельної ділянки.

Сільські, селищні, міські ради чи місцеві державні адміністрації протягом 30 календарних днів з дня реєстрації заяви (клопотання) розглядають і приймають відповідне розпорядження (рішення) щодо економічного стимулювання або надають письмову аргументовану відмову.

Надання податкових і кредитних пільг фізичним і юридичним особам, які здійснюють за власні кошти заходи щодо захисту земель від ерозії, підвищення родючості ґрунтів та інші заходи, передбачені загальнодержавними і регіональними програмами використання та охорони земель, а також звільнення землевласників і землекористувачів від плати за землю, за земельні ділянки, на яких виконуються роботи з меліорації, рекультивациї, консервації земель та інші роботи щодо охорони земель на період тимчасової консервації, будівництва та сільськогосподарського освоєння земель відповідно до затвердженої документації із землеустрою, здійснюється згідно з вимогами чинного законодавства України.

Компенсування землевласникам і землекористувачам недоодержаної частки доходу внаслідок консервації деградованих і малопродуктивних земель, господарське використання яких є екологічно та економічно неефективним, а також техногенно забруднених земельних ділянок, на яких неможливо одержувати продукцію, що відповідає обов'язковим параметрам безпечності, а перебування людей на цих земельних ділянках є небезпечним для їх здоров'я здійснюється за рахунок коштів, що передбачаються на ці цілі в державному та місцевих бюджетах.

Компенсування недоодержаної частки доходу здійснюється щодо земельної ділянки, які надані для ведення особистого селянського господарства, або фермерського господарства та іншого товарного сільськогосподарського виробництва.

Обсяг щорічної компенсації (K_t) визначається за формулою:

$$K_t = G_{oz} / T_k,$$

де:

K_t – розмір щорічної компенсації сільськогосподарським товаровиробникам недоодержаної частки доходу внаслідок консервації деградованих, малопродуктивних, а також техногенно забруднених земель, грн/рік;

G_{oz} – нормативна грошова оцінка сільськогосподарських угідь;

T_k – термін капіталізації рентного доходу (у роках), який встановлюється на рівні 33 років.

Розпорядник бюджетних коштів, який здійснює компенсування недоодержаного доходу, укладає із землевласниками та землекористувачами договір про компенсування та виділення бюджетних коштів для компенсування недоодержаної частки доходу внаслідок консервації деградованих,

малопродуктивних, техногенно забруднених земель, а також переведення сільськогосподарських угідь у менш продуктивні або встановлення обмеження на інтенсивність їх господарського використання.»;

31) розділ V викласти у редакції:

«Розділ V ДЕРЖАВНИЙ ОБЛІК, СТАНДАРТИЗАЦІЯ ТА НОРМУВАННЯ У ГАЛУЗІ ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬ, ЗБЕРЕЖЕННЯ ҐРУНТІВ ТА ВІДТВОРЕННЯ ЇХ РОДУЧОСТІ»;

32) статтю 28 викласти у редакції:

«Стаття 28. Зміст державного обліку ґрунтів»;

Державний облік ґрунтів та їх стану здійснюється шляхом обстеження ґрунтового покриву, моніторингу ґрунтів, ведення карт ґрунтів, визначення параметрів родючості ґрунтів та встановлення площ затоплених, підтоплених, вторинно засолених, осолонцьованих, еродованих, заболочених, порушених, рекультивованих, деградованих, забруднених та малопродуктивних ґрунтів, обсягів зняття, транспортування, складування, зберігання та використання ґрунтової маси ґрунтового покриву (родючого шару ґрунту) створення баз даних про ґрунти та ґрунтово-інформаційних систем.

Інформація про стан ґрунтів є відкритою та загальнодоступною.

Порядок надання інформації про стан ґрунтів визначається Законом України «Про Державний земельний кадастр.»;

33) у статті 29:

назву викласти у такій редакції:

«Стаття 29. Стандартизація у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

абзаци перший, п'ятий, шостий, восьмий, дев'ятий після слів «охорони земель» доповнити словами «збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

абзац третій після слів «властивостей земель» доповнити словами «і ґрунтів»;

доповнити новим абзацом такого змісту:

«Стандартизація і нормування в галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості здійснюється з метою встановлення комплексу обов'язкових норм, правил, вимог, методик та полягають у забезпеченні екологічної та санітарно-гігієнічної безпеки громадян шляхом визначення вимог щодо якості земель, родючості ґрунтів і допустимого антропогенного навантаження та господарського освоєння земель.»;

34) статтю 30 викласти у такій редакції:

«Стаття 30. Нормативи в галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості

У галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості встановлюються такі нормативні показники:

гранично допустимого забруднення ґрунтів;

якісного стану ґрунтів;

деградації земель та ґрунтів;

деградації ґрунтів;

виносу поживних речовин урожаєм сільськогосподарських культур;

допустимих антропогенних навантажень на ґрунти;
оптимального співвідношення земельних угідь.

Нормативи у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості встановлює Кабінет Міністрів України.»;

35) статтю 31 викласти у такій редакції:

«Стаття 31. Нормативи гранично допустимого забруднення ґрунтів

Нормативи показників гранично допустимого забруднення ґрунтів визначаються з метою встановлення придатності земель для використання їх за цільовим призначенням.

До нормативів показників гранично допустимого забруднення ґрунтів належать:

гранично допустимі концентрації у ґрунтах хімічних речовин, у тому числі залишкових кількостей пестицидів і агрохімікатів, важких металів тощо;
максимально допустимі рівні забруднення ґрунтів радіоактивними речовинами.

Нормативи показників гранично допустимого забруднення ґрунтів встановлюються з урахуванням цільового призначення земель та властивостей ґрунтів.»

36) статтю 32 викласти у такій редакції:

«Стаття 32. Нормативи якісного стану ґрунтів

Нормативи якісного стану ґрунтів встановлюються з метою запобігання їх виснаженню та деградації і використовуються для здійснення контролю за якісним станом ґрунтів.

Нормативи якісного стану ґрунту включають показники якісного стану ґрунтів та граничні рівні їх відхилень, за яких ґрунти зберігають здатність виконувати свої продуктивні та екологічні функції на стабільному рівні.

Нормативи якісного стану ґрунтів встановлюються з урахуванням цільового призначення земель.»

37) статтю 34 викласти у такій редакції:

«Стаття 34. Нормативи показників деградації земель та ґрунтів

Нормативи якісного стану ґрунтів встановлюються з метою запобігання їх виснаженню та деградації і використовуються для здійснення контролю за якісним станом ґрунтів.

Нормативи якісного стану ґрунту включають показники якісного стану ґрунтів та граничні рівні їх відхилень, за яких ґрунти зберігають здатність виконувати свої продуктивні та екологічні функції на стабільному рівні

Нормативи якісного стану ґрунтів встановлюються з урахуванням цільового призначення земель.»

38) розділ V доповнити новими статтями такого змісту:

«Стаття 34-1. Нормативні показники виносу поживних речовин урожаєм сільськогосподарських культур

Нормативні показники виносу поживних речовин урожаєм сільськогосподарських культур встановлюються для здійснення контролю за станом родючості ґрунтів під час господарської діяльності. Нормативні показники виносу поживних речовин урожаєм сільськогосподарських культур

визначають кількість поживних речовин, що витрачаються рослинами на формування одиниці продукції урожаю та забезпечують об'єктивне оцінювання ефективності використання земельних ресурсів (ґрунтів).»

«Стаття 34-2. Нормативні показники антропогенного навантаження на ґрунти

До нормативних показників допустимих антропогенних навантажень на ґрунти належать:

нормативи інтенсивності використання земель сільськогосподарського призначення;

нормативи граничного питомого тиску ходових частин сільськогосподарської техніки на ґрунт;

нормативи граничних обсягів (концентрацій) забруднюючих речовин у зрошувальних водах, тваринницьких стоках та добривах.

Показники інтенсивності використання земель сільськогосподарського призначення встановлюються з урахуванням даних агрохімічної паспортизації земель та використовуються для складання проектно-технологічної документації на вирощування сільськогосподарських культур.

На основі показників інтенсивності використання земель сільськогосподарського призначення та граничних обсягів (концентрацій) забруднюючих речовин у зрошувальних водах, тваринницьких стоках та добривах визначаються сільськогосподарські культури, вирощування яких обмежується або забороняється, а також технології та окремі агротехнічні операції щодо їх вирощування.

Використання в сільськогосподарському виробництві сільськогосподарської техніки, питомий тиск ходових частин на ґрунт якої перевищує нормативи, забороняється.»

39) назву розділу VI викласти у такій редакції:

«Розділ VI ОХОРОНА ЗЕМЕЛЬ ТА ҐРУНТІВ ПРИ ЗДІЙСНЕННІ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ»;

40) у статті 35:

абзац четвертий викласти у такій редакції:

«забезпечувати збереження ґрунтів та відтворення їх родючості, зберігати інші корисні властивості землі на основі застосування екологічнобезпечних технологій обробітку і техніки, здійснення інших заходів, які зменшують негативний вплив на ґрунти, запобігають безповоротній втраті гумусу, поживних елементів тощо;»;

абзаци дев'ятий та одинадцятий після слова «земель» доповнити словами «і ґрунтів»;

41) у статті 36:

назву статті після слів «охорона земель» доповнити словами «і ґрунтів»;

абзац перший після слів «екологічної стійкості» доповнити словами «збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

42) доповнити статтю 37 частиною сьомою такого змісту:

«У разі отримання земельної ділянки з погіршеним станом якості ґрунтів власники та землекористувачі зобов'язані привести показники якості ґрунтів до встановлених нормативів.»

43) назву статті 40 після слів «охорона земель» доповнити словами «і ґрунтів»;

44) у статті 41:

назву статті після слів «охорона земель» доповнити словами «і ґрунтів»;

абзац перший після слова «забезпечують» доповнити словами «збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

45) у статті 42:

назву статті після слів «охорона земель» доповнити словами «і ґрунтів»;

абзац другий після слів «продуктивних земель» доповнити словами «збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

46) у статті 44:

назву статті після слів «охорона земель» доповнити словами «і ґрунтів»;

абзац перший після слів «охорони земель» доповнити словами «збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

абзац третій після слів «забруднення земель» доповнити словами «і ґрунтів»;

47) у статті 45:

абзац другий після слів «охорони земель» доповнити словами «збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

абзац третій після слів «забруднення земель» доповнити словами «і ґрунтів»;

48) у статті 47:

назву статті після слів «охорона земель» доповнити словами «та ґрунтів»;

абзац другий після слів «захисту земель» доповнити словами «та ґрунтів»;

49) у статті 51:

назву статті після слова «земель» доповнити словами «та ґрунтів»;

абзац перший викласти у такій редакції:

«Консервації підлягають деградовані та малопродуктивні землі та ґрунти, господарське використання яких є екологічно небезпечним та економічно неефективним, а також техногенно забруднені землі та ґрунти, на яких неможливо одержати екологічно чисту продукцію, а перебування людей на цих землях та ґрунтах є небезпечним для їх здоров'я.»;

абзаци другий, третій та четвертий після слів «земель» доповнити словами «та ґрунтів»;

абзац третій після слів «охороною земель» доповнити словами «збереженням ґрунтів та відтворенням їх родючості»;

50) у статті 52:

назву статті після слова «земель» доповнити словами «та ґрунтів»;

абзац перший після слова «землі» доповнити словами «та ґрунти»;

абзац п'ятий після слова «рекультивация» доповнити словами «земель та ґрунтів» та після слів «рекультивованих земель» доповнити словами «та ґрунтів»;

абзац шостий після слів «на порушені» доповнити словами «землі та ґрунти»;

51) статтю 54 викласти у редакції:

«Стаття 54. Моніторинг земель

Моніторинг земель проводиться з метою своєчасного виявлення зміни стану земель, оцінки здійснення заходів щодо охорони земель, запобігання впливу негативних процесів і ліквідації наслідків цього впливу.

Залежно від цілей спостережень та охоплення територій моніторинг земель може бути національним, регіональним і локальним.

Для ведення моніторингу земель на національному рівні рішенням центральних органів виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах земельних відносин, охорони навколишнього природного середовища, на всій території України створюється мережа дослідних земельних ділянок та ділянок з еталонними ґрунтами з метою проведення на них необхідних спостережень, вимірювань та обстежень екологічного стану земель, зміни показників корисних властивостей ґрунтів під впливом господарської та інших видів діяльності.

Ведення моніторингу земель здійснюють центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, за участю центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Одержана інформація надсилається органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування для розроблення науково обґрунтованих рекомендацій і своєчасного прийняття рішень щодо поліпшення охорони земель, запобігання негативним змінам їх стану та додержання вимог екологічної безпеки.»;

52) розділ VI доповнити новими статтями такого змісту:

«Стаття 54-1. Моніторинг ґрунтів на землях сільськогосподарського призначення (сільськогосподарських угіддях)

Моніторинг ґрунтів проводиться з метою своєчасного виявлення зміни показників якості ґрунтів, розробки науково обґрунтованих рекомендацій у цій сфері, оцінки результатів здійснення заходів щодо збереження ґрунтів, охорони та відтворення їх родючості, запобігання деградації земель.

Моніторинг ґрунтів є складовою моніторингу земель у державній системі моніторингу довкілля.

Моніторинг ґрунтів здійснюється на землях сільськогосподарського призначення (сільськогосподарських угіддях) незалежно від форми власності на них.

Моніторинг ґрунтів забезпечує вирішення таких завдань:

одержання інформації про зміни властивостей ґрунтів;

прогнозування розвитку ґрунтових процесів, зміни властивостей ґрунтів та їх родючості;

встановлення обмежень у використанні земель;
 встановлення обмежень на використання знятого ґрунтового покриву.
 Результати моніторингу використовуються:
 в процесі регулювання земельних відносин;
 при проведенні економічної та грошової оцінки земель;
 визначенні розмірів плати за землю;
 плануванні заходів щодо відтворення родючості ґрунтів та підвищення урожайності сільськогосподарських культур;
 коригуванні агротехнологій;
 проведенні агроґрунтового районування (зонування) території;
 визначенні ґрунтів та територій з виробництва сільськогосподарської продукції, придатної для дитячого та дієтичного харчування;
 розробленні рекомендацій щодо раціонального та екологічно безпечного застосування пестицидів та агрохімікатів;
 оцінюванні еколого-меліоративного стану зрошуваних і осушуваних земель;
 створенні та веденні інформаційних банків даних про екологічний стан ґрунтів та інформаційно-аналітичної системи з відтворення родючості та охорони ґрунтів,
 наданні землевласникам, землекористувачам та суб'єктам оціночної діяльності у сфері оцінки земель інформації про сучасний стан ґрунтів та їх родючості;
 підготовці періодичної національної доповіді про стан ґрунтів та їх родючість.

Організація та проведення моніторингу ґрунтів здійснюється відповідно до Положення про моніторинг ґрунтів на землях сільськогосподарського призначення (сільськогосподарських угіддях), затвердженого центральним органом виконавчої влади, що формує та забезпечує реалізацію державної аграрної політики.»;

«Стаття 54-2. Агрохімічна паспортизація земель

Агрохімічна паспортизація земель є складовою моніторингу ґрунтів.

Дані агрохімічної паспортизації земель використовуються при здійсненні державного контролю за зміною показників родючості та станом забруднення ґрунтів.

Завданням агрохімічної паспортизації земель є визначення показників якості ґрунтів, їх змін внаслідок господарської діяльності, а також умов для раціонального використання мінеральних, органічних добрив, меліорантів та інших видів агрохімікатів у господарствах всіх форм власності, збереження від забруднення та відтворення родючості ґрунтів.

Об'єктами агрохімічної паспортизації земель є ґрунти сільськогосподарських угідь (рілля, у тому числі зрошувана, осушена, сіножаті, пасовища, багаторічні насадження, перелоги).

Агрохімічній паспортизації земель підлягають земельні ділянки, надані для дослідних і навчальних цілей, пропаганди прогресивного досвіду ведення сільського господарства, ведення фермерського господарства, товарного

сільськогосподарського виробництва, підсобного господарства, виділені у натурі (на місцевості) власникам земельних часток (паїв) та землі, не надані у власність та користування.

Агрохімічна паспортизація земель сільськогосподарського призначення державної та комунальної власності, які перебувають у користуванні проводиться не рідше ніж один раз на три роки.

Результати агрохімічної паспортизації земель використовуються при плануванні заходів щодо відтворення родючості ґрунтів та підвищення урожайності сільськогосподарських культур, проведенні моніторингу земель та ґрунтів, визначенні сировинних зон для вирощування сільськогосподарської продукції для виготовлення продуктів дитячого, дієтичного харчування та в інших випадках, передбачених законодавством.

Комплекс робіт з агрохімічної паспортизації земель складається з агрохімічного обстеження ґрунтового покриву та виготовлення агрохімічного паспорта поля, земельної ділянки. Результати агрохімічного обстеження ґрунтового покриву оформлюються у вигляді наукового звіту і є основою моніторингу ґрунтів.

За результатами агрохімічного обстеження ґрунтового покриву на замовлення землевласників та землекористувачів виготовляється агрохімічний паспорт поля, земельної ділянки.

Дані агрохімічного обстеження ґрунтового покриву та відомості агрохімічного паспорта поля, земельної ділянки повинні використовуватися в процесі регулювання земельних відносин при:

наданні в користування, в тому числі на умовах оренди та емфітевзису, земельної ділянки;

проведенні грошової оцінки земель;

здійсненні державного нагляду (контролю) за збереженням ґрунтів та охороною їх родючості.

Наявність агрохімічного паспорта поля, земельної ділянки є обов'язковою умовою при передачі земельних ділянок, які підлягають агрохімічній паспортизації земель, у користування.

Під час проведення агрохімічної паспортизації земель землекористувачі та землевласники забезпечують вільний доступ до земельних ділянок, які підлягають обстеженню.

Агрохімічна паспортизація земель проводиться відповідно до затверджених центральним органом виконавчої влади, що формує та забезпечує реалізацію державної аграрної політики, порядків проведення агрохімічної паспортизації земель та порядку ведення агрохімічного паспорта поля, земельної ділянки.

Здійснює агрохімічну паспортизацію земель, виготовляє та видає агрохімічний паспорт поля, земельної ділянки спеціалізована державна установа, що належить до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що формує державну політику у сфері земельних відносин, з метою державного моніторингу ґрунтів за зміною показників родючості, забруднення

ґрунтів токсичними речовинами і радіонуклідами, раціонального використання земель сільськогосподарського призначення.

На вимогу органів, що здійснюють державний контроль за використанням та охороною земель, спеціалізована державна установа яка проводить агрохімічну паспортизацію земель готує науковий висновок про зміни якісного стану ґрунтів за результатами господарської діяльності землекористувачів, землевласників.»

«Стаття 54-3. Обстеження ґрунтового покриву

Обстеження ґрунтового покриву України, Автономної Республіки Крим, областей, інших адміністративно-територіальних одиниць, земельних ділянок проводиться з метою встановлення просторового розташування видів ґрунтів на земельній ділянці, коригування меж ґрунтових відмін, отримання інформації про якісний стан та властивості ґрунтів.

Обстеження ґрунтового покриву проводяться у вигляді великомасштабного обстеження, детального обстеження ґрунтового покриву земельних ділянок, інших обстежень, результати яких оформлюються у вигляді ґрунтових карт (карт ґрунтів), звітів про стан ґрунтів, технічної документації із землеустрою щодо обстеження ґрунтового покриву земель (земельних ділянок).

Великомасштабне обстеження ґрунтового покриву проводиться в порядку і терміни, визначені відповідними загальнодержавними і регіональними (республіканськими) програмами за рахунок коштів Державного бюджету України та інших джерел з періодичністю раз на 20 років, за результатами якого складаються технічна документація із землеустрою щодо обстеження ґрунтового покриву земель (земельних ділянок) та ґрунтові карти (карти ґрунтів).

Детальне обстеження ґрунтового покриву земельної ділянки проводиться на підставі рішень органів виконавчої влади, Верховної Ради Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування або укладених договорів між землевласниками і землекористувачами та розробниками документації із землеустрою. За результатами детального обстеження ґрунтового покриву земельної ділянки складається технічна документація із землеустрою щодо обстеження ґрунтового покриву земель (земельних ділянок).

Склад технічної документації із землеустрою щодо обстеження ґрунтового покриву земель (земельних ділянок) визначається Законом України «Про землеустрій».

Результати агрохімічного обстеження ґрунтового покриву оформлюються у вигляді наукового звіту.

Інші види обстеження ґрунтового покриву проводяться на підставі укладених договорів між землевласниками і землекористувачами та виконавцями робіт, програм наукових досліджень наукових установ згідно з їх статутними повноваженнями, а також відповідними органами державної влади, установами та організаціями, а їх результати оформлюються у вигляді звітів про стан ґрунтів.

Внесення до Державного земельного кадастру даних про якісні характеристики ґрунтів та просторове розташування окремих контурів, що

характеризують стан ґрунту по кожному з виділених контурів (агровиробничі групи (підгрупи) ґрунтів, загальні показники, агрофізичні, фізико-хімічні, агрохімічні, забрудненість) здійснюється відповідно до Закону України «Про Державний земельний кадастр.»;

«Стаття 54-4. Бонітування ґрунтів

Бонітування ґрунтів є одним із видів оцінювання земель.

Дані бонітування ґрунтів є складовою частиною Державного земельного кадастру та основою проведення економічної оцінки сільськогосподарських угідь.

Бонітування ґрунтів здійснюється відповідно до Закону України «Про оцінку земель.»;

«Стаття 54-5. Карти ґрунтів

Карти ґрунтів є державними тематичними картами, які створюються в межах окремих адміністративно-територіальних одиниць (районів, областей, Автономної Республіки Крим та України в цілому). Для створення карти ґрунтів використовують дані великомасштабного, детального та інших видів обстежень ґрунтового покриву.

Карти ґрунтів є складовою частиною картографічної основи Державного земельного кадастру та джерелом інформації для ведення Державного моніторингу навколишнього природного середовища, агрохімічної паспортизації, робіт з оцінки земель, землеустрою та раціонального використання ґрунтів у процесі господарської діяльності.

Карти ґрунтів відображають просторову структуру ґрунтового покриву, а також за необхідності можуть відображати наявність особливо цінних ґрунтів; ґрунтів, що зазнали деградації та забруднення; меліорованих, порушених та рекультивованих ґрунтів.

Порядок створення, ведення, використання, в тому числі для наповнення Державного земельного кадастру, обліку та збереження карт ґрунтів визначається Кабінетом Міністрів України.»;

53) розділ VII викласти у редакції:

«Розділ VII ФІНАНСУВАННЯ В ГАЛУЗІ ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬ, ЗБЕРЕЖЕННЯ ҐРУНТІВ ТА ВІДТВОРЕННЯ ЇХ РОДЮЧОСТІ

Стаття 55. Фінансування комплексу заходів у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості

Фінансування комплексу заходів у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості здійснюється за рахунок Державного бюджету України, місцевих бюджетів, у тому числі коштів, що надходять у порядку відшкодування втрат сільськогосподарського і лісогосподарського виробництва, від плати за землю, а також коштів землевласників і землекористувачів та інших джерел, не заборонених законом.

Видатки Державного бюджету України на фінансування комплексу заходів з охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості визначаються окремим рядком.

За рахунок Державного бюджету України здійснюються:

реалізація комплексу заходів, передбачених загальнодержавними програмами використання та охорони земель і підвищення родючості ґрунтів;

виконання заходів, спрямованих на усунення причин та наслідків негативного впливу на земельні ресурси і ґрунти внаслідок стихійного лиха або в разі неможливості встановлення винних у цьому фізичних і юридичних осіб, та рекультивація земель, порушених у період до 1990 року;

будівництво та реконструкція протиерозійних, гідротехнічних і протизсувних споруд, меліоративних систем відповідно до закону;

створення нових і реконструкція існуючих захисних лісонасаджень;

проведення систематичних обстежень земель і ґрунтів;

моніторинг ґрунтів та агрохімічне обстеження ґрунтового покриву земель, які підлягають агрохімічній паспортизації;

проведення великомасштабного обстеження ґрунтового покриву;

часткова компенсація понесених товаровиробниками витрат на здійснення заходів із захисту, відтворення та підвищення родючості ґрунтів;

економічне стимулювання впровадження заходів щодо використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості відповідно до загальнодержавних програм;

бонітування ґрунтів адміністративно-територіальних одиниць;

здійснення інших заходів щодо охорони земель.

За рахунок місцевих бюджетів здійснюються:

реалізація заходів регіональних програм використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;

освоєння земель для сільськогосподарських і лісогосподарських потреб;

поліпшення сільськогосподарських і лісогосподарських угідь;

виконання робіт щодо відновлення земель, якщо це відбулося не з вини власників і користувачів земельних ділянок;

будівництво та реконструкція протиерозійних, гідротехнічних і протизсувних споруд, меліоративних систем відповідно до закону;

реалізація заходів щодо охорони земель та ґрунтів навколо об'єктів поводження з відходами, що використовуються для їх збирання, зберігання, оброблення, утилізації, видалення, знешкодження і захоронення відходів, які перебувають у власності територіальних громад;

проведення коригуючих обстежень ґрунтового покриву;

реалізація заходів з поліпшення екологічного стану ґрунтів;

консервація земель;

економічне стимулювання впровадження заходів щодо використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості відповідно до регіональних програм;

здійснення інших заходів щодо охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості.

За рахунок коштів землевласників і землекористувачів здійснюються:

організаційно-господарські, організаційні та технологічні протиерозійні заходи на їх земельних ділянках;

заходи щодо охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;

запровадження енергоощадних технологій вирощування сільськогосподарських культур;

реалізація заходів, спрямованих на запобігання проявам ерозійних процесів;

проведення додаткових агрохімічних обстежень ґрунтового покриву;

виготовлення агрохімічного паспорту поля, земельної ділянки.

бонітування ґрунтів земельної ділянки;

проведення підготовчих робіт та складання робочих проектів землеустрою;

заходи щодо відновлення стану еродованих, деградованих і порушених з їх вини земель та органічно поєднаних з ними інших природних ресурсів і об'єктів довкілля, запобігання заростанню сільськогосподарських угідь бур'янами, чагарниками і дрібноліссям.

Порядок використання коштів, передбачених у державному бюджеті для фінансування заходів із захисту, відтворення та підвищення родючості ґрунтів, визначається Кабінетом Міністрів України.»;

54) розділ VIII викласти у редакції:

«Розділ VIII ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ПРО ОХОРОНУ ЗЕМЕЛЬ, ЗБЕРЕЖЕННЯ ҐРУНТІВ ТА ВІДТВОРЕННЯ ЇХ РОДЮЧОСТІ

Стаття 56. Відповідальність за порушення законодавства України про охорону земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості

Юридичні і фізичні особи, винні в порушенні законодавства України про охорону земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості несуть відповідальність згідно із законом.

Застосування заходів дисциплінарної, цивільно-правової, адміністративної або кримінальної відповідальності не звільняє винних від відшкодування шкоди, заподіяної земельним ресурсам.

Шкода, заподіяна внаслідок порушення законодавства України про охорону земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості підлягає відшкодуванню в повному обсязі.

Особи, діяльність яких призвела до погіршення якості ґрунтів, зобов'язані забезпечити проведення робіт із відтворення ґрунтів до стану, який відповідає встановленим нормативам якості ґрунтів, або до стану, в якому перебували ґрунти до настання факту заподіяння шкоди.

Притягнення особи до відповідальності за порушення законодавства у сфері охорони ґрунтів не звільняє її від обов'язку відшкодувати заподіяну шкоду.»;

55) у пункті 3 Прикінцевих положень словосполучення «Національної програми родючості ґрунтів» замінити на «Загальнодержавної програми збереження ґрунтів та відтворення їх родючості.»

3. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) доповнити статтею 52-1 такого змісту:

«Стаття 52-1 Погіршення стану ґрунтів та їх псування

Погіршення якісного стану ґрунтів, що полягає у зменшенні числових значень відносно попередніх даних агрохімічної паспортизації сільськогосподарських угідь, моніторингу ґрунтів та великомасштабних обстежень ґрунтів не менше ніж за двома показниками, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України, -

тягне за собою накладення штрафу на громадян від тридцяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб, громадян – суб'єктів підприємницької діяльності – від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян

Псування ґрунтів, що полягає у катастрофічному погіршенні якісного стану ґрунтів, яке настає в разі критичного зменшення числових значень показників, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України, -

тягне за собою накладення штрафу на громадян від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб, громадян – суб'єктів підприємницької діяльності – від ста до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.»

2) статтю 244 викласти у такій редакції:

«Стаття 244. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням законодавства у сфері використання та охорони земель і порядку та умов ведення насінництва та розсадництва, правил технічної експлуатації самохідних сільськогосподарських машин і правил техніки безпеки під час їх експлуатації (статті 52 - 53⁻⁴, 54-56, 104⁻¹, 108 та 188⁻⁵).

Від імені зазначеного органу розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право:

1) Головний державний інспектор у сфері державного контролю за використанням та охороною земель і дотриманням вимог законодавства України про охорону земель – від ста до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

2) головні державні інспектори у сфері державного контролю за використанням та охороною земель і дотриманням вимог законодавства України про охорону земель в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, районах, їх заступники – від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

3) старші державні інспектори у сфері державного контролю за використанням та охороною земель і дотриманням вимог законодавства України про охорону земель – до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.»

4. У Законі України «Про державний контроль за використанням та охороною земель» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003, № 39, ст.350):

1) у статті 6:

у частині першій:

пункт «а» після слів «охороною земель» доповнити словами «збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

абзац сьомий пункту «а» після слів «чагарниками та дрібноліссям» доповнити словами «збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

абзац перший пункту «б» після слів «охороною земель» доповнити словами «збереження ґрунтів та відтворення їх родючості»;

після частини першої доповнити новими частинами такого змісту:

«Державний контроль у сфері збереження ґрунтів та відтворення їх родючості включає:

аналіз результатів обстеження стану ґрунтів у процесі провадження господарської та іншої діяльності;

виконання вимог та нормативів щодо охорони ґрунтів;

проведення заходів, передбачених землепорядною, містобудівною та іншою документацією, що містить заходи із запобігання та припинення деградації, забруднення і засмічення ґрунтів, відтворення їх родючості;

перевірка достовірності землепорядної документації про стан ґрунтів;

вжиття заходів щодо усунення виявлених порушень з використання ґрунтів.

Державний контроль у сфері збереження ґрунтів та відтворення їх родючості здійснюється шляхом:

проведення перевірок та обстежень земельних ділянок;

розгляду звернень фізичних осіб, фізичних осіб – підприємців та юридичних осіб;

участі у роботі комісій під час прийняття в експлуатацію меліоративних систем і рекультивованих земель, захисних лісонасаджень, протиерозійних гідротехнічних споруд та інших об'єктів, які споруджуються з метою відтворення родючості ґрунтів та забезпечення охорони земель;

розгляду документації із землеустрою, пов'язаної з використанням та охороною земель і ґрунтів;

аналізу результатів моніторингу ґрунтів та агрохімічної паспортизації земель.

При здійсненні державного контролю у сфері збереження ґрунтів та відтворення їх родючості застосовуються критерії суттєвого зниження родючості ґрунтів, які затверджуються Кабінетом Міністрів України».

5. У Законі України «Про землеустрій» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003, № 36, ст. 282):

1) частину другу статті 25 доповнити новим пунктом «л» такого змісту:

«л) технічна документація із землеустрою щодо обстеження ґрунтового покриву земель (земельних ділянок).»;

2) у частині першій статті 35 слова «якісних характеристик земель» замінити словами «якісних характеристик ґрунтового покриву земель (земельних ділянок)»;

3) розділ V доповнити статтею 56-1 такого змісту:

«Стаття 56-1. Технічна документація із землеустрою щодо обстеження ґрунтового покриву земель (земельних ділянок)

Технічна документація із землеустрою щодо обстеження ґрунтового покриву земель (земельних ділянок) включає:

а) технічне завдання на складання документації;

б) пояснювальну записку;

в) рішення органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування про надання дозволу на розроблення технічної документації із землеустрою щодо обстеження ґрунтового покриву земель (земельних ділянок) (для земель державної та комунальної власності);

г) матеріали польових геодезичних робіт (у разі їх проведення);

ґ) матеріали ґрунтових, геоботанічних, агрохімічних та інших обстежень земель і ґрунтів;

д) експлікацію агровиробничих груп ґрунтів по угіддях;

е) картограму агровиробничих груп ґрунтів;

є) карту (план) рельєфу місцевості;

ж) карту (план) розподілу земель по угіддях;

з) картограму якісних характеристик ґрунтів».

6. У Законі України «Про Державний земельний кадастр» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2012, № 8, ст.61):

1) пункт «е» частини першої статті 13 доповнити абзацом такого змісту:

«дані про якісні характеристики ґрунтів сільськогосподарських угідь: агровиробничі групи (підгрупи) ґрунтів, загальні показники, агрофізичні, фізико-хімічні, агрохімічні, забрудненість»;

2) у частині першій статті 15:

абзац дев'ятий вилучити;

доповнити новими абзацами такого змісту:

«дані про бонітування ґрунтів;

дані про якісні характеристики ґрунтів сільськогосподарських угідь: агровиробничі групи (підгрупи) ґрунтів, загальні показники, агрофізичні, фізико-хімічні, агрохімічні, забрудненість»;

3) у статті 21:

у частині першій після слів «бонітування ґрунтів» доповнити словами «або технічної документації із землеустрою щодо обстеження ґрунтового покриву земель (земельних ділянок)»;

частину десяту доповнити абзацом такого змісту:

«Відомості про якісні характеристики ґрунтів сільськогосподарських угідь вносяться до Державного земельного кадастру на підставі технічної документації із землеустрою щодо обстеження ґрунтового покриву земель (земельних ділянок)»;

4) частину першу статті 25 доповнити пунктом «к» такого змісту:

«к) дані про якісні характеристики ґрунтів сільськогосподарських угідь: агровиробничі групи (підгрупи) ґрунтів, загальні показники, агрофізичні, фізико-хімічні, агрохімічні, забрудненість.»;

5) пункт «і» частини першої статті 36 доповнити словами «якісні характеристики ґрунтів сільськогосподарських угідь».

7. У Законі України «Про оренду землі» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1998, № 46-47, ст.280):

1) у статті 15:

частину першу доповнити новим абзацом такого змісту:

«дані про якісні характеристики ґрунтів у разі, якщо земельна ділянка підлягає агрохімічній паспортизації земель.»;

після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

«У разі, якщо земельна ділянка підлягає агрохімічній паспортизації, до договору оренди землі додається агрохімічний паспорт земельної ділянки».

У зв'язку з цим частину четверту вважати відповідно частиною п'ятою.

2) статтю 33 доповнити частинами четвертою та п'ятою такого змісту:

«У разі оренди земель сільськогосподарського призначення державної або комунальної власності до листа-повідомлення про поновлення договору оренди землі орендар додає агрохімічний паспорт земельної ділянки а також проект додаткової угоди.

У разі оренди земель сільськогосподарського призначення приватної власності до листа-повідомлення про поновлення договору оренди землі орендар додає проект додаткової угоди та, на вимогу власника, відомості про якісні характеристики ґрунтів за результатами останнього обстеження ґрунтового покриву.»

У зв'язку з цим частини четверту – дванадцяту вважати відповідно частинами шостою – чотирнадцятою.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

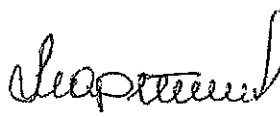
привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

протягом року з дня набрання чинності цим Законом розробити і подати на розгляд Верховної Ради України проект Закону України про затвердження Загальнодержавної програми використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості.

Голова

Верховної Ради України

 А. ПАРУБІЙ

ПОЯСНОВАЛЬНА ЗАПИСКА

до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо удосконалення механізмів збереження ґрунтів та економічного стимулювання відтворення їх родючості»

1. Обґрунтування необхідності прийняття акта

Кроком 155 підрозділу 13 «Земельна реформа» розділу I «Економічне зростання» Плану пріоритетних дій Уряду на 2017 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 03.04.2017 № 275, передбачено розроблення та подання на розгляд Кабінету Міністрів України Проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо удосконалення механізмів збереження ґрунтів та економічного стимулювання відтворення їх родючості».

Основною метою проекту Закону є формування сталого землекористування через запровадження економічних механізмів стимулювання власників землі та землекористувачів щодо екологічно раціонального використання земель, реалізації заходів з їх охорони.

Разом із тим, пунктом 1 Національного плану дій щодо боротьби з деградацією земель та опустелюванням, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30 березня 2016 року № 271, передбачено розробку проекту Закону України «Про збереження ґрунтів та охорону їх родючості».

Розробка цього проекту Закону передбачалася для визначення законодавчих принципів державної політики та правил, які б гарантували збереження ґрунтового покриву країни, його екологічних і продуктивних функцій, а також створення необхідних умов для ефективного використання ґрунтових ресурсів.

З огляду на системний взаємозв'язок цих двох законопроектів у створенні законодавчого поля для ефективно діючого механізму захисту ґрунтів від деградації, у тому числі через економічне стимулювання власників землі та землекористувачів, є очевидним поєднання норм цих проектів законів у одному проекті законодавчого акта.

Такий підхід був підтриманий за результатами обговорення представниками відповідних наукових інститутів та експертного середовища.

Необхідність такого законопроекту обумовлюється рішеннями багатьох міжнародних організацій, які визначили пріоритетом охорону і збереження ґрунту, як природного ресурсу. Зокрема Генеральна Асамблея ООН визнала 2015 рік – роком ґрунтів.

Важливим питанням також є запровадження реальних механізмів економічного стимулювання ґрунтоохоронних заходів, що стане основою для збереження потенціалу земельних ресурсів держави.

2. Мета і шляхи її досягнення

Метою розроблення проекту Закону є прийняття консолідованого нормативно-правового акта, який містить всі необхідні положення і норми, що

регулюють правові взаємовідносини у сфері охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості.

Проектом Закону передбачено внести зміни до низки діючих законодавчих актів, норми яких регулюють питання земельних відносин у відповідних сферах господарської діяльності.

При цьому встановлюються основоположні принципи державної політики та правила, які б гарантували збереження унікального ґрунтового покриву країни, його екологічних і продукційних функцій, створення необхідних умов для ефективного використання ґрунтових ресурсів без негативних наслідків для наступних поколінь та запровадження реального механізму економічного стимулювання заходів з охорони і збереження земельних ресурсів.

3. Правові аспекти

У даній сфері правового регулювання діють:

Конституція України;

Земельний кодекс України;

Кодекс України про адміністративні правопорушення;

Закон України «Про охорону земель»;

Закон України «Про державний контроль за використанням та охороною земель»;

Закон України «Про Державний земельний кадастр»;

Закон України «Про оренду землі»;

Закон України «Про землеустрій».

4. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація проекту Закону не потребує додаткових видатків з Державного бюджету України та місцевих бюджетів.

5. Позиція заінтересованих органів

Проект акта підлягає погодженню з Міністерством фінансів України, Міністерством економічного розвитку і торгівлі України, Міністерством екології та природних ресурсів України, Міністерством юстиції України, Державною службою України з питань геодезії, картографії та кадастру та Державною регуляторною службою України.

6. Регіональний аспект

Проект Закону не стосується питання розвитку адміністративно-територіальних одиниць.

6¹. Запобігання дискримінації

У проекті Закону відсутні положення, які містять ознаки дискримінації.

7. Запобігання корупції

У проекті Закону відсутні правила і процедури, які містять ризики вчинення корупційних правопорушень.

8. Громадське обговорення

Проект Закону розміщено на офіційному сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України (www.minagro.gov.ua, розділ «Регуляторна політика»).

9. Позиція соціальних партнерів

Проект Закону не стосується соціально-трудової сфери.

10. Оцінка регуляторного впливу

Проект Закону є регуляторним актом. Прийняття акта сприятиме збереженню та раціональному використанню земельних ресурсів. Будуть визначені правові, економічні, екологічні та організаційні основи використання та збереження ґрунтів, охорони і відтворення їх родючості, встановлені основні принципи державної політики у цій сфері, вимоги щодо збереження якісного стану ґрунтового покриву, захисту його від негативних природних та антропогенних впливів.

11. Прогноз результатів

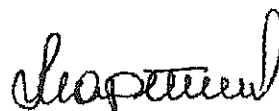
Прийняття Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо удосконалення механізмів збереження ґрунтів та економічного стимулювання відтворення їх родючості» дасть можливість удосконалити законодавчу базу в сфері охорони земельних ресурсів, раціонального та заощадливого їх використання, на законодавчому рівні розділити поняття і конкретизувати правовий статус термінів «земля» і «ґрунт».

Реалізація норм цього Закону закріпить положення, якими збереження ґрунтів стає державним завданням пріоритетного значення і при цьому посилюються повноваження і відповідальність органів виконавчої влади всіх рівнів.

Крім того, цей Закон стимулюватиме впровадження новітніх підходів до державного моніторингу ґрунтів, збереження та відтворення їх родючості, сприятиме впровадженню принципово нової стратегії використання, охорони і управління ґрунтовими ресурсами.

Суттєвою мотивацією в ефективній реалізації державної політики в частині збереження та підвищенні якості земельних ресурсів є запровадження механізму економічного стимулювання ґрунтоохоронних заходів, що дозволить активізувати та спонукатиме землекористувачів до проведення повномасштабних робіт з охорони ґрунтів, відновлення їх родючості та стабільне підвищення продуктивності полів.

Перший заступник
Міністра аграрної політики
та продовольства України

Максим МАРТИНЮК

«30» листопада 2017 року

Порівняльна таблиця
до проекту Закону України Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо удосконалення механізмів збереження ґрунтів та економічного стимулювання відтворення їх родючості

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p style="text-align: center;">Земельний кодекс України</p> <p>Стаття 6. Повноваження Верховної Ради України в галузі земельних відносин</p> <p>До повноважень Верховної Ради України в галузі земельних відносин належить:</p> <p>.....</p> <p>в) затвердження загальнодержавних програм щодо використання та охорони земель;</p> <p>.....</p>	<p>Стаття 6. Повноваження Верховної Ради України в галузі земельних відносин</p> <p>До повноважень Верховної Ради України в галузі земельних відносин належить:</p> <p>.....</p> <p>в) затвердження загальнодержавних програм щодо використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;</p> <p>.....</p>
<p>Стаття 7. Повноваження Верховної Ради Автономної Республіки Крим у галузі земельних відносин</p> <p>До повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим у галузі земельних відносин на території республіки належить:</p> <p>.....</p> <p>б) забезпечення реалізації державної політики в галузі використання та охорони земель;</p> <p>в) погодження загальнодержавних програм використання та охорони земель, участь у їх реалізації в межах території Автономної Республіки Крим;</p> <p>г) затвердження та участь у реалізації республіканських програм використання земель, підвищення родючості ґрунтів, охорони земель;</p> <p>.....</p>	<p>Стаття 7. Повноваження Верховної Ради Автономної Республіки Крим у галузі земельних відносин</p> <p>До повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим у галузі земельних відносин на території республіки належить:</p> <p>.....</p> <p>б) забезпечення реалізації державної політики в галузі використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;</p> <p>в) погодження загальнодержавних програм використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості, участь у їх реалізації в межах території Автономної Республіки Крим;</p> <p>г) затвердження та участь у реалізації республіканських програм використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;</p> <p>.....</p>
<p>Стаття 8. Повноваження обласних рад у галузі земельних відносин</p> <p>До повноважень обласних рад у галузі земельних відносин на території області належить:</p> <p>.....</p> <p>в) забезпечення реалізації державної політики в галузі</p>	<p>Стаття 8. Повноваження обласних рад у галузі земельних відносин</p> <p>До повноважень обласних рад у галузі земельних відносин на території області належить:</p> <p>.....</p> <p>в) забезпечення реалізації державної політики в галузі</p>

<p>використання та охорони земель;</p> <p>г) погодження загальнодержавних програм використання та охорони земель, участь у їх реалізації на відповідній території;</p> <p>г) затвердження та участь у реалізації регіональних програм використання земель, підвищення родючості ґрунтів, охорони земель;</p> <p>.....</p>	<p>використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;</p> <p>г) погодження загальнодержавних програм використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості, участь у їх реалізації на відповідній території;</p> <p>г) затвердження та участь у реалізації регіональних програм використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;</p> <p>.....</p>
<p>Стаття 10. Повноваження районних рад у галузі земельних відносин</p> <p>До повноважень районних рад у галузі земельних відносин на території району належить:</p> <p>.....</p> <p>г) забезпечення реалізації державної політики в галузі охорони та використання земель;</p> <p>.....</p>	<p>Стаття 10. Повноваження районних рад у галузі земельних відносин</p> <p>До повноважень районних рад у галузі земельних відносин на території району належить:</p> <p>.....</p> <p>г) забезпечення реалізації державної політики в галузі використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;</p> <p>.....</p>
<p>Стаття 13. Повноваження Кабінету Міністрів України в галузі земельних відносин</p> <p>До повноважень Кабінету Міністрів України в галузі земельних відносин належить:</p> <p>.....</p> <p>б) реалізація державної політики у галузі використання та охорони земель;</p> <p>в) викуп земельних ділянок для суспільних потреб у порядку, визначеному законом;</p> <p>г) координація проведення земельної реформи;</p> <p>г) розроблення і забезпечення виконання загальнодержавних програм використання та охорони земель;</p> <p>.....</p>	<p>Стаття 13. Повноваження Кабінету Міністрів України в галузі земельних відносин</p> <p>До повноважень Кабінету Міністрів України в галузі земельних відносин належить:</p> <p>.....</p> <p>б) реалізація державної політики у галузі використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;</p> <p>в) викуп земельних ділянок для суспільних потреб у порядку, визначеному законом;</p> <p>г) координація проведення земельної реформи;</p> <p>г) розроблення і забезпечення виконання загальнодержавних програм використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;</p> <p>.....</p>
<p>Стаття 14. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, у галузі земельних відносин</p> <p>До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони</p>	<p>Стаття 14. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, у галузі земельних відносин</p> <p>До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони</p>

<p>нарколішнього природного середовища, у галузі земельних відносин належить:</p> <p>а) участь у розробленні загальнодержавних і регіональних програм використання та охорони земель;</p> <p>б) участь у формуванні державної політики в галузі охорони та раціонального використання земель;</p> <p>.....</p>	<p>нарколішнього природного середовища, у галузі земельних відносин належить:</p> <p>а) участь у розробленні загальнодержавних і регіональних програм використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;</p> <p>б) участь у формуванні державної політики в галузі використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;</p> <p>.....</p>
<p>Стаття 15. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері земельних відносин</p> <p>До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері земельних відносин, належать:</p> <p>.....</p> <p>в) розробка та забезпечення реалізації загальнодержавних, регіональних програм використання та охорони земель;</p> <p>г) забезпечення здійснення землеустрою, моніторингу земель і державного контролю за використанням та охороною земель;</p> <p>г) забезпечення проведення державної експертизи документації із землеустрою у випадках та порядку, визначених законом, ведення та адміністрування Державного земельного кадастру, охорони земель, реформування земельних відносин;</p> <p>.....</p>	<p>Стаття 15. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері земельних відносин</p> <p>До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері земельних відносин</p> <p>До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері земельних відносин, належать:</p> <p>.....</p> <p>в) розробка та забезпечення реалізації загальнодержавних, регіональних програм використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;</p> <p>г) забезпечення здійснення землеустрою, моніторингу земель і державного контролю за використанням та охороною земель, збереженням ґрунтів та відтворенням їх родючості;</p> <p>г) забезпечення проведення державної експертизи документації із землеустрою у випадках та порядку, визначених законом, ведення та адміністрування Державного земельного кадастру, охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості реформування земельних відносин;</p> <p>.....</p>
<p>Стаття 15-1. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин</p> <p>До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, належить:</p> <p>.....</p> <p>б) участь у розробленні та виконанні державних, галузевих, регіональних та місцевих програм з питань регулювання земельних відносин, раціонального використання земель, їх відтворення та охорони, встановлення меж області, району, міста, району в місті, села і селища, у проведенні моніторингу земель, територіальному плануванні;</p>	<p>Стаття 15-1. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин</p> <p>До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, належить:</p> <p>.....</p> <p>б) участь у розробленні та виконанні державних, галузевих, регіональних та місцевих програм з питань використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;</p>

<p>норма відсутня</p> <p>в) організація проведення робіт, пов'язаних із реалізацією земельної реформи;</p> <p>г) проведення відповідно до законодавства моніторингу земель та охорони земель;</p> <p>.....</p>	<p>б-1) участь у регулюванні земельних відносин, встановленні меж області, району, міста, району в місті, села і селища, проведенні моніторингу земель, територіальному плануванні;</p> <p>в) організація проведення робіт, пов'язаних із реалізацією земельної реформи;</p> <p>г) проведення відповідно до законодавства моніторингу та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;</p> <p>.....</p>
<p>Стаття 16. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим у галузі земельних відносин</p> <p>До повноважень Ради міністрів Автономної Республіки Крим у галузі земельних відносин належить:</p> <p>.....</p> <p>б) участь у розробленні та забезпеченні виконання загальнодержавних і республіканських програм з питань використання та охорони земель збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;</p> <p>в) координація здійснення землеустрою і державного контролю за використанням та охороною земель;</p> <p>.....</p>	<p>Стаття 16. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим у галузі земельних відносин</p> <p>До повноважень Ради міністрів Автономної Республіки Крим у галузі земельних відносин належить:</p> <p>.....</p> <p>б) участь у розробленні та забезпеченні виконання загальнодержавних і республіканських програм з питань використання та охорони земель;</p> <p>в) координація здійснення землеустрою і державного контролю за використанням та охороною земель;</p> <p>.....</p>
<p>Стаття 17. Повноваження місцевих державних адміністрацій у галузі земельних відносин</p> <p>До повноважень місцевих державних адміністрацій у галузі земельних відносин належить:</p> <p>.....</p> <p>б) участь у розробленні та забезпеченні виконання загальнодержавних і регіональних (республіканських) програм з питань використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;</p> <p>в) координація здійснення землеустрою та державного контролю за використанням та охороною земель збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;</p> <p>.....</p>	<p>Стаття 17. Повноваження місцевих державних адміністрацій у галузі земельних відносин</p> <p>До повноважень місцевих державних адміністрацій у галузі земельних відносин належить:</p> <p>.....</p> <p>б) участь у розробленні та забезпеченні виконання загальнодержавних і регіональних (республіканських) програм з питань використання та охорони земель;</p> <p>в) координація здійснення землеустрою та державного контролю за використанням та охороною земель;</p> <p>.....</p>
<p>Стаття 91. Обов'язки власників земельних ділянок</p> <p>1. Власники земельних ділянок зобов'язані:</p> <p>а) забезпечувати використання їх за цільовим призначенням;</p> <p>б) додержуватися вимог законодавства про охорону довкілля;</p>	<p>Стаття 91. Обов'язки власників земельних ділянок</p> <p>1. Власники земельних ділянок зобов'язані:</p> <p>а) забезпечувати використання їх за цільовим призначенням;</p> <p>б) додержуватися вимог законодавства про охорону довкілля;</p>

<p>в) своєчасно сплачувати земельний податок;</p> <p>г) не порушувати прав власників суміжних земельних ділянок та землекористувачів;</p> <p>г) підвищувати родючість ґрунтів та зберігати інші корисні властивості землі;</p> <p>д) своєчасно надавати відповідним органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування дані про стан і використання земель та інших природних ресурсів у порядку, встановленому законом;</p> <p>е) дотримуватися правил добросусідства та обмежень, пов'язаних з встановленням земельних сервітутів та охоронних зон;</p> <p>є) зберігати геологічні знаки, протипорожні споруди, мережі зрошувальних і осушувальних систем;</p> <p>ж) за свій рахунок привести земельну ділянку у попередній стан у разі незаконної зміни її рельєфу, за винятком здійснення такої зміни не власником земельної ділянки, коли приведення у попередній стан здійснюється за рахунок особи, яка незаконно змінила рельєф.</p> <p>2. Законом можуть бути встановлені інші обов'язки власників земельних ділянок.</p>	<p>в) своєчасно сплачувати земельний податок;</p> <p>г) не порушувати прав власників суміжних земельних ділянок та землекористувачів;</p> <p>г) підвищувати родючість ґрунтів та зберігати інші корисні властивості землі;</p> <p>д) своєчасно надавати відповідним органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування дані про стан і використання земель та інших природних ресурсів у порядку, встановленому законом;</p> <p>е) дотримуватися правил добросусідства та обмежень, пов'язаних з встановленням земельних сервітутів та охоронних зон;</p> <p>є) зберігати геологічні знаки, протипорожні споруди, мережі зрошувальних і осушувальних систем;</p> <p>ж) за свій рахунок привести земельну ділянку у попередній стан у разі незаконної зміни її рельєфу, за винятком здійснення такої зміни не власником земельної ділянки, коли приведення у попередній стан здійснюється за рахунок особи, яка незаконно змінила рельєф;</p> <p>з) у разі отримання земельної ділянки з погіршеним станом якості ґрунтів забезпечити приведення показників якості ґрунтів до встановлених нормативів.</p> <p>2. Законом можуть бути встановлені інші обов'язки власників земельних ділянок.</p>
<p>Стаття 96. Обов'язки землекористувачів</p> <p>1. Землекористувачі зобов'язані:</p> <p>а) забезпечувати використання землі за цільовим призначенням та за свій рахунок приводити її у попередній стан у разі незаконної зміни її рельєфу, за винятком випадків незаконної зміни рельєфу не власником такої земельної ділянки;</p> <p>б) додержуватися вимог законодавства про охорону довкілля;</p> <p>в) своєчасно сплачувати земельний податок або орендну плату;</p> <p>г) не порушувати прав власників суміжних земельних ділянок та землекористувачів;</p> <p>г) підвищувати родючість ґрунтів та зберігати інші корисні властивості землі;</p> <p>д) своєчасно надавати відповідним органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування дані про стан і використання земель та інших природних ресурсів у порядку, встановленому законом;</p>	<p>Стаття 96. Обов'язки землекористувачів</p> <p>1. Землекористувачі зобов'язані:</p> <p>а) забезпечувати використання землі за цільовим призначенням та за свій рахунок приводити її у попередній стан у разі незаконної зміни її рельєфу, за винятком випадків незаконної зміни рельєфу не власником такої земельної ділянки;</p> <p>б) додержуватися вимог законодавства про охорону довкілля;</p> <p>в) своєчасно сплачувати земельний податок або орендну плату;</p> <p>г) не порушувати прав власників суміжних земельних ділянок та землекористувачів;</p> <p>г) підвищувати родючість ґрунтів та зберігати інші корисні властивості землі;</p> <p>д) своєчасно надавати відповідним органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування дані про стан і використання земель та інших природних ресурсів у порядку, встановленому законом;</p>

<p>е) дотримуватися правил добросусідства та обмежень, пов'язаних з встановленням земельних сервітутів та охоронних зон;</p> <p>е) зберігати геодезичні знаки, протиерозійні споруди, мережі зрошувальних і осушувальних систем;</p> <p>з) у разі отримання земельної ділянки з погіршеним станом якості ґрунтів забезпечити приведення показників якості ґрунтів до встановлених нормативів.</p> <p>2. Законом можуть бути встановлені інші обов'язки землекористувачів.</p>	<p>е) дотримуватися правил добросусідства та обмежень, пов'язаних з встановленням земельних сервітутів та охоронних зон;</p> <p>е) зберігати геодезичні знаки, протиерозійні споруди, мережі зрошувальних і осушувальних систем.</p> <p>2. Законом можуть бути встановлені інші обов'язки землекористувачів.</p>
<p>Стаття 123. Порядок надання земельних ділянок державної або комунальної власності у користування</p> <p>1. Надання земельних ділянок державної або комунальної власності у користування здійснюється Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, органами виконавчої влади або органами місцевого самоврядування.</p> <p>Надання земельних ділянок сільськогосподарських угідь державної або комунальної власності у користування для ведення особистого селянського господарства, садівництва, городництва, ведення товарного сільськогосподарського виробництва, фермерського господарства, для дослідних і навчальних цілей, пропаганди прогресивного досвіду ведення сільського господарства, для ведення підсобного сільського господарства здійснюється виключно за наявності агрохімічного паспорта поля або земельної ділянки.</p> <p>Рішення зазначених органів приймається на підставі проектів землеустрою щодо відведення земельних ділянок у разі: надання земельної ділянки із зміною її цільового призначення; формування нової земельної ділянки (крім поділу та об'єднання).</p> <p>Надання у користування земельної ділянки, зареєстрованої в Державному земельному кадастрі відповідно до Закону України "Про Державний земельний кадастр", право власності на яку зареєстровано у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно, без зміни її меж та цільового призначення здійснюється без складення документації із землеустрою, з урахуванням особливостей абзацу другого цієї частини.</p> <p>Надання у користування земельної ділянки в інших випадках</p>	<p>Стаття 123. Порядок надання земельних ділянок державної або комунальної власності у користування</p> <p>1. Надання земельних ділянок державної або комунальної власності у користування здійснюється Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, органами виконавчої влади або органами місцевого самоврядування.</p> <p>Норма відсутня</p> <p>Рішення зазначених органів приймається на підставі проектів землеустрою щодо відведення земельних ділянок у разі: надання земельної ділянки із зміною її цільового призначення; формування нової земельної ділянки (крім поділу та об'єднання).</p> <p>Надання у користування земельної ділянки, зареєстрованої в Державному земельному кадастрі відповідно до Закону України "Про Державний земельний кадастр", право власності на яку зареєстровано у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно, без зміни її меж та цільового призначення здійснюється без складення документації із землеустрою.</p>

Надання у користування земельної ділянки в інших випадках здійснюється на підставі технічної документації із землеустрою щодо встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості). У такому разі розроблення такої документації здійснюється на підставі дозволу, наданого Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, органом виконавчої влади або органом місцевого самоврядування, відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу, крім випадків, коли особа, зацікавлена в одержанні земельної ділянки у користування, набуває право замовити розроблення такої документації без надання такого дозволу.

Земельні ділянки державної та комунальної власності, на яких розташовані будівлі, споруди, інші об'єкти нерухомого майна, що перебувають у державній чи комунальній власності, передаються особам, зазначеним у пункті "а" частини другої статті 92 цього Кодексу, лише на праві постійного користування.

.....

6. Відповідний орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування у двотижневий строк з дня отримання проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки, а в разі необхідності здійснення обов'язкової державної експертизи землепорядної документації згідно із законом - після отримання позитивного висновку такої експертизи приймає рішення про надання земельної ділянки у користування.

7. Якщо земельна ділянка надається у користування за погодженням з Верховною Радою України, погоджений проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки подається до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, які із своїми пропозиціями та позитивним висновком державної експертизи землепорядної документації подають зазначений проект до Кабінету Міністрів України, який розглядає ці матеріали та подає їх до Верховної Ради України для прийняття відповідного рішення.

8. Якщо земельна ділянка надається у користування за рішенням Кабінету Міністрів України або за погодженням з

здійснюється на підставі технічної документації із землеустрою щодо встановлення меж земельної ділянки у натурі (на місцевості). У такому разі розроблення такої документації здійснюється на підставі дозволу, наданого Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, органом виконавчої влади або органом місцевого самоврядування, відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу, крім випадків, коли особа, зацікавлена в одержанні земельної ділянки у користування, набуває право замовити розроблення такої документації без надання такого дозволу.

Земельні ділянки державної та комунальної власності, на яких розташовані будівлі, споруди, інші об'єкти нерухомого майна, що перебувають у державній чи комунальній власності, передаються особам, зазначеним у пункті "а" частини другої статті 92 цього Кодексу, лише на праві постійного користування.

.....

6. Відповідний орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування у двотижневий строк з дня отримання проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки, а в разі необхідності здійснення обов'язкової державної експертизи землепорядної документації згідно із законом - після отримання позитивного висновку такої експертизи, та враховуючи положення абзацу другого частини першої цієї статті, приймає рішення про надання земельної ділянки у користування.

7. Якщо земельна ділянка надається у користування за погодженням з Верховною Радою України, погоджений проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки подається до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, які із своїми пропозиціями та позитивним висновком державної експертизи землепорядної документації подають зазначений проект до Кабінету Міністрів України, який розглядає ці матеріали та подає їх до Верховної Ради України для прийняття відповідного рішення.

8. Якщо земельна ділянка надається у користування за рішенням Кабінету Міністрів України або за погодженням з Кабінетом Міністрів України, погоджений проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки (крім проектів землеустрою щодо відведення у користування земельних ділянок зони відчуження та зони безумовного (обов'язкового) відселення території, що зазнала

<p>Кабінетом Міністрів України, погоджений проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки (крім проектів землеустрою щодо відведення у користування земельних ділянок зони відчуження та зони безумовного (обов'язкового) відселення території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи) подається відповідно до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, які розглядають його і в місячний строк подають державної експертизи земельно-правової документації до Кабінету Міністрів України для прийняття відповідного рішення.</p> <p>Проекти землеустрою щодо відведення та зони безумовного (обов'язкового) відселення території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, подаються до Кабінету Міністрів України центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління зоною відчуження та зоною безумовного (обов'язкового) відселення, разом із пропозиціями та позитивним висновком державної експертизи земельно-правової документації.</p> <p>9. Якщо земельна ділянка надається у користування Верховною Радою Автономної Республіки Крим, погоджений проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки (а у разі необхідності здійснення обов'язкової державної експертизи земельно-правової документації згідно із законом - після отримання позитивного висновку державної експертизи) подається до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, яка розглядає його і в місячний строк подає зазначений проект із своїми пропозиціями до Верховної Ради Автономної Республіки Крим.</p> <p>.....</p>	<p>Кабінетом Міністрів України, погоджений проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки (крім проектів землеустрою щодо відведення у користування земельних ділянок зони відчуження та зони безумовного (обов'язкового) відселення території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи) подається відповідно до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, які розглядають його і в місячний строк подають зазначений проект зі своїми пропозиціями та позитивним висновком державної експертизи земельно-правової документації до Кабінету Міністрів України для прийняття відповідного рішення.</p> <p>Проекти землеустрою щодо відведення та зони безумовного (обов'язкового) відселення території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, подаються до Кабінету Міністрів України центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління зоною відчуження та зоною безумовного (обов'язкового) відселення, разом із пропозиціями та позитивним висновком державної експертизи земельно-правової документації.</p> <p>9. Якщо земельна ділянка надається у користування Верховною Радою Автономної Республіки Крим, погоджений проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки (а у разі необхідності здійснення обов'язкової державної експертизи земельно-правової документації згідно із законом - після отримання позитивного висновку державної експертизи) подається до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, яка розглядає його і в місячний строк подає зазначений проект із своїми пропозиціями до Верховної Ради Автономної Республіки Крим.</p> <p>.....</p>
<p>Стаття 135. Земельні торги</p> <p>.....</p> <p>4. Проведення земельних торгів щодо земельних ділянок державної чи комунальної власності або прав на них здійснюється за рішенням організатора земельних торгів, у якому зазначаються:</p> <p>а) перелік земельних ділянок або прав на них, які виставляються на земельні торги окремими лотами;</p> <p>б) стартова ціна лота;</p> <p>в) строк та інші умови користування земельною ділянкою у разі</p>	<p>Стаття 135. Земельні торги</p> <p>.....</p> <p>4. Проведення земельних торгів щодо земельних ділянок державної чи комунальної власності або прав на них здійснюється за рішенням організатора земельних торгів, у якому зазначаються:</p> <p>а) перелік земельних ділянок або прав на них, які виставляються на земельні торги окремими лотами;</p> <p>б) стартова ціна лота;</p> <p>в) строк та інші умови користування земельною ділянкою у разі</p>

<p>набуття права користування земельною ділянкою на земельних торгах;</p> <p>г) особа, уповноважена організатором земельних торгів на укладення договору купівлі-продажу, оренди, суперфіцію, емфітевзису земельної ділянки, яка або право на яку виставляється на земельні торги.</p> <p>Норма відсутня</p> <p>.....</p> <p>Стаття 136. Добір земельних ділянок державної чи комунальної власності та підготовка лотів для продажу на земельних торгах</p> <p>.....</p> <p>4. Підготовку лотів до проведення земельних торгів забезпечує організатор земельних торгів.</p> <p>Підготовка лотів до проведення земельних торгів включає:</p> <p>а) виготовлення, поточення та затвердження в установленому законодавством порядку проекту землекустрою щодо відведення земельної ділянки (у разі зміни цільового призначення земельної ділянки та у разі, якщо межі земельної ділянки не встановлені в натурі (на місцевості));</p> <p>б) державну реєстрацію земельної ділянки;</p> <p>в) державну реєстрацію речового права на земельну ділянку;</p> <p>г) отримання витягу про нормативну грошову оцінку земельної ділянки відповідно до Закону України "Про оцінку земель" у разі продажу на земельних торгах права оренди на неї;</p> <p>р) проведення експертної грошової оцінки земельної ділянки відповідно до Закону України "Про оцінку земель", крім випадків продажу на земельних торгах права оренди на неї;</p> <p>д) встановлення стартової ціни продажу земельної ділянки, яка щодо земель державної та комунальної власності не може бути нижчою за експертну грошову оцінку земельної ділянки;</p>	<p>набуття права користування земельною ділянкою на земельних торгах;</p> <p>г) особа, уповноважена організатором земельних торгів на укладення договору купівлі-продажу, оренди, суперфіцію, емфітевзису земельної ділянки, яка або право на яку виставляється на земельні торги.</p> <p>При проведенні земельних торгів щодо земельних ділянок сільськогосподарських угідь державної чи комунальної власності або прав на них для ведення особистого селянського господарства, садівництва, городництва, ведення товарного сільськогосподарського виробництва, фермерського господарства, для дослідних і навчальних цілей, пропаганди прогресивного досвіду ведення сільського господарства, для ведення особного сільського господарства до матеріалів, зазначених в абзаці першому цієї частини обов'язково додається агрохімічний паспорт поля або земельної ділянки.</p> <p>.....</p> <p>Стаття 136. Добір земельних ділянок державної чи комунальної власності та підготовка лотів для продажу на земельних торгах</p> <p>.....</p> <p>4. Підготовку лотів до проведення земельних торгів забезпечує організатор земельних торгів.</p> <p>Підготовка лотів до проведення земельних торгів включає:</p> <p>а) виготовлення, поточення та затвердження в установленому законодавством порядку проекту землекустрою щодо відведення земельної ділянки (у разі зміни цільового призначення земельної ділянки та у разі, якщо межі земельної ділянки не встановлені в натурі (на місцевості));</p> <p>б) державну реєстрацію земельної ділянки;</p> <p>в) державну реєстрацію речового права на земельну ділянку;</p> <p>г) отримання витягу про нормативну грошову оцінку земельної ділянки відповідно до Закону України "Про оцінку земель" у разі продажу на земельних торгах права оренди на неї;</p> <p>р) проведення експертної грошової оцінки земельної ділянки відповідно до Закону України "Про оцінку земель", крім випадків продажу на земельних торгах права оренди на неї;</p> <p>д) встановлення стартової ціни продажу земельної ділянки, яка щодо земель державної та комунальної власності не може бути нижчою за експертну грошову оцінку земельної ділянки;</p>
--	--

<p>е) встановлення стартового розміру річної орендної плати, який щодо земель державної та комунальної власності не може бути меншим розміру орендної плати, визначеного Податковим кодексом України;</p> <p>є) встановлення стартової ціни продажу прав емфітевзису, суперфіцію земельної ділянки, яка щодо земель державної чи комунальної власності не може бути нижчою за ринкову вартість відповідного права, визначену шляхом проведення експертної грошової оцінки земельних ділянок;</p> <p>ж) визначення виконавця земельних торгів, дати та місця проведення земельних торгів</p> <p>Норма відсутня.</p> <p>.....</p>	<p>е) встановлення стартового розміру річної орендної плати, який щодо земель державної та комунальної власності не може бути меншим розміру орендної плати, визначеного Податковим кодексом України;</p> <p>є) встановлення стартової ціни продажу прав емфітевзису, суперфіцію земельної ділянки, яка щодо земель державної чи комунальної власності не може бути нижчою за ринкову вартість відповідного права, визначену шляхом проведення експертної грошової оцінки земельних ділянок;</p> <p>ж) визначення виконавця земельних торгів, дати та місця проведення земельних торгів;</p> <p>з) агрохімічний паспорт поля (земельної ділянки), при проведенні земельних торгів щодо земельних ділянок сільськогосподарських угідь державної чи комунальної власності або прав на них для ведення особистого селянського господарства, садівництва, городництва, ведення товарного сільськогосподарського виробництва, фермерського господарства, для дослідних і навчальних цілей, пропаганди прогресивного досвіду ведення сільського господарства, для ведення підсобного сільського господарства.</p> <p>.....</p>
<p>Стаття 163. Завдання охорони земель</p> <p>Завданнями охорони земель є забезпечення збереження та відтворення земельних ресурсів, екологічної цінності природних і набутих якостей земель.</p>	<p>Стаття 163. Завдання охорони земель, збереження ґрунтів та охорони їх родючості</p> <p>Завданнями охорони земель, збереження ґрунтів та охорони їх родючості є забезпечення збереження та відтворення земельних ресурсів та ґрунтового покриву, екологічної цінності природних і набутих якостей земель та ґрунтів.</p>
<p>Стаття 164. Зміст охорони земель</p> <p>1. Охорона земель включас:</p> <p>а) обґрунтування і забезпечення досягнення раціонального землекористування;</p> <p>б) захист сільськогосподарських угідь, лісових земель та чагарників від необґрунтованого їх вилучення для інших потреб;</p> <p>в) захист земель від ерозії, селів, підтоплення, заболочування, вторинного засолення, ущільнення, забруднення відходами виробництва, хімічними та радіоактивними речовинами та від інших несприятливих природних і техногенних процесів;</p>	<p>Стаття 164. Зміст охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості</p> <p>1. Охорона земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості включас:</p> <p>а) обґрунтування і забезпечення досягнення раціонального землекористування;</p> <p>б) захист сільськогосподарських угідь, лісових земель та чагарників від необґрунтованого їх вилучення для інших потреб;</p> <p>в) захист земель і ґрунтів від ерозії, селів, підтоплення, заболочування, вторинного засолення, пересушення, ущільнення, забруднення відходами виробництва, хімічними та радіоактивними</p>

<p>г) збереження природних водно-болотних угідь; р) попередження погіршення естетичного стану та екологічної ролі антропогенних ландшафтів; д) консервацію деградованих і малопродуктивних сільськогосподарських угідь.</p> <p>2. Порядок охорони земель встановлюється законом.</p>	<p>речовинами та від інших несприятливих природних і технологічних процесів; г) збереження природних водно-болотних угідь; р) попередження погіршення естетичного стану та екологічної ролі антропогенних ландшафтів; д) консервацію деградованих і малопродуктивних сільськогосподарських угідь.</p> <p>2. Порядок охорони земель , збереження ґрунтів та відтворення їх родючості встановлюється законом.</p>
<p>Стаття 165. Стандартизація і нормування в галузі охорони земель та відтворення родючості ґрунтів</p> <p>1. Стандартизація і нормування в галузі охорони земель та відтворення родючості ґрунтів здійснюється з метою забезпечення екологічної і санітарно-гігієнічної безпеки громадян шляхом прийняття відповідних нормативів і стандартів, які визначають вимоги щодо якості земель, допустимого антропогенного навантаження на ґрунти та окремі території, допустимого сільськогосподарського освоєння земель тощо.</p> <p>2. У галузі охорони земель та відтворення родючості ґрунтів встановлюються такі нормативи: а) оптимального співвідношення земельних угідь; б) якісного стану ґрунтів; в) гранично допустимого забруднення ґрунтів; г) показники деградації земель та ґрунтів.</p> <p>3. Нормативні документи із стандартизації в галузі охорони земель та відтворення родючості ґрунтів встановлюються Кабінетом Міністрів України.</p>	<p>Стаття 165. Стандартизація і нормування в галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості</p> <p>1. Стандартизація і нормування в галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості здійснюється з метою забезпечення екологічної і санітарно-гігієнічної безпеки громадян шляхом прийняття відповідних нормативів і стандартів, які визначають вимоги щодо якості земель, допустимого антропогенного навантаження на ґрунти та окремі території, допустимого сільськогосподарського освоєння земель тощо.</p> <p>2. У галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості встановлюються такі нормативи: а) оптимального співвідношення земельних угідь; б) якісного стану ґрунтів; в) гранично допустимого забруднення ґрунтів; г) показники деградації земель та ґрунтів.</p> <p>3. Нормативні документи із стандартизації в галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості встановлюються Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Стаття 166. Рекултивация порушених земель</p> <p>1. Рекултивация порушених земель - це комплекс організаційних, технічних і біотехнологічних заходів, спрямованих на відновлення ґрунтового покриву, поліпшення стану та продуктивності порушених земель.</p> <p>2. Землі, які зазнали змін у структурі рельєфу, екологічному стані ґрунтів і материнських порід та у гідрологічному режимі внаслідок проведення гірничодобувних, геологорозвідувальних, будівельних та інших робіт, підлягають рекултивации.</p> <p>3. Для рекултивации порушених земель, відновлення</p>	<p>Стаття 166. Рекултивация порушених земель та ґрунтів</p> <p>1. Рекултивация порушених земель та ґрунтів - це комплекс організаційних, технічних і біотехнологічних заходів, спрямованих на відновлення ґрунтового покриву, поліпшення стану та продуктивності порушених земель.</p> <p>2. Землі та ґрунти, які зазнали змін у структурі рельєфу, екологічному стані ґрунтів і материнських порід та у гідрологічному режимі внаслідок проведення гірничодобувних, геологорозвідувальних, будівельних та інших робіт, підлягають рекултивации.</p>

<p>3. Для рекультивації порушених земель та ґрунтів, відновлення деградованих земельних угідь використовується ґрунт, знятий при проведенні гірничодобувних, геологорозвідувальних, будівельних та інших робіт, шляхом його нанесення на малопродуктивні ділянки або на ділянки без ґрунтового покриву.</p>	<p>деградованих земельних угідь використовується ґрунт, знятий при проведенні гірничодобувних, геологорозвідувальних, будівельних та інших робіт, шляхом його нанесення на малопродуктивні ділянки або на ділянки без ґрунтового покриву.</p>
<p>Стаття 177. Загальнодержавні програми використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості</p> <p>1. Загальнодержавні програми використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості розробляються з метою забезпечення потреб населення і галузей економіки у землі і ґрунтах та їх раціонального використання і охорони.</p> <p>2. Загальнодержавні програми використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості розробляються відповідно до програм економічного, науково-технічного і соціального розвитку України.</p> <p>3. Загальнодержавні програми використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості затверджуються Верховною Радою України.</p>	<p>Стаття 177. Загальнодержавні програми використання та охорони земель</p> <p>1. Загальнодержавні програми використання та охорони земель розробляються з метою забезпечення потреб населення і галузей економіки у землі та її раціонального використання і охорони.</p> <p>2. Загальнодержавні програми використання та охорони земель розробляються відповідно до програм економічного, науково-технічного і соціального розвитку України.</p> <p>3. Загальнодержавні програми використання та охорони земель затверджуються Верховною Радою України.</p>
<p>Стаття 178. Регіональні програми використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості</p> <p>1. Регіональні програми використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості розробляються Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними державними адміністраціями і затверджуються Верховною Радою Автономної Республіки Крим та обласними адміністраціями.</p> <p>2. Програми використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості міст Києва і Севастополя розробляються Київською і Севастопольською міськими державними адміністраціями та затверджуються відповідними радами.</p>	<p>Стаття 178. Регіональні програми використання та охорони земель</p> <p>1. Регіональні програми використання та охорони земель розробляються Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними державними адміністраціями і затверджуються Верховною Радою Автономної Республіки Крим та обласними радами.</p> <p>2. Програми використання та охорони земель міст Києва і Севастополя розробляються Київською і Севастопольською міськими державними адміністраціями та затверджуються відповідними радами.</p>
<p>Стаття 179. Природно-сільськогосподарське районування земель</p> <p>1. Природно-сільськогосподарське районування земель - це поділ території з урахуванням природних умов та агробіологічних вимог сільськогосподарських культур.</p> <p>2. Природно-сільськогосподарське районування земель є основою для оцінки земель і розроблення землевпорядної</p>	<p>Стаття 179. Природно-сільськогосподарське районування земель</p> <p>1. Природно-сільськогосподарське районування земель - це поділ території з урахуванням природних умов та агробіологічних вимог сільськогосподарських культур.</p> <p>2. Природно-сільськогосподарське районування земель є основою для оцінки земель і розроблення землевпорядної</p>

<p>документації щодо використання та охорони земель.</p> <p>3. Використання та охорона сільськогосподарських угідь здійснюються відповідно до природно-сільськогосподарського районування.</p> <p>4. Порядок здійснення природно-сільськогосподарського районування визначається Кабінетом Міністрів України.</p>	<p>документації щодо використання та охорони земель.</p> <p>3. Використання та охорона сільськогосподарських угідь здійснюються відповідно до природно-сільськогосподарського районування.</p> <p>4. Природно-сільськогосподарське районування земель здійснюється відповідно до Закону України «Про охорону земель».</p>
<p>Стаття 182. Мета землекустрою</p> <p>Мета землекустрою полягає в забезпеченні раціонального використання та охорони земель, створенні сприятливого екологічного середовища та поліпшенні природних ландшафтів.</p>	<p>Стаття 182. Мета землекустрою</p> <p>Мета землекустрою полягає в забезпеченні раціонального використання та охорони земель, збереженні ґрунтів та відтворенні їх родючості, створенні сприятливого екологічного середовища та поліпшенні природних ландшафтів.</p>
<p>Стаття 183. Завдання землекустрою</p> <p>Основними завданнями землекустрою є:</p> <p>а) реалізація політики держави щодо науково обґрунтованого перерозподілу земель, формування раціональної системи землеволодінь і землекористувань з усуненням недоліків у розташуванні земель, створення екологічно сталих ландшафтів і агросистем;</p> <p>б) інформаційне забезпечення правового, економічного, екологічного і містобудівного механізму регулювання земельних відносин на національному, регіональному, локальному, господарському рівнях шляхом розробки пропозицій по встановленню особливого режиму і умов використання земель;</p> <p>в) встановлення на місцевості меж адміністративно-територіальних одиниць, території з особливим природоохоронним, рекреаційним і заповідним режимами, меж земельних ділянок власників і землекористувачів;</p> <p>г) здійснення заходів щодо прогнозування, планування, організації раціонального використання та охорони земель на національному, регіональному, локальному і господарському рівнях;</p> <p>ґ) організація території сільськогосподарських підприємств із створенням просторових умов, що забезпечують еколого-економічну оптимізацію використання та охорони земель сільськогосподарського призначення, впровадження прогресивних форм організації управління землекористуванням, удосконалення</p>	<p>Стаття 183. Завдання землекустрою</p> <p>Основними завданнями землекустрою є:</p> <p>а) реалізація політики держави щодо науково обґрунтованого перерозподілу земель, формування раціональної системи землеволодінь і землекористувань з усуненням недоліків у розташуванні земель, створення екологічно сталих ландшафтів і агросистем;</p> <p>б) інформаційне забезпечення правового, економічного, екологічного і містобудівного механізму регулювання земельних відносин на національному, регіональному, локальному, господарському рівнях шляхом розробки пропозицій по встановленню особливого режиму і умов використання земель, збереження ґрунтів та охорони їх родючості;</p> <p>в) встановлення на місцевості меж адміністративно-територіальних одиниць, території з особливим природоохоронним, рекреаційним і заповідним режимами, меж земельних ділянок власників і землекористувачів;</p> <p>г) здійснення заходів щодо прогнозування, планування, організації раціонального використання та охорони земель, збереження ґрунтів та охорони їх родючості на національному, регіональному, локальному і господарському рівнях;</p> <p>ґ) організація території сільськогосподарських підприємств із створенням просторових умов, що забезпечують еколого-економічну оптимізацію використання та охорони земель сільськогосподарського призначення, впровадження прогресивних форм організації управління землекористуванням, удосконалення</p>

<p>співвідношення і розміщення земельних угідь, системи сівозмін, сінокосо- і пасовищезмін;</p> <p>д) розробка системи заходів по збереженню і поліпшенню природних ландшафтів, відновленню і підвищенню родючості ґрунтів, рекультивациі порушених земель і землюванню малопродуктивних угідь, захисту земель від ерозії, підтоплення, висушення, зсувів, вторинного засолення і заболочення, ущільнення, забруднення промисловими відходами і хімічними речовинами та інших видів деградації, по консервації деградованих і малопродуктивних земель, попередженню інших негативних явищ;</p> <p>е) організація території несільськогосподарських підприємств, організації і установ з метою створення умов ефективного землекористування та обмежень і обтяжень у використанні земель.</p>	<p>співвідношення і розміщення земельних угідь, системи сівозмін, сінокосо- і пасовищезмін;</p> <p>д) розробка системи заходів із збереження і поліпшення природних ландшафтів, збереження ґрунтів та охорони їх родючості, рекультивациі порушених земель і меліорації малопродуктивних угідь, захисту земель і ґрунтів від ерозії, деґуміфікації, підтоплення, переосушення, зсувів, вторинного засолення, осолонцювання і заболочення, ущільнення від спрацювання торфу, торфових, стерневих і інших пожеж, забруднення і засмічення промисловими відходами і хімічними речовинами та інших видів деградації, із консервації деградованих і малопродуктивних земель, запобігання іншим негативним явищам;</p> <p>е) організація території несільськогосподарських підприємств, організації і установ з метою створення умов ефективного землекористування та обмежень і обтяжень у використанні земель, збереженні ґрунтів та охорони їх родючості.</p>
<p>Стаття 186. Погодження і затвердження документації із землеустрою</p> <p>.....</p> <p>13. Технічна документація із землеустрою щодо інвентаризації земель погоджується територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, і затверджується замовником технічної документації.</p> <p>У разі якщо на підставі матеріалів інвентаризації здійснюються формування земельних ділянок за рахунок земель державної та комунальної власності, визначення їх угідь, а також віднесення таких земельних ділянок до певних категорій, технічна документація із землеустрою щодо інвентаризації земель погоджується в порядку, встановленому статтею 186-1 цього Кодексу.</p> <p>Віднесення особливо цінних земель, визначених пунктами "а" і "б" частини першої статті 150 цього Кодексу, до земель інших категорій за матеріалами інвентаризації заборонено.</p>	<p>Стаття 186. Погодження і затвердження документації із землеустрою</p> <p>.....</p> <p>13. Технічна документація із землеустрою щодо інвентаризації земель погоджується територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, і затверджується замовником технічної документації.</p> <p>У разі якщо на підставі матеріалів інвентаризації здійснюються формування земельних ділянок за рахунок земель державної та комунальної власності, визначення їх угідь, а також віднесення таких земельних ділянок до певних категорій, технічна документація із землеустрою щодо інвентаризації земель погоджується в порядку, встановленому статтею 186-1 цього Кодексу.</p> <p>Віднесення особливо цінних земель, визначених <u>пунктами "а" і "б"</u> частини першої статті 150 цього Кодексу, до земель інших категорій за матеріалами інвентаризації заборонено.</p> <p>13-1. Технічна документація із землеустрою щодо обстеження ґрунтового покриву земель (земельної ділянки) погоджується територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, і затверджується:</p> <p>в межах населених пунктів, - відповідними сільськими,</p>

	<p>селищними, міськими радами; за межами населених пунктів, - районною державною адміністрацією, а у разі якщо районна державна адміністрація не утворена - Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласною державною адміністрацією.</p>
<p>Стаття 187. Завдання контролю за використанням та охороною земель</p> <p>Контроль за використанням та охороною земель полягає в забезпеченні додержання органами державної влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями і громадянами земельного законодавства України.</p>	<p>Стаття 187. Завдання контролю за використанням та охороною земель, збереженням ґрунтів та охороною їх родючості</p> <p>Контроль за використанням та охороною земель, збереженням ґрунтів та охороною їх родючості полягає в забезпеченні додержання органами державної влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями і громадянами земельного законодавства України.</p>
<p>Стаття 188. Державний контроль за використанням та охороною земель</p> <p>1. Державний контроль за використанням та охороною земель здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері здійснення державного нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, а за додержанням вимог законодавства про охорону земель - центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів.</p> <p>2. Порядок здійснення державного контролю за використанням та охороною земель встановлюється законом.</p>	<p>Стаття 188. Державний контроль за використанням та охороною земель, збереженням ґрунтів та охороною їх родючості</p> <p>1. Державний контроль за використанням та охороною земель, збереженням ґрунтів та охороною їх родючості здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері здійснення державного нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, а за додержанням вимог законодавства про охорону земель - центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів.</p> <p>2. Порядок здійснення державного контролю за використанням та охороною земель, збереженням ґрунтів та охороною їх родючості встановлюється законом.</p>
<p>Стаття 189. Самоврядний контроль за використанням та охороною земель</p> <p>Самоврядний контроль за використанням та охороною земель здійснюється сільськими, селищними, міськими, районними та обласними радами.</p>	<p>Стаття 189. Самоврядний контроль за використанням та охороною земель, збереженням ґрунтів та охороною їх родючості</p> <p>Самоврядний контроль за використанням та охороною земель, збереженням ґрунтів та охороною їх родючості здійснюється сільськими, селищними, міськими, районними та обласними радами.</p>
<p>Стаття 190. Громадський контроль за використанням та охороною земель</p> <p>Громадський контроль за використанням та охороною земель</p>	<p>Стаття 190. Громадський контроль за використанням та охороною земель, збереженням ґрунтів та охороною їх родючості</p> <p>Громадський контроль за використанням та охороною земель,</p>

<p>збереженням ґрунтів та охороною їх родючості здійснюється громадськими інспекторами, які призначаються відповідними органами місцевого самоврядування, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері здійснення державного нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, і діють на підставі положення, затвердженого центральними органами виконавчої влади, що забезпечують формування державної політики у сферах нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, охорони навколишнього природного середовища.</p>	<p>здійснюється громадськими інспекторами, які призначаються відповідними органами місцевого самоврядування, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері здійснення державного нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, і діють на підставі положення, затвердженого центральними органами виконавчої влади, що забезпечують формування державної політики у сферах нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, охорони навколишнього природного середовища.</p>
<p>Стаття 194. Призначення державного земельного кадастру</p> <p>Призначенням державного земельного кадастру є забезпечення необхідною інформацією органів державної влади та органів місцевого самоврядування, заінтересованих підприємств, установ і організацій, а також громадян з метою регулювання земельних відносин, раціонального використання та охорони земель, збереження ґрунтів та охорони їх родючості, визначення розміру плати за землю і цінності земель у складі природних ресурсів, контролю за використанням і охороною земель, економічного та екологічного обґрунтування бізнес-планів та проектів землеустрою.</p>	<p>Стаття 194. Призначення державного земельного кадастру</p> <p>Призначенням державного земельного кадастру є забезпечення необхідною інформацією органів державної влади та органів місцевого самоврядування, заінтересованих підприємств, установ і організацій, а також громадян з метою регулювання земельних відносин, раціонального використання та охорони земель, визначення розміру плати за землю і цінності земель у складі природних ресурсів, контролю за використанням і охороною земель, економічного та екологічного обґрунтування бізнес-планів та проектів землеустрою.</p>
<p>Стаття 205. Зміст економічного стимулювання раціонального використання та охорони земель, збереження ґрунтів та охорони їх родючості</p> <p>1. Економічне стимулювання раціонального використання та охорони земель, збереження ґрунтів та охорони їх родючості включає:</p> <ol style="list-style-type: none"> а) надання податкових і кредитних пільг громадянам та юридичним особам, які здійснюють за власні кошти заходи, передбачені загальнодержавними та регіональними програмами використання і охорони земель, збереження ґрунтів та охорони їх родючості; б) виділення коштів державного або місцевого бюджету громадянам та юридичним особам для відновлення попереднього стану земель та родючості ґрунтів, порушених не з їх вини; в) звільнення від плати за земельні ділянки, що перебувають у 	<p>Стаття 205. Зміст економічного стимулювання раціонального використання та охорони земель</p> <p>1. Економічне стимулювання раціонального використання та охорони земель включає:</p> <ol style="list-style-type: none"> а) надання податкових і кредитних пільг громадянам та юридичним особам, які здійснюють за власні кошти заходи, передбачені загальнодержавними та регіональними програмами використання і охорони земель; б) виділення коштів державного або місцевого бюджету громадянам та юридичним особам для відновлення попереднього стану земель, порушених не з їх вини; в) звільнення від плати за земельні ділянки, що перебувають у стадії сільськогосподарського освоєння або поліпшення їх стану

<p>згідно з державними та регіональними програмами;</p> <p>г) компенсацію з бюджетних коштів зниження доходу власників землі та землекористувачів внаслідок тимчасової консервації деградованих та малопродуктивних земель, що стали такими не з їх вини.</p>	<p>стадії сільськогосподарського освоєння або поліпшення їх стану згідно з державними та регіональними програмами охорони земель, збереження ґрунтів та охорони їх родючості;</p> <p>г) компенсацію з бюджетних коштів зниження доходу власників землі та землекористувачів внаслідок тимчасової консервації деградованих та малопродуктивних земель, що стали такими не з їх вини.</p>
<p>Стаття 209. Використання коштів, які надходять у порядку відшкодування втрат сільськогосподарського і лісогосподарського виробництва</p> <p>1. Втрати сільськогосподарського і лісогосподарського виробництва, зумовлені вигученням сільськогосподарських угідь, лісових земель та чагарників, підлягають відшкодуванню і зараховуються до відповідних бюджетів у порядку, визначеному Бюджетним кодексом України.</p> <p>2. Кошти, що надходять у порядку відшкодування втрат сільськогосподарського і лісогосподарського виробництва, використовуються на освоєння земель для сільськогосподарських і лісогосподарських потреб, поліпшення відповідних угідь, охорону земель відповідно до розроблених програм та проектів землеустрою, а також на проведення інвентаризації земель, проведення нормативної грошової оцінки землі. Використання цих коштів на інші цілі не допускається.</p>	<p>Стаття 209. Використання коштів, які надходять у порядку відшкодування втрат сільськогосподарського і лісогосподарського виробництва</p> <p>1. Втрати сільськогосподарського і лісогосподарського виробництва, зумовлені вигученням сільськогосподарських угідь, лісових земель та чагарників, підлягають відшкодуванню і зараховуються до відповідних бюджетів у порядку, визначеному Бюджетним кодексом України.</p> <p>2. Кошти, що надходять у порядку відшкодування втрат сільськогосподарського і лісогосподарського виробництва, використовуються на освоєння земель для сільськогосподарських і лісогосподарських потреб, поліпшення відповідних угідь, охорону земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості відповідно до розроблених державних та місцевих програм та проектів землеустрою, а також на проведення інвентаризації земель, проведення нормативної грошової оцінки землі. Використання цих коштів на інші цілі не допускається.</p>
<p>Стаття 211. Відповідальність за порушення земельного законодавства</p> <p>1. Громадяни та юридичні особи несуть цивільну, адміністративну або кримінальну відповідальність відповідно до законодавства за такі порушення:</p> <p>а) укладення угод з порушенням земельного законодавства;</p> <p>б) самовільне зайняття земельних ділянок;</p> <p>в) псування сільськогосподарських угідь та інших земель, їх забруднення хімічними та радіоактивними речовинами і стічними водами, засмічення промисловими, побутовими та іншими відходами;</p> <p>г) розміщення, проектування, будівництво, введення в дію об'єктів, що негативно впливають на стан земель;</p>	<p>Стаття 211. Відповідальність за порушення земельного законодавства</p> <p>1. Громадяни та юридичні особи несуть цивільну, адміністративну або кримінальну відповідальність відповідно до законодавства за такі порушення:</p> <p>а) укладення угод з порушенням земельного законодавства;</p> <p>б) самовільне зайняття земельних ділянок;</p> <p>в) псування сільськогосподарських угідь та інших земель, їх забруднення хімічними та радіоактивними речовинами і стічними водами, засмічення промисловими, побутовими та іншими відходами;</p> <p>г) розміщення, проектування, будівництво, введення в дію об'єктів, що негативно впливають на стан земель;</p>

<p>Г) невиконання вимог щодо використання земель за цільовим призначенням;</p> <p>Д) порушення строків повернення тимчасово займаних земель або невиконання обов'язків щодо приведення їх у стан, придатний для використання за призначенням;</p> <p>е) знищення межових знаків;</p> <p>е) приховування від обліку і реєстрації та перекручення даних про стан земель, розміри та кількість земельних ділянок;</p> <p>ж) непроведення рекультивациі порушених земель;</p> <p>з) знищення або пошкодження протиерозійних і гідротехнічних споруд, захисних насаджень;</p> <p>и) невиконання умов знімання, збереження і нанесення родючого шару ґрунту;</p> <p>і) відхилення від затверджених в установленому порядку проектів землеустрою; використання земельних ділянок сільськогосподарського призначення для ведення товарного сільськогосподарського виробництва без затверджених у випадках, визначених законом, проектів землеустрою, що забезпечують еколого-економічне обґрунтування сівозміни та впорядкування угідь;</p> <p>ї) ухилення від державної реєстрації земельних ділянок та подання недостовірної інформації щодо них;</p> <p>й) порушення строків розгляду заяв щодо відведення земельних ділянок;</p> <p>к) порушення строку видачі державного акта на право власності на земельну ділянку;</p> <p>л) погіршення якісного стану ґрунтів внаслідок господарської діяльності</p> <p>2. Законом може бути встановлено відповідальність і за інші порушення земельного законодавства.</p>	<p>Г) невиконання вимог щодо використання земель за цільовим призначенням;</p> <p>Д) порушення строків повернення тимчасово займаних земель або невиконання обов'язків щодо приведення їх у стан, придатний для використання за призначенням;</p> <p>е) знищення межових знаків;</p> <p>е) приховування від обліку і реєстрації та перекручення даних про стан земель, розміри та кількість земельних ділянок;</p> <p>ж) непроведення рекультивациі порушених земель;</p> <p>з) знищення або пошкодження протиерозійних і гідротехнічних споруд, захисних насаджень;</p> <p>и) невиконання умов знімання, збереження і нанесення родючого шару ґрунту;</p> <p>і) відхилення від затверджених в установленому порядку проектів землеустрою; використання земельних ділянок сільськогосподарського призначення для ведення товарного сільськогосподарського виробництва без затверджених у випадках, визначених законом, проектів землеустрою, що забезпечують еколого-економічне обґрунтування сівозміни та впорядкування угідь;</p> <p>ї) ухилення від державної реєстрації земельних ділянок та подання недостовірної інформації щодо них;</p> <p>й) порушення строків розгляду заяв щодо відведення земельних ділянок;</p> <p>к) порушення строку видачі державного акта на право власності на земельну ділянку.</p> <p>2. Законом може бути встановлено відповідальність і за інші порушення земельного законодавства.</p>
<p>Закон України «Про охорону земель»</p>	<p>Закон України «Про охорону земель»</p>
<p>Стаття 1. Охорона земель та інші основні поняття і терміни</p> <p>Застосовані в цьому Законі інші поняття і терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>агrolандшафт – ландшафт, основу якого становлять</p>	<p>«Про охорону земель, збереження ґрунтів та охорону їх родючості»</p> <p>Стаття 1. Охорона земель, родючість ґрунтів та інші основні поняття і терміни</p> <p>У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються у такому значенні:</p> <p>агровиробничі групи ґрунтів – об'єднання окремих</p>

<p>сільськогосподарські угіддя та лісові насадження, зокрема лісоступи та інші захисні насадження;</p> <p>агрохімічне обстеження ґрунтів - обов'язкове суцільне обстеження сільськогосподарських угідь з метою державного контролю змінного показників родючості і забруднення ґрунтів;</p> <p>гранично допустима концентрація забруднюючих речовин - максимальна допустима кількість забруднюючих речовин у ґрунтах, яка не зумовлює негативних екологічних наслідків для їх родючості, загального стану довкілля, якості сільськогосподарської продукції та здоров'я людини;</p> <p>гумус - органічна складова частина ґрунту, яка утворюється в процесі біохімічного розкладу рослинних і тваринних решток та формує його родючість;</p> <p>ґрунт - природно-історичне органічно-мінеральне тіло, що утворилося на поверхні земної кори і є осередком найбільшої концентрації поживних речовин, основою життя та розвитку людства завдяки найціннішій своїй властивості - родючості;</p> <p>ґрунтова маса - знятий родючий шар ґрунту;</p> <p>ґрунтове обстеження - визначення генетичної будови та властивостей ґрунтів, структури ґрунтового покриву;</p> <p>ґрунтовома - порушення біоенергетичного режиму ґрунтів та різке зниження урожайності сільськогосподарських культур внаслідок їх беззмінного вирощування або частого повернення на попереднє поле сівозміни, що призводить до погіршення якісного стану ґрунтів, накопичення у ґрунтах специфічних хвороботворних мікроорганізмів та насіння бур'янів;</p> <p>деградація ґрунтів - погіршення корисних властивостей та родючості ґрунту внаслідок впливу природних чи антропогенних факторів;</p> <p>деградація земель - природне або антропогенне спрощення ландшафту, погіршення стану, складу, корисних властивостей і функцій земель та інших органічно пов'язаних із землею природних компонентів;</p> <p>забруднення ґрунтів - накопичення в ґрунтах речовин, які негативно впливають на їх родючість та інші корисні властивості;</p> <p>земельні ресурси - сукупний природний ресурс поверхні суші як просторового багачу розселення і господарської діяльності, основний засіб виробництва в сільському та лісовому</p>	<p>контурів, видів та різновидностей ґрунтів у більшій групі (масиви) з близькими агрономічними властивостями і рівнем родючості, для яких можна запропонувати однотипний напрям і технології сільськогосподарського використання;</p> <p>агроландшафт - ландшафт, основу якого становлять сільськогосподарські угіддя та лісові насадження, зокрема лісоступи та інші захисні насадження;</p> <p>агрохімічне обстеження ґрунтового покриву - обстеження, яке проводиться з метою визначення показників його якості, їх змін внаслідок господарської діяльності, а також умов для раціонального використання мінеральних, органічних добрив, меліорантів та інших видів агрохімікатів;</p> <p>агрохімічна паспортизація - комплекс робіт, який складається з агрохімічного обстеження ґрунтового покриву та виготовлення агрохімічного паспорта поля, земельної ділянки, в якому фіксуються поточні рівні забезпечення поживними речовинами, запаси гумусу, реакція ґрунтового розчину, рівні забруднення ґрунтів токсичними речовинами і радіонуклідами та інші показники якісного стану ґрунтів;</p> <p>великомасштабне обстеження ґрунтового покриву - визначення генетичної будови та властивостей ґрунтів, структури ґрунтового покриву, за результатами якого складаються технічна документація із землеустрою щодо обстеження ґрунтового покриву земель (земельних ділянок) та ґрунтового карти (карти ґрунтів) у масштабі 1:1000 або 1:25000;</p> <p>відтворення ґрунтів - заходи, що спрямовані на відтворення якості порушених ґрунтів і ґрунтового покриву в процесі рекультиваци, консервації, ренатуралізації (реабілітації) земельних угідь;</p> <p>відтворення родючості ґрунту - комплекс науково обґрунтованих агротехнологічних і меліоративних заходів, реалізація яких забезпечує оптимізацію ґрунтових режимів та усуває фактори, що лімітують урожай та його якість.</p> <p>виснаження ґрунтів - збіднення їх на елементи мінерального живлення, органічні речовини, біоту та інші чинники родючості;</p> <p>глибоке розпушення глейових ґрунтів - обробток ґрунту спеціальними знаряддями-ґрунтозорозпушувачами на глибину 50-70 см. без обертання скиби з метою руйнування ущільнених</p>
---	---

<p>господарстві;</p> <p>земля - поверхня суші з ґрунтами, корисними копалинами та іншими природними елементами, що органічно поєднані та функціонують разом з нею;</p> <p>консервація земель - припинення господарського використання на визначений термін та залуження або залісення деградованих і малопродуктивних земель, господарське використання яких є екологічно та економічно неефективним, а також техногенно забруднених земельних ділянок, на яких неможливо одержувати екологічно чисту продукцію, а перебування людей на цих земельних ділянках є небезпечним для їх здоров'я;</p> <p>охорона ґрунтів - система правових, організаційних, технологічних та інших заходів, спрямованих на збереження і відтворення родючості та цілісності ґрунтів, їх захист від деградації, ведення сільськогосподарського виробництва з дотриманням ґрунтозахисних технологій та забезпеченням екологічної безпеки довкілля;</p> <p>порушені землі - землі, що втратили свою господарську та екологічну цінність через порушення ґрунтового покриву внаслідок виробничої діяльності людини або дії природних явищ;</p> <p>природно-сільськогосподарське, еколого-економічне, протжерозійне та інші види районування (зонування) земель - це поділ території з урахуванням природних та агробіологічних вимог щодо вирощування сільськогосподарських культур, а також територій, які мають відповідну схожість за визначеними ознаками;</p> <p>родючість ґрунту - здатність ґрунту задовольняти потреби рослин в елементах живлення, воді, повітрі і теплі в достатніх кількостях для їх нормального розвитку, які в сукупності є основним показником якості ґрунту.</p>	<p>шарів ґрунту та покращення його водно-повітряного та інших режимів;</p> <p>гранично допустима концентрація забруднюючих речовин - максимально допустима кількість забруднюючих речовин у ґрунтах, яка не зумовлює негативних екологічних наслідків для їх родючості, загального стану довкілля, якості сільськогосподарської продукції та здоров'я людини;</p> <p>ґрунт - самостійне органо-мінеральне поліфункціональне тіло, що утворилося на поверхні земної кори протягом тривалого часу під впливом взаємодії біотичних і абіотичних чинників за певних гідрокліматичних умов і характеризується притаманними тільки йому морфологічною будовою, складом, властивостями, режимами та родючістю;</p> <p>ґрунтовий покрив - сформована на поверхні земельної ділянки, земельного масиву, певної території сукупність ґрунтів, горизонтальний простір якого визначається розташуванням (поширенням) окремих їх різновидів, а вертикальний - їх профільною потужністю і оцінюється за якісними характеристиками своєї структури;</p> <p>ґрунтова маса - знятий родючий шар ґрунту;</p> <p>ґрунтовтома - порушення біоенергетичного режиму ґрунтів та різке зниження урожайності сільськогосподарських культур внаслідок їх беззмінного вирощування або частого повернення на попереднє поле сівозміни, що призводить до погіршення якісного стану ґрунтів, накопичення у ґрунтах специфічних хвороботворних мікроорганізмів та насіння бур'янів;</p> <p>ґрунтозахисна система землеробства з контурно-меліоративною організацією території - спеціалізована система землеробства впровадження якої забезпечує диференційоване використання орних земель, ефективний захист ґрунтів від вітрової та водної ерозії, їх раціональне використання і охорону, оптимізацію структури сільськогосподарських ландшафтів;</p> <p>гумус - специфічна органічна складова частина ґрунту, яка утворюється в процесі біохімічного розкладу рослинних і тваринних залишків та є визначальним чинником його родючості;</p> <p>деградація ґрунтів - погіршення корисних властивостей та родючості ґрунту внаслідок впливу природних чи антропогенних факторів;</p>
--	--

деградація земель – природне або антропогенне спрощення ландшафту, погіршення стану, складу, корисних властивостей і функцій земель та інших органічно пов'язаних із землею природних компонентів;

Докорінне поліпшення сіножатей і пасовищ – покращення сіножатей і пасовищ шляхом повного знищення рослинності і дернини з послідовним залуженням ретельно підготовлених за агротехнічними вимогами площ;

забруднення ґрунтів – накопичення в ґрунтах речовин, які негативно впливають на їх родючість та інші корисні властивості;

засмічення ґрунтів – накопичення у родючому шарі ґрунту або на його поверхні сміття, різкоманітних похіджень наносів, побутових, промислових та інших відходів, що призводить до забруднення довкілля;

збереження ґрунтів – заходи, спрямовані на запобігання впливу ерозійних процесів, порушенню цілісності генетичних горизонтів, руйнуванню морфологічних ознак, недопущення несанкціонованого переміщення ґрунтової маси ґрунтового покриву;

земельні ресурси – сукупний природний ресурс поверхні суші як просторового базису розселення і господарської діяльності, основний засіб виробництва в сільському та лісовому господарстві;

землювання – заходи з поліпшення малопродуктивних земель шляхом покриття знятим з іншої ділянки родючим шаром ґрунту;

земля – поверхня суші з ґрунтами, корисними копалинами та іншими природними елементами, що органічно поєднані та функціонують разом із нею;

карти ґрунтів – карти, що відображають поширення ґрунтів, їхній стан та властивості;

книга історії полів – основний агровиробничий документ сільськогосподарського підприємства, що відображає історію кожного поля сівозміни і досягнутий рівень землеробства;

консервація земель – припинення господарського використання на визначений термін та залуження або залісення деградованих і малопродуктивних земель, господарське використання яких є екологічно та економічно нефективним, а

також техногенно забруднених і замінованих земельних ділянок, на яких неможливо одержувати екологічно чисту продукцію, а перебування людей на цих земельних ділянках є небезпечним для їх здоров'я;

культивування сидеральних культур — вирощування культур з потенційно високою здатністю формувати врожай зеленої маси для подальшого заробляння її у ґрунт; культивування сидеральних культур — вирощування культур з потенційно високою здатністю формувати врожай зеленої маси для подальшого заробляння її у ґрунт;

меліоративна плантажна оранка солонцевих ґрунтів — створення окультуреного кореневмісного орного шару шляхом глибокої відвальної оранки спеціальними плугами з переміщенням окремих горизонтів ґрунту, в тому числі нижче залягаючих гіпсо-та карбонатомісних, що забезпечує «самомеліорацію» солонцевих ґрунтів і солонців;

меліорація ґрунтів — сукупність організаційно-господарських та технічних заходів з докорінного поліпшення ґрунтів із несприятливими властивостями;

моніторинг ґрунтів — просторово-часова система спостережень за властивостями ґрунтів з метою виявлення змін їхньої якості;

нормативи якості ґрунту — показники якісного стану ґрунтів та граничні рівні їх відхилень, за яких ґрунти зберігають здатність виконувати свої продуктивні та екологічні функції на стабільному рівні;

нормативи допустимих навантажень — показники та параметри зовнішніх природних і антропогенних навантажень на ґрунти і ґрунтовий покрив, за яких зберігаються природні і набуті параметри їхньої якості і не завдається шкоди довкіллю;

нормування родючості ґрунтів — встановлення стандартів, норм, нормативів, правил, регламентів у галузі управління режимами оптимального функціонування ґрунтів, гармонізації їх продуктивних і екологічних функцій;

охорона ґрунтів — система правових, організаційних, технологічних та інших заходів, спрямованих на збереження і відтворення родючості та цілісності ґрунтів, їх захист від деградації, ведення сільськогосподарського виробництва з дотриманням ґрунтозахисних технологій та забезпеченням

екологічної безпеки довкілля;

охорона земель — система правових, організаційних, економічних, технологічних та інших заходів, спрямованих на раціональне використання земель, запобігання необґрунтованому вилученню земель сільськогосподарського призначення для несільськогосподарських потреб, захист від шкідливого антропогенного впливу, відтворення і підвищення родючості ґрунтів, підвищення продуктивності земель лісового фонду, забезпечення особливого режиму використання земель природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення;

охорона родючості ґрунтів — комплекс науково обґрунтованих технологічних прийомів, реалізація яких забезпечує утримання показників родючості у сталому стані, або покращує їх;

поверхнєве поліпшення сіножатей і пасовищ — система заходів поточного догляду за кормовими угіддями, яке включає культуротехнічні роботи, роботи, спрямовані на поліпшення і регулювання водного та поживного режимів ґрунту, роботи з догляду за травостоем і дерниною, знищення бур'янів, підсівання трав;

погіршення стану ґрунтів - зменшення числових значень відносно попередніх даних агрохімічної паспортизації сільськогосподарських угідь, моніторингу ґрунтів та великомасштабних обстежень ґрунтів не менше ніж за двома показниками, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України;

поле — одна або сукупність суміжно розташованих земельних ділянок сільськогосподарського призначення, зовнішні межі яких у натурі (на місцевості) збігаються з природними та штучними лінійними спорудами і рубежами (річками, струмками, каналами, лісовістками, шляхами, шляховими спорудами, парканами, огорожами та іншими лінійними спорудами і рубежами тощо);

порушення ґрунтів — часткове або повне знищення ґрунтового покриву (збиття та перенесення), його фізична (механічна) руйнація;

порушені землі — землі, що втратили свою господарську та екологічну цінність через порушення ґрунтового покриву

внаслідок виробничої діяльності людини або дії природних явищ;

природно-сільськогосподарське, еколого-економічне, протиерозійне та інші види районування (зонування) земель – це поділ території з урахуванням природних та агротехнологічних вимог щодо вирощування сільськогосподарських культур, а також територій, які мають відповідну схожість за визначеними ознаками;

просте відтворення родючості ґрунту – комплекс агротехнологічних заходів, що забезпечує стале функціонування ґрунту та збереження його родючості на стабільному рівні;

протиерозійні заходи – сукупність науково обґрунтованих прийомів захисту ґрунтів від водної, вітрової та інших видів ерозії;

псування ґрунтів – катастрофічне погіршення якісного стану ґрунтів, яке настає в разі критичного зменшення числових значень показників, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України;

рекультивация земель – комплекс організаційних, технічних і біотехнологічних заходів, спрямованих на відновлення ґрунтового покриву, поліпшення екологічного стану та продуктивності земель з порушенням ґрунтовим покривом; різновид ґрунту – об'єднання ґрунтів у межах виду за особливостями гранулометричного складу;

родючість ґрунту – його основна продуктивна функція, яку визначають у здатності ґрунту задовольняти фізіологічні потреби рослин в елементах живлення, воді, повітрі і теплі в достатніх кількостях для їх нормального росту й розвитку протягом певного часу та забезпечувати оптимальний режим біологічного кругообігу для формування урожаю і його якості;

родючий шар ґрунту – верхній (гумусний) шар ґрунту зі сприятливими для росту й розвитку рослин властивостями, режимами та перебігом ґрунтоформувальних процесів;

розширене відтворення родючості ґрунтів – комплекс агротехнологічних заходів, що забезпечує покращення якості ґрунтів та підвищення їх родючості;

сапропель – багаторічні донні відкладення прісноводних водойм, що утворюються внаслідок розкладання відмерлої водної рослинності, решток живих організмів, ґрунтових часток

<p>Стаття 2. Земля як об'єкт охорони</p> <p>Об'єктом особливої охорони держави є всі землі в межах території України.</p>	<p>які зносяться водою та вітром без доступу кисню; торфокомпости – концентроване, біологічно активне органічне добриво отримане внаслідок розкладання торфу під впливом життєдіяльності мікроорганізмів та додаванням мінеральних компонентів; хімічна меліорація ґрунтів – система прийомів хімічного впливу на ґрунт шляхом внесення відповідних меліорантів з метою покращення його властивостей і підвищення урожайності сільськогосподарських культур; якість ґрунтів – сукупність усіх позитивних та негативних характеристик та властивостей, які стосуються використання ґрунтів та їх функцій.»</p>
<p>Стаття 3. Принципи державної політики у сфері охорони земель</p> <p>Основними принципами державної політики у сфері охорони земель є:</p> <p>забезпечення охорони земель як основного національного багатства українського народу;</p> <p>пріоритет вимог екологічної безпеки у використанні землі як просторового базису, природного ресурсу і основного засобу виробництва;</p> <p>відшкодування збитків, заподіяних порушенням законодавства України про охорону земель;</p> <p>нормування і планомірне обмеження впливу господарської діяльності на земельні ресурси;</p> <p>поєднання заходів економічного стимулювання та юридичної відповідальності в галузі охорони земель;</p> <p>публічність у вирішенні питань охорони земель, використанні коштів Державного бюджету України та місцевих бюджетів на охорону земель.</p>	<p>Стаття 2. Земля та ґрунти як об'єкт охорони</p> <p>Об'єктами особливої охорони держави є:</p> <p>всі землі в межах території України;</p> <p>усі ґрунти на усіх без винятку землях в межах території України.</p> <p>родючість ґрунтів на сільськогосподарських угіддях.</p>
<p>Стаття 3. Принципи державної політики у сфері охорони земель</p> <p>Основними принципами державної політики у сфері охорони земель є:</p> <p>забезпечення охорони земель як основного національного багатства українського народу;</p> <p>пріоритет вимог екологічної безпеки у використанні землі як просторового базису, природного ресурсу і основного засобу виробництва;</p> <p>відшкодування збитків, заподіяних порушенням законодавства України про охорону земель;</p> <p>нормування і планомірне обмеження впливу господарської діяльності на земельні ресурси;</p> <p>поєднання заходів економічного стимулювання та юридичної відповідальності в галузі охорони земель;</p> <p>публічність у вирішенні питань охорони земель, використанні коштів Державного бюджету України та місцевих бюджетів на охорону земель.</p>	<p>Стаття 3. Основні принципи державної політики у сфері охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості</p> <p>Державна політика у сфері охорони земель, збереження ґрунтів та охорони їх родючості спрямована на забезпечення державного регулювання раціонального використання земельних ресурсів та управління у цій сфері, визначення режиму використання особливо цінних ґрунтів, проведення моніторингу, агрохімічної паспортизації земель, бонітування, обліку ґрунтів та їх якісних характеристик, забезпечення раціонального, екологічно безпечного використання ґрунтів, відтворення та збереження їх стану, якості і родючості, захисту ґрунтів від негативних природних та антропогенних впливів.</p> <p>Основними принципами державної політики у сфері збереження ґрунтів та відтворення їх родючості є:</p> <p>забезпечення охорони земель як основного національного багатства українського народу;</p> <p>пріоритет вимог екологічної безпеки у використанні землі як просторового базису, природного ресурсу і основного засобу виробництва;</p> <p>відшкодування збитків, заподіяних порушенням законодавства України про охорону земель, збереження ґрунтів</p>

	<p>та охорону їх родючості; нормування і планомірне обмеження впливу господарської діяльності на земельні ресурси; забезпечення раціонального використання та збереження ґрунтів як одного з найважливіших компонентів природного середовища; забезпечення застосування ґрунтозахисних технологій та інших заходів захисту і збереження ґрунтів від деградації за різного роду антропогенних навантажень; цілісність ґрунтового покриву, його невіддільність від земельних ділянок, відтворення продуктивних та екологічних функцій ґрунтів; поєднання заходів економічного стимулювання та юридичної відповідальності щодо охорони земель, збереження ґрунтів, охорони їх родючості і раціонального використання; обов'язковість проведення заходів з підвищення родючості ґрунтів та відтворення деградованих ґрунтів; наукове обґрунтування заходів із збереження ґрунтів; гласність, повнота та достовірність інформації про стан ґрунтів, заходи з їх охорони; правова охорона ґрунтів як компонента природного середовища на всіх категоріях земель; публічність у вирішенні питань охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості.</p>
<p>Стаття 4. Правове регулювання у сфері охорони земель Правове регулювання у сфері охорони земель здійснюється відповідно до Конституції України, Земельного кодексу України, цього Закону, інших нормативно-правових актів, які приймаються відповідно до них.</p>	<p>Стаття 4. Правове регулювання у сфері охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості Правове регулювання у сфері охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості здійснюється відповідно до Конституції України, Земельного кодексу України, Кодексу України про адміністративні правопорушення, законів України «Про охорону навколишнього природного середовища», «Про державний контроль за використанням та охороною земель» та «Про землеустрій», цього Закону, інших нормативно-правових актів. Відносини, що виникають у зв'язку з провадженням діяльності щодо охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості у процесі використання надр, лісів, вод, регулюються законодавством про надра, ліси, води, охорону навколишнього природного середовища в частині, що не</p>

<p>Розділ II ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ І ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В ГАЛУЗІ ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬ</p>	<p>Стаття 5. Органи, які здійснюють регулювання в галузі охорони земель</p> <p>Регулювання в галузі охорони земель здійснюють Верховна Рада України, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Кабінет Міністрів України, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування, місцеві державні адміністрації, а також спеціально уповноважені центральні органи виконавчої влади в межах повноважень, установлених законом.</p> <p>Спеціально уповноваженими центральними органами виконавчої влади в галузі охорони земель є:</p> <p>центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері земельних відносин;</p> <p>центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин;</p> <p>центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі;</p> <p>центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища;</p> <p>центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища;</p> <p>центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із забезпечення нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища.</p>	<p>суперечить цьому Закону.</p> <p>Розділ II ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ І ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В ГАЛУЗІ ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬ, ЗБЕРЕЖЕННЯ ҐРУНТІВ ТА ВІДТВОРЕННЯ ЇХ РОДНОЧОСТІ</p> <p>Стаття 5. Органи, які здійснюють регулювання в галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості</p> <p>Регулювання в галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості здійснюють Верховна Рада України, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Кабінет Міністрів України, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування, місцеві державні адміністрації, а також спеціально уповноважені центральні органи виконавчої влади в межах повноважень, установлених законом.</p> <p>Спеціально уповноваженими центральними органами виконавчої влади в галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості є:</p> <p>центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері земельних відносин;</p> <p>центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин;</p> <p>центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі;</p> <p>центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища;</p> <p>центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища;</p> <p>центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із забезпечення нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища.</p>
<p>Стаття 6. Повноваження Верховної Ради України в галузі охорони земель</p> <p>До повноважень Верховної Ради України в галузі охорони земель належать:</p> <p>визначення засад державної політики в галузі використання та охорони земель;</p> <p>затвердження загальнодержавних програм щодо використання та охорони земель;</p>	<p>Стаття 6. Повноваження Верховної Ради України в галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості</p> <p>До повноважень Верховної Ради України в галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості належать:</p> <p>визначення засад державної політики в галузі використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;</p> <p>затвердження загальнодержавних програм щодо використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх</p>	

<p>вирішення інших питань у галузі охорони земель відповідно до Конституції України.</p>	<p>родючості; вирішення інших питань у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості відповідно до Конституції України.</p>
<p>Стаття 7. Повноваження Верховної Ради Автономної Республіки Крим у галузі охорони земель</p> <p>До повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим на території республіки в галузі охорони земель належать:</p> <p>забезпечення реалізації державної політики в галузі використання та охорони земель; участь у реалізації загальнодержавних програм щодо використання та охорони земель; затвердження та участь у реалізації регіональних (республіканських) програм використання та охорони земель, підвищення родючості ґрунтів; координація діяльності районних і міських (міст республіканського значення) рад у галузі охорони земель; координація здійснення контролю за використанням та охороною земель; вирішення інших питань у галузі охорони земель відповідно до закону.</p>	<p>Стаття 7. Повноваження Верховної Ради Автономної Республіки Крим у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості</p> <p>До повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим на території республіки в галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості належать:</p> <p>забезпечення реалізації державної політики в галузі використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості; участь у реалізації загальнодержавних програм щодо використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості; затвердження та участь у реалізації регіональних (республіканських) програм використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості, підвищення родючості ґрунтів; координація діяльності районних і міських (міст республіканського значення) рад у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості; координація здійснення контролю за використанням та охороною земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості; вирішення інших питань у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості відповідно до закону.</p>
<p>Стаття 8. Повноваження обласних рад у галузі охорони земель</p> <p>До повноважень обласних рад у галузі охорони земель належать:</p> <p>забезпечення реалізації державної політики щодо використання та охорони земель; участь у реалізації загальнодержавних програм щодо використання та охорони земель на відповідній території; затвердження та участь у реалізації регіональних програм щодо</p>	<p>Стаття 8. Повноваження обласних рад у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості</p> <p>До повноважень обласних рад у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості, належать:</p> <p>забезпечення реалізації державної політики щодо використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості; участь у реалізації загальнодержавних програм щодо використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості на відповідній території; затвердження та участь у реалізації регіональних програм щодо використання та охорони земель, збереження ґрунтів та</p>

<p>використання та охорони земель, підвищення родючості ґрунтів; вирішення інших питань у галузі охорони земель відповідно до закону.</p>	<p>вдтворення їх родючості, підвищення родючості ґрунтів; вирішення інших питань у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та вдтворення їх родючості відповідно до закону.</p>
<p>Стаття 9. Повноваження Київської і Севастопольської міських рад у галузі охорони земель</p> <p>До повноважень Київської і Севастопольської міських рад у галузі охорони земель на їх території належать:</p> <p>затвердження та участь у реалізації цільових програм, схем та документалії із землекустрою щодо охорони земель;</p> <p>участь у реалізації загальнодержавних програм щодо використання та охорони земель на їх території;</p> <p>організація і здійснення контролю за використанням та охороною земель комунальної власності;</p>	<p>Стаття 9. Повноваження Київської і Севастопольської міських рад у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та вдтворення їх родючості</p> <p>До повноважень Київської і Севастопольської міських рад у галузі охорони земель на їх території належать:</p> <p>затвердження та участь у реалізації цільових програм, схем та документалії із землекустрою щодо охорони земель, збереження ґрунтів та вдтворення їх родючості;</p> <p>участь у реалізації загальнодержавних програм щодо використання та охорони земель, збереження ґрунтів та вдтворення їх родючості на їх території;</p> <p>організація і здійснення контролю за використанням та охороною земель комунальної власності, збереженням ґрунтів та вдтворенням їх родючості</p>
<p>установлення обмежень (обтяжень) у використанні, тимчасова заборона (зупинення) чи припинення використання земельної ділянки громадянами та юридичними особами в разі порушення ними вимог законодавства в галузі охорони земель;</p> <p>здійснення контролю за використанням коштів, що надходять у порядку відшкодування втрат сільськогосподарського і лісгосподарського виробництва, пов'язаних з вилученням (випутом) земельних ділянок;</p> <p>економічне стимулювання раціонального використання та охорони земель відповідно до закону;</p> <p>вирішення інших питань у галузі охорони земель відповідно до закону.</p>	<p>установлення обмежень (обтяжень) у використанні, тимчасова заборона (зупинення) чи припинення використання земельної ділянки громадянами та юридичними особами в разі порушення ними вимог законодавства в галузі охорони земель, збереження ґрунтів та вдтворення їх родючості;</p> <p>здійснення контролю за використанням коштів, що надходять у порядку відшкодування втрат сільськогосподарського і лісгосподарського виробництва, пов'язаних з вилученням (випутом) земельних ділянок;</p> <p>економічне стимулювання раціонального використання та охорони земель, збереження ґрунтів та вдтворення їх родючості відповідно до закону;</p> <p>вирішення інших питань у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та вдтворення їх родючості відповідно до закону.</p>
<p>Стаття 10. Повноваження районних рад у галузі охорони земель</p> <p>До повноважень районних рад у галузі охорони земель на території району належать:</p> <p>забезпечення реалізації державної політики щодо використання та охорони земель;</p>	<p>Стаття 10. Повноваження районних рад у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та вдтворення їх родючості</p> <p>До повноважень районних рад у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та вдтворення їх родючості на території району належать:</p> <p>забезпечення реалізації державної політики щодо використання та охорони земель, збереження ґрунтів та вдтворення їх</p>

<p>участь у реалізації регіональних програм щодо використання та охорони земель, підвищення родючості ґрунтів;</p> <p>координація діяльності центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, на територіальному рівні;</p> <p>організація землеустрою та затвердження документації із землеустрою щодо охорони земель відповідно до закону;</p> <p>вирішення інших питань у галузі охорони земель відповідно до закону.</p>	<p>родючості;</p> <p>участь у реалізації регіональних програм щодо використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості підвищення родючості ґрунтів;</p> <p>координація діяльності центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, на територіальному рівні;</p> <p>організація землеустрою та затвердження документації із землеустрою щодо охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості відповідно до закону;</p> <p>вирішення інших питань у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості відповідно до закону.</p>
<p>Стаття 11. Повноваження районних у містах рад у галузі охорони земель</p> <p>Повноваження районних у містах рад у галузі охорони земель визначають міські ради.</p>	<p>Стаття 11. Повноваження районних у містах рад у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості</p> <p>Повноваження районних у містах рад у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості визначають міські ради.</p>
<p>Стаття 12. Повноваження сільських, селищних, міських рад у галузі охорони земель</p> <p>До повноважень сільських, селищних, міських рад у галузі охорони земель на території сіл, селищ, міст належать:</p> <p>розробка, затвердження і реалізація цільових програм та документації із землеустрою щодо охорони земель відповідно до закону;</p> <p>установлення обмежень (обтяжень) у використанні, тимчасова заборона (зупинення) чи припинення використання земельної ділянки громадянами та юридичними особами в разі порушення ними вимог законодавства в галузі охорони земель;</p> <p>здійснення контролю за використанням та охороною земель комунальної власності;</p> <p>економічне стимулювання раціонального використання та охорони земель відповідно до закону;</p> <p>вирішення інших питань у галузі охорони земель відповідно до закону.</p>	<p>Стаття 12. Повноваження сільських, селищних, міських рад у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості</p> <p>До повноважень сільських, селищних, міських рад у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості на території сіл, селищ, міст належать:</p> <p>розробка, затвердження і реалізація цільових програм та документації із землеустрою щодо охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості відповідно до закону;</p> <p>установлення обмежень (обтяжень) у використанні, тимчасова заборона (зупинення) чи припинення використання земельної ділянки громадянами та юридичними особами в разі порушення ними вимог законодавства в галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;</p> <p>здійснення контролю за використанням та охороною земель, збереженням ґрунтів та відтворенням їх родючості комунальної власності;</p> <p>економічне стимулювання раціонального використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості відповідно до закону;</p> <p>вирішення інших питань у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості відповідно до закону.</p>

<p>Стаття 13. Повноваження Кабінету Міністрів України в галузі охорони земель</p> <p>До повноважень Кабінету Міністрів України в галузі охорони земель належать:</p> <p>реалізація державної політики в галузі використання та охорони земель;</p> <p>розроблення і забезпечення виконання загальнодержавних програм використання та охорони земель;</p> <p>розробка і затвердження в межах своїх повноважень нормативно-правових актів у галузі охорони земель;</p> <p>установлення порядку проведення моніторингу земель;</p> <p>координатія діяльності органів виконавчої влади в галузі охорони земель;</p> <p>норма відсутня</p> <p>вирішення інших питань у галузі охорони земель відповідно до закону</p>	<p>Стаття 13. Повноваження Кабінету Міністрів України в галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості</p> <p>До повноважень Кабінету Міністрів України в галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості належать:</p> <p>реалізація державної політики в галузі використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;</p> <p>розроблення і забезпечення виконання загальнодержавних програм використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;</p> <p>розробка і затвердження в межах своїх повноважень нормативно-правових актів у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;</p> <p>установлення порядку проведення моніторингу земель;</p> <p>координатія діяльності органів виконавчої влади в галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;</p> <p>затвердження критеріїв суттєвого зниження родючості ґрунтів;</p> <p>затвердження в межах своїх повноважень нормативно-правових актів у галузі збереження ґрунтів та відтворення їх родючості, моніторингу ґрунтів, обстеження ґрунтового покриву;</p> <p>вирішення інших питань у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості відповідно до закону.</p>
<p>Стаття 14. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим у галузі охорони земель</p> <p>До повноважень Ради міністрів Автономної Республіки Крим на території республіки в галузі охорони земель належать:</p> <p>забезпечення реалізації державної політики в галузі використання та охорони земель;</p> <p>участь у розробленні та забезпеченні виконання загальнодержавних та республіканських програм у галузі охорони земель;</p> <p>здійснення контролю за використанням коштів, що надходять у порядку відшкодування втрат сільськогосподарського і лісгосподарського виробництва, пов'язаних з вилученням (викутом) земельних ділянок;</p> <p>координатія здійснення землеустрою і державного контролю за використанням та охороною земель;</p>	<p>Стаття 14. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості</p> <p>До повноважень Ради міністрів Автономної Республіки Крим на території республіки в галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості належать:</p> <p>забезпечення реалізації державної політики в галузі використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;</p> <p>участь у розробленні та забезпеченні виконання загальнодержавних та республіканських програм у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;</p> <p>здійснення контролю за використанням коштів, що надходять у порядку відшкодування втрат сільськогосподарського і лісгосподарського виробництва, пов'язаних з вилученням (викутом) земельних ділянок;</p> <p>координатія здійснення землеустрою і державного контролю за</p>

<p>вирішення інших питань у галузі охорони земель відповідно до закону.</p> <p>Рада міністрів Автономної Республіки Крим здійснює покладені на неї повноваження самостійно і через органи виконавчої влади Автономної Республіки Крим.</p>	<p>використанням та охороною земель, збереженням ґрунтів та відтворенням їх родючості;</p> <p>вирішення інших питань у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості відповідно до закону.</p> <p>Рада міністрів Автономної Республіки Крим здійснює покладені на неї повноваження самостійно і через органи виконавчої влади Автономної Республіки Крим.</p>
<p>Стаття 15. Повноваження місцевих державних адміністрацій у галузі охорони земель</p> <p>До повноважень місцевих державних адміністрацій у галузі охорони земель належать:</p> <p>забезпечення реалізації державної політики щодо використання та охорони земель;</p> <p>участь у розробленні та забезпеченні виконання загальнодержавних і регіональних (республіканських) програм у галузі використання та охорони земель;</p> <p>здійснення контролю за використанням коштів, що надходять у порядку відшкодування втрат сільськогосподарського і лісогосподарського виробництва, пов'язаних з вилученням (викупом) земельних ділянок;</p> <p>координація здійснення державного контролю за використанням та охороною земель;</p> <p>економічне стимулювання раціонального використання та охорони земель відповідно до закону;</p> <p>установлення обмежень (обтяжень) у використанні, тимчасова заборона (зупинення) чи припинення використання земельної ділянки громадянами та юридичними особами в разі порушення ними вимог законодавства в галузі охорони земель;</p> <p>вирішення інших питань у галузі охорони земель відповідно до закону.</p>	<p>Стаття 15. Повноваження місцевих державних адміністрацій у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості</p> <p>До повноважень місцевих державних адміністрацій у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості належать:</p> <p>забезпечення реалізації державної політики щодо використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;</p> <p>участь у розробленні та забезпеченні виконання загальнодержавних і регіональних (республіканських) програм у галузі використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;</p> <p>здійснення контролю за використанням коштів, що надходять у порядку відшкодування втрат сільськогосподарського і лісогосподарського виробництва, пов'язаних з вилученням (викупом) земельних ділянок;</p> <p>координація здійснення державного контролю за використанням та охороною земель;</p> <p>економічне стимулювання раціонального використання та охорони земель, збереженням ґрунтів та відтворенням їх родючості відповідно до закону;</p> <p>установлення обмежень (обтяжень) у використанні, тимчасова заборона (зупинення) чи припинення використання земельної ділянки громадянами та юридичними особами в разі порушення ними вимог законодавства в галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;</p> <p>вирішення інших питань у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості відповідно до закону.</p>
<p>Стаття 16. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, у галузі охорони земель</p>	<p>Стаття 16. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх</p>

<p>До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, у галузі охорони земель, належать:</p> <p>абзац відсутній</p> <p>участь у реалізації загальнодержавних і регіональних програм охорони земель;</p> <p>здійснення моніторингу та охорони земель;</p> <p>забезпечення проведення моніторингу ґрунтів та агрохімічної паспортизації земель сільськогосподарського призначення;</p> <p>забезпечення здійснення природно-сільськогосподарського, еколого-економічного, протипозійного та інших видів районування (зонування) земель;</p> <p>впровадження рекомендацій та заходів щодо забезпечення родючості ґрунтів і застосування агрохімікатів;</p> <p>забезпечення підготовки та здійснення організаційних, економічних, екологічних та інших заходів, спрямованих на раціональне використання та охорону земель, їх захист від шкідливого антропогенного впливу, дотримання режиму використання земель природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення, інших територій та об'єктів екомережі;</p> <p>здійснення заходів щодо вдосконалення порядку ведення обліку і підготовки звітності з регулювання земельних відносин, використання та охорони земель, формування екомережі;</p> <p>вирішення інших питань у галузі охорони земель відповідно до закону.</p>	<p>родючості</p> <p>До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості, належать:</p> <p>реалізація державної політики у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;</p> <p>участь у розробленні та реалізації загальнодержавних і регіональних програм охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;</p> <p>здійснення моніторингу та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;</p> <p>вилучити</p> <p>забезпечення здійснення природно-сільськогосподарського, еколого-економічного, протипозійного та інших видів районування (зонування) земель;</p> <p>впровадження рекомендацій та заходів щодо забезпечення родючості ґрунтів і застосування агрохімікатів;</p> <p>забезпечення підготовки та здійснення організаційних, економічних, екологічних та інших заходів, спрямованих на раціональне використання та охорону земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості, їх захист від шкідливого антропогенного впливу, дотримання режиму використання земель природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення, інших територій та об'єктів екомережі;</p> <p>здійснення заходів щодо вдосконалення порядку ведення обліку і підготовки звітності з регулювання земельних відносин, використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості, формування екомережі;</p> <p>вирішення інших питань у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості відповідно до закону.</p>
<p>Стаття 18. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері земельних відносин, у галузі охорони земель</p> <p>До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері земельних відносин, у галузі охорони земель, належать:</p> <p>розроблення загальнодержавних і регіональних програм</p>	<p>Стаття 18. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері земельних відносин, у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості</p> <p>До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері земельних відносин, у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості, належать:</p>

<p>відтворення родючості ґрунтів; забезпечення формування державної політики з використання та охорони земель; організація розроблення в установленому порядку стандартів, норм і правил з охорони та підвищення родючості ґрунтів; розроблення рекомендацій та заходів щодо забезпечення родючості ґрунтів і застосування агрохімікатів; розроблення механізмів економічного стимулювання впровадження заходів щодо використання та охорони земель і підвищення родючості ґрунтів; затвердження порядку здійснення державного нагляду і контролю за дотриманням законодавства про пестициди та агрохімікати в галузі рослинництва; затвердження порядку одержання документів, матеріалів та іншої інформації, необхідної для здійснення державного контролю над використанням і охороною земель; затвердження методичних рекомендацій для сільськогосподарських підприємств будь-якої форми власності з питань використання та охорони земель сільськогосподарського призначення, впровадження новітніх ресурсо-енергоощадних технологій та сучасних технічних засобів і обладнання;</p>	<p>розроблення загальнодержавних і регіональних програм збереження ґрунтів та відтворення їх родючості; забезпечення формування державної політики з використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості; організація розроблення в установленому законом порядку стандартів, норм і правил із збереження ґрунтів та відтворення їх родючості; розроблення рекомендацій та заходів щодо забезпечення збереження ґрунтів та відтворення їх родючості, застосування агрохімікатів; розроблення механізмів економічного стимулювання впровадження заходів щодо використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості; затвердження порядку здійснення державного нагляду і контролю за дотриманням законодавства про пестициди та агрохімікати в галузі рослинництва; затвердження порядку одержання документів, матеріалів та іншої інформації, необхідної для здійснення державного контролю над використанням і охороною земель, збереженням ґрунтів та відтворенням їх родючості; затвердження методичних рекомендацій для сільськогосподарських підприємств будь-якої форми власності з питань використання та охорони земель сільськогосподарського призначення, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості, впровадження новітніх ресурсо-енергоощадних технологій та сучасних технічних засобів і обладнання; розроблення та впровадження ґрунтозахисних та екологобезпечних технологій виробництва сільськогосподарської продукції; проведення спостережень за зміною показників якісного стану ґрунтово-рослинного покриву у результаті здійснення сільськогосподарської діяльності; формування та ведення інформаційних банків даних про стан ґрунтів та їх родючість на землях сільськогосподарського призначення (сільськогосподарських угіддях); ведення балансу потреби і надходження агрохімікатів в Україну, погоджує технічні умови та питання щодо їх ввезення; подання органам виконавчої влади або органам місцевого</p>
---	--

<p>вирішення інших питань у галузі охорони родючості ґрунтів відповідно до закону.</p>	<p>самоврядування клопотань про обмеження чи припинення робіт, які ведуться з порушенням агротехнічних та ґрунтозахисних технологій;</p> <p>забезпечення здійснення державного нагляду (контролю) у сфері збереження ґрунтів та охорони їх родючості;</p> <p>забезпечення здійснення ґрунтових обстежень, моніторингу ґрунтів та агрохімічної паспортизації земель сільськогосподарського призначення (сільськогосподарських угідь);</p> <p>уповноваження здійснення видачі агрохімічного паспорта поля, земельної ділянки спеціалізованої державної установи, що належить до його сфери управління;</p> <p>забезпечення здійснення природно-сільськогосподарського, еколого-економічного, протипорозійного та інших видів районування (зонування) земель;</p> <p>розроблення і впровадження рекомендацій та заходів щодо забезпечення родючості ґрунтів і застосування агрохімікатів;</p> <p>розроблення і сприяння використанню механізмів економічного стимулювання впровадження заходів щодо застосування ґрунтозахисного технологій та збереження ґрунтів і відтворення їх родючості;</p> <p>організації та здійснення діяльності, пов'язаної з пестицидами і агрохімікатами, відповідно до законодавства;</p> <p>проведення спостережень за зміною показників якості ґрунтів та їх родючості на землях сільськогосподарського призначення;</p> <p>здійснення державного замовлення науково-дослідних робіт у визначених сферах та галузях, фінансування та координація їх проведення, сприяння впровадженню у виробництво сучасних розробок та прогресивного досвіду;</p> <p>координація роботи з відновлення продуктивної цінності земель сільськогосподарського призначення (сільськогосподарських угідь), розроблення і сприяння впровадженню ґрунтозахисних технологій та відновленню родючості ґрунтів;</p> <p>вирішення інших питань у галузі збереження ґрунтів та відтворення їх родючості відповідно до закону.</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує</p>
--	---

<p>формування державної політики у сфері земельних відносин, у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості, здійснює нормативно-правове забезпечення у сфері збереження ґрунтів та охорони їх родючості, зокрема:</p> <p>затверджує положення про моніторинг ґрунтів на землях сільськогосподарського призначення (сільськогосподарських угіддях);</p> <p>затверджує порядок проведення агрохімічної паспортизації земель;</p> <p>затверджує форму агрохімічного паспорта поля, земельної ділянки і порядок його ведення;</p> <p>затверджує рекомендації щодо поліпшення екологічного стану земель і підвищення родючості ґрунтів згідно з даними їх агрохімічної паспортизації;</p> <p>затверджує форму Книги історії полів та порядок її ведення;</p> <p>затверджує перелік специфічних ґрунтово-кліматичних умов, які характерні для земель сільськогосподарського призначення;</p> <p>розроблює та затверджує відповідно до законодавства нормативно-правові акти, державні стандарти, норми і правила у галузі охорони земель, охорони ґрунтів та збереження їх родючості;</p> <p>вирішує інші питання, визначені законами України та покладеними на нього актами Президента України.</p>	
<p>Стаття 18-1. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, у галузі охорони земель збереження ґрунтів та відтворення їх родючості</p> <p>До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості, належать:</p> <p>1) здійснення державного контролю щодо використання та охорони земель за:</p> <p>веденням державного обліку і реєстрації земель, достовірністю інформації про наявність та використання земель;</p> <p>виконанням умов зняття, збереження і використання родючого</p>	<p>Стаття 18-1. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, у галузі охорони земель</p> <p>До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, у галузі охорони земель, належать:</p> <p>1) здійснення державного контролю щодо використання та охорони земель за:</p> <p>веденням державного обліку і реєстрації земель, достовірністю інформації про наявність та використання земель;</p> <p>виконанням умов зняття, збереження і використання родючого</p>

<p>шару ґрунту під час проведення гірничодобувних, геологорозвідувальних, будівельних та інших робіт, пов'язаних із порушенням ґрунтового покриття, своєчасного проведення рекультивациі порушених земель в обсягах, передбачених робочим проектом землекустрою;</p> <p>дотриманням правил, установленого режиму експлуатації протиерозійних, гідротехнічних споруд, збереженням захисних насаджень і межових знаків;</p> <p>розміщенням, проектуванням, будівництвом та введенням у дію об'єктів, які негативно впливають або можуть негативно вплинути на стан земель;</p> <p>здійсненням заходів, передбачених робочими проектами землекустрою, стосовно захисту земель від водної і вітрової ерозії, селів, підтоплення, заболочення, засолення, солонцювання, висушування, ущільнення та інших процесів, що призводять до погіршення стану земель, а також щодо недопущення власниками та користувачами земельних ділянок псування земель шляхом їх забруднення хімічними та радіоактивними речовинами і стічними водами, засмічення промисловими, побутовими та іншими відходами, заростання чагарниками, дрібноліссям та бур'янами;</p> <p>2) вирішення інших питань у галузі охорони родючості ґрунтів відповідно до закону.</p>	<p>виконанням умов зняття, збереження і використання родючого шару ґрунту під час проведення гірничодобувних, геологорозвідувальних, будівельних та інших робіт, пов'язаних із порушенням ґрунтового покриття, своєчасного проведення рекультивациі порушених земель в обсягах, передбачених робочим проектом землекустрою;</p> <p>дотриманням правил, установленого режиму експлуатації протиерозійних, гідротехнічних споруд, збереженням захисних насаджень і межових знаків;</p> <p>розміщенням, проектуванням, будівництвом та введенням у дію об'єктів, які негативно впливають або можуть негативно вплинути на стан земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;</p> <p>здійсненням заходів, передбачених робочими проектами землекустрою, стосовно захисту земель та ґрунтів від водної і вітрової ерозії, селів, підтоплення, заболочення, засолення, солонцювання, висушування, ущільнення та інших процесів, що призводять до погіршення стану земель, а також щодо недопущення власниками та користувачами земельних ділянок псування земель та ґрунтів шляхом їх забруднення хімічними та радіоактивними речовинами і стічними водами, засмічення промисловими, побутовими та іншими відходами, заростання чагарниками, дрібноліссям та бур'янами;</p> <p>2) вирішення інших питань у галузі збереження ґрунтів та відтворення їх родючості відповідно до закону.</p>
<p>Розділ III КОНТРОЛЬ У ГАЛУЗІ ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬ</p> <p>Стаття 19. Державний контроль за використанням та охороною земель</p> <p>Державний контроль за використанням та охороною земель здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, а за додержанням вимог законодавства про охорону земель - центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього середовища.</p> <p>Державний контроль за додержанням вимог законодавства про охорону земель здійснює центральний орган виконавчої влади, який забезпечує реалізацію державної політики із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони</p>	<p>Розділ III КОНТРОЛЬ У ГАЛУЗІ ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬ, ЗБЕРЕЖЕННЯ ґРУНТІВ ТА ВІДТВОРЕННЯ ЇХ РОДЮЧОСТІ</p> <p>Стаття 19. Державний контроль за використанням та охороною земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості</p> <p>Державний контроль за використанням та охороною земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, а за додержанням вимог законодавства про охорону земель - центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища.</p> <p>Державний контроль за додержанням вимог законодавства про охорону земель здійснює центральний орган виконавчої влади, який забезпечує реалізацію державної політики із здійснення державного</p>

природних ресурсів.

нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів.

Державний контроль у сфері збереження ґрунтів та охорони їх родючості включає:

аналіз результатів обстеження стану ґрунтів у процесі провадження господарської та іншої діяльності;

виконання вимог та нормативів щодо охорони ґрунтів;

проведення заходів, передбачених документацією із

землеустрою, містобудівною та іншою документацією, що

містить заходи із запобігання та припинення деградації і

забруднення ґрунтів, відтворення їх родючості;

перевірка достовірності документації із землеустрою про стан ґрунтів;

вжиття заходів щодо усунення виявлених порушень з використання ґрунтів.

Державний контроль у сфері збереження ґрунтів та охорони їх родючості здійснюється шляхом:

проведення перевірок та обстежень земельних ділянок;

розгляду звернень фізичних осіб, фізичних осіб – підприємців та юридичних осіб;

участі у роботі комісій під час прийняття в експлуатацію

меліоративних систем і рекультивованих земель, захисних

лісонасаджень, протипорозійних гідротехнічних споруд та інших

об'єктів, які споруджуються з метою відтворення родючості

ґрунтів та забезпечення охорони земель;

розгляду документації із землеустрою, пов'язаної з

використанням та охороною земель і ґрунтів;

аналізу результатів моніторингу ґрунтів та агрохімічної

паспортизації земель.

При здійсненні державного контролю у сфері збереження

ґрунтів та охорони їх родючості застосовуються критерії

суттєвого зниження родючості ґрунтів, які затверджуються

Кабінетом Міністрів України.

Основні засади державного контролю у сфері збереження

ґрунтів та охорони їх родючості регулюються законом.

Порядок здійснення державного контролю за використанням та

охороною земель, збереженням ґрунтів та відтворенням їх

родючості встановлюється законом.

Порядок здійснення державного контролю за використанням та охороною земель встановлюється законом.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну

політику у сфері земельних відносин, проводить моніторинг

родючості ґрунтів та агрохімічну паспортизацію земель

сільськогосподарського призначення.

<p>Стаття 20. Самоврядний контроль за використанням та охороною земель</p> <p>Самоврядний контроль за використанням та охороною земель здійснюють сільські, селищні, міські, районні та обласні ради.</p>	<p>ВИКЛЮЧИТИ</p> <p>Стаття 20. Самоврядний контроль за використанням та охороною земель, збереженням ґрунтів та відтворенням їх родючості</p> <p>Самоврядний контроль за використанням та охороною земель, збереженням ґрунтів та відтворенням їх родючості здійснюють сільські, селищні, міські, районні та обласні ради.</p>
<p>Стаття 21. Громадський контроль за використанням та охороною земель</p> <p>Громадський контроль за використанням та охороною земель здійснюють громадські інспектори, які призначаються відповідними органами місцевого самоврядування, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері здійснення державного нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, і діють на підставі положення, затвердженого центральними органами виконавчої влади, що забезпечують формування державної політики у сферах земельних відносин, охорони навколишнього природного середовища.</p>	<p>Стаття 21. Громадський контроль за використанням та охороною земель, збереженням ґрунтів та відтворенням їх родючості</p> <p>Громадський контроль за використанням та охороною земель, збереженням ґрунтів та відтворенням їх родючості здійснюють громадські інспектори, які призначаються відповідними органами місцевого самоврядування, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері здійснення державного нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, і діють на підставі положення, затвердженого центральними органами виконавчої влади, що забезпечують формування державної політики у сферах земельних відносин, охорони навколишнього природного середовища.</p>
<p>РОЗДІЛ ІV СИСТЕМА ЗАХОДІВ У ГАЛУЗІ ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬ</p> <p>Стаття 22. Система заходів у галузі охорони земель</p> <p>Система заходів у галузі охорони земель включає:</p> <p>державну комплексну систему спостережень;</p> <p>розробку загальнодержавних і регіональних (республіканських) програм використання та охорони земель, документації із землеустрою в галузі охорони земель;</p> <p>створення екологічної мережі;</p> <p>здійснення природно-сільськогосподарського, еколого-економічного, протиперозійного та інших видів районування (зонування) земель;</p> <p>економічне стимулювання впровадження заходів щодо охорони та використання земель і підвищення родючості ґрунтів;</p> <p>стандартизацію і нормування.</p>	<p>РОЗДІЛ ІV СИСТЕМА ЗАХОДІВ У ГАЛУЗІ ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬ, ЗБЕРЕЖЕННЯ ҐРУНТІВ ТА ВІДТВОРЕННЯ ЇХ РОДЮЧОСТІ</p> <p>Стаття 22. Система заходів у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості</p> <p>Система заходів у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості включає:</p> <p>державну комплексну систему спостережень;</p> <p>розробку загальнодержавних і регіональних (республіканських) програм використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості, документації із землеустрою в галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;</p> <p>створення екологічної мережі;</p> <p>здійснення природно-сільськогосподарського, еколого-економічного, протиперозійного та інших видів районування (зонування) земель;</p>

<p>виконання заходів із збереження ґрунтів та відтворення їх родючості; економічне стимулювання впровадження заходів щодо охорони та використання земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості; стандартизацію і нормування.</p>	<p>Стаття 24. Загальнодержавна та регіональні програми використання та охорони ґрунтів, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості З метою проведення заходів з охорони земель, ґрунтових обстежень, збереження, раціонального, екологічно безпечного використання ґрунтів, відтворення їх родючості приймаються загальнодержавні та регіональні програми. Прийняття та реалізація загальнодержавної програми з охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості є невід'ємною частиною аграрної політики і вирішальним фактором у забезпеченні стабільного виробництва сільськогосподарської продукції.» Загальнодержавна програма використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості розробляється відповідно до програм економічного, науково-технічного і соціального розвитку України та охорони довкілля. Загальнодержавна програма використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості визначає склад та обсяги першочергових і перспективних заходів з охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості а також обсяги і джерела ресурсного забезпечення виконання робіт з їх реалізації. Регіональні програми використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості розробляються відповідно до загальнодержавної програми з урахуванням місцевих особливостей. Виконання загальнодержавної і регіональних програм використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості забезпечується органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування відповідно до повноважень, визначених законом.</p>
<p>Стаття 24. Загальнодержавна та регіональні програми використання та охорони земель Загальнодержавна програма використання та охорони земель розробляється відповідно до програм економічного, науково-технічного і соціального розвитку України та охорони довкілля. Загальнодержавна програма використання та охорони земель визначає склад та обсяги першочергових і перспективних заходів з охорони земель, а також обсяги і джерела ресурсного забезпечення виконання робіт з їх реалізації. Регіональні програми використання та охорони земель розробляються відповідно до загальнодержавної програми з урахуванням місцевих особливостей. Виконання загальнодержавної і регіональних програм використання та охорони земель забезпечується органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування відповідно до повноважень, визначених законом.</p>	<p>Стаття 25. Документація із землеустрою в галузі охорони земель Документацією із землеустрою в галузі охорони земель є схеми</p>

<p>землеустрою і техніко-економічні обґрунтування використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць та робочі проекти землеустрою.</p> <p>Склад документації із землеустрою в галузі охорони земель та порядок її погодження і затвердження встановлюються Земельним кодексом України та Законом України "Про землеустрій"</p> <p>Власники землі та землекористувачі забезпечують виконання заходів з охорони земель та обмежень у використанні земель, передбачених документацією із землеустрою в галузі охорони земель.</p> <p>Стаття 26. Природно-сільськогосподарське, еколого-економічне, протиперозійне та інші види районування (зонування) земель</p> <p>Природно-сільськогосподарське, еколого-економічне, протиперозійне та інші види районування (зонування) земель включають:</p> <p>поділ земель за цільовим призначенням з урахуванням природних умов, агробіологічних вимог сільськогосподарських культур, розвитку господарської діяльності та пріоритету вимог екологічної безпеки;</p> <p>установлення вимог щодо раціонального використання земель відповідно до району (зони);</p> <p>визначення територій, що потребують особливого захисту від антропогенного впливу;</p> <p>установлення в межах окремих зон необхідних видів екологічних обмежень у використанні земель або ґрунтів з урахуванням їх геоморфологічних, природно-кліматичних, ґрунтових, протиперозійних та інших особливостей відповідно до екологічного району (зони).</p> <p>Порядок здійснення природно-сільськогосподарського, еколого-економічного, протиперозійного та інших видів районування (зонування) земель визначає Кабінет Міністрів України.</p>	<p>землеустрою і техніко-економічні обґрунтування використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць, технічні документації із землеустрою та робочі проекти землеустрою.</p> <p>Склад документації із землеустрою в галузі охорони земель збереження ґрунтів та відтворення їх родючості а також порядок її погодження і затвердження встановлюються Земельним кодексом України та Законом України "Про землеустрій".</p> <p>Власники землі та землекористувачі забезпечують виконання заходів з охорони земель збереження ґрунтів та відтворення їх родючості а також обмежень у використанні земель, передбачених документацією із землеустрою в галузі охорони земель збереження ґрунтів та відтворення їх родючості.</p> <p>Стаття 26. Природно-сільськогосподарське, районування земель</p> <p>Природно-сільськогосподарське районування будується за системою, яка являє собою ієрархічні взаємо підпорядковані таксономічні виділи: природно-сільськогосподарська зона, природно-сільськогосподарська провінція, природно-сільськогосподарська область, природно-сільськогосподарський район.</p> <p>Природно-сільськогосподарська зона — найвища таксономічна одиниця районування території України. Характеризується відповідним балансом тепла і вологоти, що визначає головні особливості ґрунтоутворення, формує зональні типи і підтипи ґрунтів, яким притаманні зональні типи сільськогосподарського виробництва, визначеними співвідношенням земельних, у тому числі сільськогосподарських угідь, а також певними системами агротехнічних і мелиоративних заходів.</p> <p>Природно-сільськогосподарська провінція — частина зони, що характеризується фаціальними особливостями ґрунтового покриву, з наростанням континентальності клімату (у тому числі тривалості вегетаційного періоду, його тепло- і вологозабезпеченості, сніжності зим, наявності суховійних явищ тощо). Для кожної провінції притаманні певний набір виробуваних сільськогосподарських культур і відповідна агротехніка.</p> <p>Природно-сільськогосподарська область — частина провінції, яка відрізняється геоморфологічними та</p>
--	--

<p>гідрологічними особливостями, характером ґрунтоутворюючих порід, макро- і мезокліматом, а також контурністю сільськогосподарських угідь і безпекою прояву ерозійних процесів. Області виділяються головним чином за узагальненим типом рельєфу і характером ґрунтовірних порід.</p> <p>Природно-сільськогосподарський район – територіальний комплекс, що закривається у межах адміністративної області і який є частиною природно-сільськогосподарського округу та характеризується відносно однорідними ґрунтово-кліматичними умовами, подібністю розчленування і дрекованості території та інших показників, що відбиваються на продуктивності використання земель. Районам притаманна певна структура ґрунтового покриву, подібність основних генетичних властивостей ґрунтів, єдність кліматичних, гідрологічних і геоморфологічних умов, тобто факторів, які кардинально впливають на родючість ґрунтів, рівень використання земель і ефективність сільськогосподарського виробництва</p> <p>В Україні виділяється п'ять природно-сільськогосподарських зон:</p> <ul style="list-style-type: none"> - природно-сільськогосподарська зона Полісся; - природно-сільськогосподарська зона Лісостепу; - природно-сільськогосподарська зона Степу; - природно-сільськогосподарська зона Степу Посушливого; - Сухостепова природно-сільськогосподарська зона. <p>Самостійними невідпорядкованими одиницями є Карпатська та Кримська (пригірська) область.</p> <p>Віднесення територій до відповідних природно-сільськогосподарських зон, провінцій, областей здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері земельних відносин</p>	<p>Стаття 26-1. Заходи із збереження ґрунтів та відтворення їх родючості</p> <p>внесення мінеральних та органічних добрив у кількості, що забезпечує просте або розширене відтворення родючості ґрунтів;</p> <p>впровадження ґрунтозахисної системи землеробства з контурно-меліоративною організацією території;</p> <p>застосування диференційованих систем обробітку ґрунтів</p>
<p>Стаття відсутня</p>	

<p>Стаття 27. Економічне стимулювання впровадження заходів щодо використання та охорони земель і підвищення родючості ґрунтів</p> <p>Держава здійснює економічне стимулювання заходів щодо охорони та використання земель і підвищення родючості ґрунтів землевласниками та землекористувачами шляхом:</p> <p>надання податкових і кредитних пільг фізичним і юридичним особам, які здійснюють за власні кошти заходи щодо захисту земель від ерозії, підвищення родючості ґрунтів та інші заходи, передбачені загальнодержавними і регіональними програмами використання та охорони земель;</p> <p>звільнення землевласників і землекористувачів від плати за землю, за земельні ділянки, на яких виконуються роботи з меліорації, рекультивациї, консервації земель та інші роботи щодо охорони земель на період тимчасової консервації, будівництва та сільськогосподарського освоєння земель відповідно до затвердженої документації із землеустрою;</p> <p>компенсування сільськогосподарським товаровиробникам недодержаної частки доходу внаслідок консервації деградованих, малопродуктивних, а також технічно забруднених земель;</p> <p>застосування прискореної амортизації основних фондів землекоронного і природоохоронного призначення.</p> <p>Компенсація витрат, понесених землевласниками та землекористувачами на покращення екологічного стану земель</p>	<p>та удобрення;</p> <p>закруження деградованих, малопродуктивних та забруднених земель;</p> <p>проведення хімічної меліорації (вапнування кислих і гіпсування солонцевих ґрунтів);</p> <p>культивування сидеральних культур та посів багаторічних трав;</p> <p>виотовлення та внесення торфокомпостів, сапропелів, озерних та річкових мулів;</p> <p>поверхневе та докорінне поліпшення сіножатей і пасовищ; глибоке розпушення заплываючих важких ґрунтів;</p> <p>меліоративна плантажна оранка солонцевих ґрунтів;</p> <p>інші заходи, що забезпечують протесте або розширене відтворення їх родючості ґрунтів.</p>
<p>Стаття 27. Економічне стимулювання впровадження заходів щодо використання та охорони земель і підвищення родючості ґрунтів</p> <p>Держава здійснює економічне стимулювання заходів щодо охорони та використання земель і підвищення родючості ґрунтів землевласниками та землекористувачами шляхом:</p> <p>надання податкових і кредитних пільг фізичним і юридичним особам, які здійснюють за власні кошти заходи щодо захисту земель від ерозії, підвищення родючості ґрунтів та інші заходи, передбачені загальнодержавними і регіональними програмами використання та охорони земель;</p> <p>звільнення землевласників і землекористувачів від плати за землю, за земельні ділянки, на яких виконуються роботи з меліорації, рекультивациї, консервації земель та інші роботи щодо охорони земель на період тимчасової консервації, будівництва та сільськогосподарського освоєння земель відповідно до затвердженої документації із землеустрою;</p> <p>компенсування сільськогосподарським товаровиробникам недодержаної частки доходу внаслідок консервації деградованих, малопродуктивних, а також технічно забруднених земель;</p> <p>застосування прискореної амортизації основних фондів землекоронного і природоохоронного призначення.</p> <p>Компенсація витрат, понесених землевласниками та землекористувачами на покращення екологічного стану земель</p>	<p>та удобрення;</p> <p>закруження деградованих, малопродуктивних та забруднених земель;</p> <p>проведення хімічної меліорації (вапнування кислих і гіпсування солонцевих ґрунтів);</p> <p>культивування сидеральних культур та посів багаторічних трав;</p> <p>виотовлення та внесення торфокомпостів, сапропелів, озерних та річкових мулів;</p> <p>поверхневе та докорінне поліпшення сіножатей і пасовищ; глибоке розпушення заплываючих важких ґрунтів;</p> <p>меліоративна плантажна оранка солонцевих ґрунтів;</p> <p>інші заходи, що забезпечують протесте або розширене відтворення їх родючості ґрунтів.</p>

та підвищення родючості ґрунтів, провадиться за рахунок коштів Державного бюджету України та місцевих бюджетів відповідно до загальнодержавних і регіональних програм охорони земель.

Підставою для розгляду питання про економічне стимулювання заходів щодо використання та охорони земель і підвищення родючості ґрунтів є заява чи клопотання землевласників і землекористувачів до органів виконавчої влади чи органів місцевого самоврядування, які здійснюють регулювання у сфері охорони земель, за місцезнаходженням земельної ділянки.

До заяви чи клопотання додається висновок центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері здійснення державного нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, про покращення екологічного стану земель і підвищення родючості ґрунтів згідно з даними агрохімічного паспорту земельної ділянки.

Порядок економічного стимулювання заходів щодо використання та охорони земель і підвищення родючості ґрунтів встановлює Кабінет Міністрів України.

деградованих, малопродуктивних, а також техногенно забруднених земель;

застосування прискореної амортизації основних фондів землеохоронного і природоохоронного призначення.

Компенсація витрат, понесених землевласниками та землекористувачами на покращення екологічного стану земель провадиться за рахунок коштів Державного бюджету України та місцевих бюджетів відповідно до загальнодержавних і регіональних програм охорони земель.

Підставою для економічного стимулювання землевласників та землекористувачів, у тому числі орендарів є: нормативна грошова оцінка земель; здійснення комплексу протиерозійних заходів, передбачених у проектах землеустрою або в планах ґрунтозахисних заходів;

створення і додержання контурно-меліоративної організації території;

дотримання проектів землеустрою, що забезпечують еколого-економічне обґрунтування сівозміни та впорядкування угідь і передбачають заходи з охорони земель;

охорона, збереження, відтворення та підвищення родючості ґрунтів, що підтверджується результатами агрохімічної паспортизації земель сільськогосподарського призначення;

консервація деградованих, не з вини власників землі і землекористувачів, у тому числі орендарів, сільськогосподарських угідь;

забезпечення простого або розширеного відтворення родючості ґрунтів протягом щонайменше 5 років;

належне утримання захисних лісових смуг, своєчасне здійснення ремонту протиерозійних споруд та проведення рубок догляду в лісосмугах;

поліпшення культуртехнічного стану земель; зменшення забруднення земель агрохікатами, відходами виробництва, радіоактивними речовинами, що підтверджується результатами агрохімічної паспортизації земель сільськогосподарського призначення.

Джерелами економічного стимулювання є кошти Державного бюджету України та місцевих бюджетів відповідно до загальнодержавних і регіональних програм охорони земель,

збереження ґрунтів та відтворення їх родючості, кошти підприємств, установ та організацій, фонди охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості, кредитні ресурси державних і комерційних банків, добровільних внесків та інших коштів.

Економічне стимулювання землевласників та землекористувачів, у тому числі орендарів, за збереження і підвищення родючості ґрунтів, зменшення забруднення земель радіонуклідами та залишками пестицидів здійснюється після проведення агрохімічної паспортизації, а за проведення ґрунтоохоронних заходів щодо створення захисних лісових насаджень та будівництва протипрозійних споруд – після їх завершення.

Право на отримання економічного стимулювання мають фізичні та юридичні особи, які здійснюють за власні кошти заходи, передбачені загальнодержавними і регіональними програмами використання та охорони земель, а також заходи з підвищення родючості ґрунтів.

Економічне стимулювання впровадження заходів, передбачених загальнодержавними і регіональними програмами, виконується сільськими, селищними, міськими радами чи місцевими державними адміністраціями, які здійснюють регулювання у сфері охорони земель, за місцем знаходження земельної ділянки.

Підставою для розгляду питання про економічне стимулювання є заява (клопотання) землевласника або землекористувача до сільської, селищної, міської ради чи місцевої державної адміністрації, які здійснюють регулювання у сфері охорони земель, за місцем знаходження земельної ділянки.

До заяви (клопотання) додаються:
Довідка з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно;

для фізичної особи – копія паспорта, для юридичної особи – копія статуту (положення) та копія свідчення про державну реєстрацію юридичної особи;

затверджена в установленому порядку документація із землеустрою розроблена на виконання заходів, передбачених загальнодержавною або регіональною програмою використання і охорони земель щодо: еколого-економічного обґрунтування

свізміни та впорядкування угідь; будівництва протиерозійних гідротехнічних споруд; рекультивації порушених земель; консервації земель; землювання малопродуктивних угідь; захисту земель від підтоплення, заболочення, вторинного засолення, висушування, ущільнення, закислення; створення захисних лісових насаджень тощо, в якій визначено розрахунки витрат на впровадження зазначених заходів;

висновок про покращення екологічного стану земель і підвищення родючості ґрунтів згідно з даними агрохімічного паспорту земельної ділянки.

Сільські, селищні, міські ради чи місцеві державні адміністрації протягом 30 календарних днів з дня реєстрації заяви (клопотання) розглядають і приймають відповідне розпорядження (рішення) щодо економічного стимулювання або надають письмову аргументовану відмову.

Надання податкових і кредитних пільг фізичним і юридичним особам, які здійснюють за власні кошти заходи щодо захисту земель від ерозії, підвищення родючості ґрунтів та інші заходи, передбачені загальнодержавними і регіональними програмами використання та охорони земель, а також звільнення землевласників і землекористувачів від плати за землю, за земельні ділянки, на яких виконуються роботи з меліорації, рекультивації, консервації земель та інші роботи щодо охорони земель на період тимчасової консервації, будівництва та сільськогосподарського освоєння земель відповідно до затверженої документації із землеустрою, здійснюється згідно з вимогами чинного законодавства України.

Компенсування землевласникам і землекористувачам недоодержаної частки доходу внаслідок консервації деградованих і малопродуктивних земель, господарське використання яких є екологічно та економічно неефективним, а також технічно забруднених земельних ділянок, на яких неможливо одержувати продукцію, що відповідає обов'язковим параметрам безпечності, а перебування людей на цих земельних ділянках є небезпечним для їх здоров'я здійснюється за рахунок коштів, що передбачаються на ці цілі в державному та місцевих бюджетах.

Компенсування недоодержаної частки доходу здійснюється щодо земельної ділянки, які надані для ведення особистого

	<p>селянського господарства, або фермерського господарства та іншого товарного сільськогосподарського виробництва.</p> <p>Обсяг щорічної компенсації (Кт) визначається за формулою:</p> $Кт = Гоз / Тк,$ <p>де:</p> <p>Кт – розмір щорічної компенсації сільськогосподарським товаровиробникам недодержаної частки доходу внаслідок консервації деградованих, малопродуктивних, а також техногенно забруднених земель, грн/рік;</p> <p>Гоз – нормативна грошова оцінка сільськогосподарських угідь;</p> <p>Тк – термін капіталізації рентного доходу (у роках), який встановлюється на рівні 33 років.</p> <p>Розпорядник бюджетних коштів, який здійснює компенсування недодержаного доходу, укладає із землевласниками та землекористувачами договір про компенсування та виділення бюджетних коштів для компенсування недодержаної частки доходу внаслідок консервації деградованих, малопродуктивних, техногенно забруднених земель, а також переведення сільськогосподарських угідь у менш продуктивні або встановлення обмеження на інтенсивність їх господарського використання.</p>
<p>Розділ V ДЕРЖАВНІ СТАНДАРТИ І НОРМАТИВИ В ГАЛУЗІ ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬ</p> <p>Стаття 28. Стандартизація і нормування в галузі охорони земель</p> <p>Стандартизація і нормування в галузі охорони земель полягають у забезпеченні екологічної та санітарно-гігієнічної безпеки громадян шляхом визначення вимог щодо якості земель, родючості ґрунтів і допустимого антропогенного навантаження та господарського освоєння земель.</p>	<p>Розділ V ДЕРЖАВНИЙ ОБЛІК, СТАНДАРТИЗАЦІЯ ТА НОРМУВАННЯ У ГАЛУЗІ ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬ, ЗБЕРЕЖЕННЯ ҐРУНТІВ ТА ВІДТВОРЕННЯ ЇХ РОДЮЧОСТІ</p> <p>Стаття 28. Зміст державного обліку ґрунтів</p> <p>Державний облік ґрунтів та їх стану здійснюється шляхом обстеження ґрунтового покриву, моніторингу ґрунтів, ведення карт ґрунтів, визначення параметрів родючості ґрунтів та встановлення площ затоплених, підтоплених, вторинно засолених, осолонцюваних, еродованих, заболочених, порушених, рекультивованих, деградованих, забруднених та малопродуктивних ґрунтів, обсягів зняття, транспортування, складування, зберігання та використання ґрунтової маси ґрунтового покриву (родючого шару ґрунту), створення баз даних про ґрунти та ґрунтово-інформаційних систем.</p> <p>Інформація про стан ґрунтів є відкритою та</p>

<p>загальнодоступною.</p> <p>Порядок надання інформації про стан ґрунтів визначається Законом України «Про Державний земельний кадастр».</p>	<p>Стаття 29. Стандартизація в галузі охорони земель</p> <p>До нормативних документів із стандартизації в галузі охорони земель належать:</p> <p>терміни, поняття класифікації; методи, методики і засоби визначення складу та властивостей земель; вимоги до збирання, обліку, обробки, збереження, аналізу інформації про якість земель, прогнозування зміни родючості ґрунтів; вимоги щодо раціонального використання та охорони земель; технічні умови щодо процесів та послуг у сфері охорони земель; метрологічні норми, правила, вимоги до організації робіт; інші нормативні документи із стандартизації у галузі охорони земель.</p> <p>Нормативні документи в галузі охорони земель розробляються, затверджуються, перевіряються і переглядаються в порядку, встановленому Законом України "Про стандартизацію".</p>
<p>Стаття 29. Стандартизація у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості</p> <p>Стандартизація і нормування в галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості здійснюється з метою встановлення комплексу обов'язкових норм, правил, вимог, методик та полягають у забезпеченні екологічної та санітарно-гігієнічної безпеки громадян шляхом визначення вимог щодо якості земель, родючості ґрунтів і допустимого антропогенного навантаження та господарського освоєння земель.</p> <p>До нормативних документів із стандартизації в галузі охорони земель збереження ґрунтів та відтворення їх родючості належать:</p> <p>терміни, поняття класифікації; методи, методики і засоби визначення складу та властивостей земель, і ґрунтів; вимоги до збирання, обліку, обробки, збереження, аналізу інформації про якість земель, прогнозування зміни родючості ґрунтів; вимоги щодо раціонального використання та охорони земель, збереження ґрунтів їх відтворення та підвищення родючості; технічні умови щодо процесів та послуг у сфері охорони земель збереження ґрунтів та відтворення їх родючості; метрологічні норми, правила, вимоги до організації робіт; інші нормативні документи із стандартизації у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості.</p> <p>Нормативні документи в галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості розробляються, затверджуються, перевіряються і переглядаються в порядку, встановленому Законом України «Про стандартизацію».</p> <p>Стаття 30. Нормативи в галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості</p> <p>У галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості встановлюються такі нормативні показники:</p> <p>гранично допустимого забруднення ґрунтів; якісного стану ґрунтів; деградації земель та ґрунтів;</p>	

<p>показників деградації земель та ґрунтів. Нормативи в галузі охорони земель та відтворення родючості ґрунтів встановлює Кабінет Міністрів України.</p>	<p>виносу поживних речовин урожаєм сільськогосподарських культур; допустимих антропогенних навантажень на ґрунти; оптимального співвідношення земельних угідь. Нормативи у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості встановлює Кабінет Міністрів України.</p>
<p>Стаття 31. Нормативи гранично допустимого забруднення ґрунтів Нормативи гранично допустимого забруднення ґрунтів визначаються з метою встановлення критеріїв придатності земель для використання їх за цільовим призначенням. До нормативів гранично допустимого забруднення ґрунтів належать: гранично допустимі концентрації у ґрунтах хімічних речовин, залишкових кількостей пестицидів і агрохімікатів, важких металів тощо; максимального допустимі рівні забруднення ґрунтів радіоактивними речовинами.</p>	<p>Стаття 31. Нормативи гранично допустимого забруднення ґрунтів Нормативи показників гранично допустимого забруднення ґрунтів визначаються з метою встановлення придатності земель для використання їх за цільовим призначенням. До нормативів показників гранично допустимого забруднення ґрунтів належать: гранично допустимі концентрації у ґрунтах хімічних речовин, у тому числі залишкових кількостей пестицидів і агрохімікатів, важких металів тощо; максимального допустимі рівні забруднення ґрунтів радіоактивними речовинами. Нормативи показників гранично допустимого забруднення ґрунтів встановлюються з урахуванням цільового призначення земель та властивостей ґрунтів.</p>
<p>Стаття 32. Нормативи якісного стану ґрунтів Нормативи якісного стану ґрунтів встановлюються з метою запобігання їх виснаженню і використовуються для здійснення контролю за якісним станом ґрунтів. Нормативи якісного стану ґрунтів визначають рівень забруднення, оптимальний вміст поживних речовин, фізико-хімічні властивості тощо.</p>	<p>Стаття 32. Нормативи якісного стану ґрунтів Нормативи якісного стану ґрунтів встановлюються з метою запобігання їх виснаженню та деградації і використовуються для здійснення контролю за якісним станом ґрунтів. Нормативи якісного стану ґрунту включають показники якісного стану ґрунтів та граничні рівні їх відхилень, за яких ґрунти зберігають здатність виконувати свої продуктивні та екологічні функції на стабільному рівні. Нормативи якісного стану ґрунтів встановлюються з урахуванням цільового призначення земель.</p>
<p>Стаття 34. Нормативи показників деградації земель та ґрунтів</p>	<p>Стаття 34. Нормативи показників деградації земель та ґрунтів Нормативи якісного стану ґрунтів встановлюються з метою запобігання їх виснаженню та деградації і використовуються для здійснення контролю за якісним станом ґрунтів. Нормативи якісного стану ґрунту включають показники якісного стану ґрунтів та граничні рівні їх відхилень, за яких ґрунти зберігають здатність виконувати свої продуктивні та екологічні функції на стабільному рівні</p>

<p>Норма відсутня</p>	<p>Нормативи якісного стану ґрунтів встановлюються з урахуванням цільового призначення земель.</p> <p>Стаття 34-1. Нормативні показники виносу поживних речовин урожаєм сільськогосподарських культур</p> <p>Нормативні показники виносу поживних речовин урожаєм сільськогосподарських культур встановлюються для здійснення контролю за станом родючості ґрунтів під час господарської діяльності. Нормативні показники виносу поживних речовин урожаєм сільськогосподарських культур визначають кількість поживних речовин, що витрачаються рослинами на формування одиниці продукції урожаю та забезпечують об'єктивне оцінювання ефективності використання земельних ресурсів (ґрунтів).</p>
<p>Норма відсутня</p>	<p>Стаття 34-2. Нормативні показники антропогенного навантаження на ґрунти</p> <p>До нормативних показників допустимих антропогенних навантажень на ґрунти належать:</p> <ul style="list-style-type: none"> нормативи інтенсивності використання земель сільськогосподарського призначення; нормативи граничного питомого тиску ходових частин сільськогосподарської техніки на ґрунт; нормативи граничних обсягів (концентрацій) забруднюючих речовин у зрошувальних водах, тваринницьких стоках та добривах. <p>Показники інтенсивності використання земель сільськогосподарського призначення встановлюються з урахуванням даних агрохімічної паспортизації земель та використовуються для складання проектно-технологічної документації на вирощування сільськогосподарських культур.</p> <p>На основі показників інтенсивності використання земель сільськогосподарського призначення та граничних обсягів (концентрацій) забруднюючих речовин у зрошувальних водах, тваринницьких стоках та добривах визначаються сільськогосподарські культури, вирощування яких обмежується або забороняється, а також технології та окремі агротехнічні операції щодо їх вирощування.</p> <p>Використання в сільськогосподарському виробництві сільськогосподарської техніки, питомий тиск ходових частин на</p>

<p>Розділ VI ОХОРОНА ЗЕМЕЛЬ ПРИ ЗДІЙСНЕННІ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ</p> <p>Стаття 35. Вимоги до власників і землекористувачів, у тому числі орендарів, земельних ділянок при здійсненні господарської діяльності</p> <p>Власники і землекористувачі, в тому числі орендарі, земельних ділянок при здійсненні господарської діяльності зобов'язані: дотримуватися вимог земельного та природоохоронного законодавства України;</p> <p>проводити на земельних ділянках господарську діяльність способами, які не завдають шкідливого впливу на стан земель та родючість ґрунтів;</p> <p>підвищувати родючість ґрунтів та зберігати інші корисні властивості землі на основі застосування екологобезпечних технологій обробітку і техніки, здійснення інших заходів, які зменшують негативний вплив на ґрунти, запобігають безповоротній втраті гумусу, поживних елементів тощо;</p> <p>дотримуватися стандартів, нормативів при здійсненні протирозійних, агротехнічних, агрохімічних, меліоративних та інших заходів, пов'язаних з охороною земель, збереженням і підвищенням родючості ґрунтів;</p> <p>надавати відповідним органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування відомості про застосування пестицидів та агрохімікатів;</p> <p>сприяти систематичному проведенню вишукувальних, обстежувальних, розвідувальних робіт за станом земель, динамікою родючості ґрунтів;</p> <p>своєчасно інформувати відповідні органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування щодо стану, деградації та забруднення земельних ділянок;</p> <p>забезпечувати додержання встановленого законодавством України режиму використання земель, що підлягають особливій охороні;</p> <p>забезпечувати використання земельних ділянок за цільовим призначенням та дотримуватися встановлених обмежень (об'єктом) на земельну ділянку;</p> <p>забезпечувати захист земель від ерозії, виснаження,</p>	<p>ґрунт якої перевищує нормативи, забороняється.</p> <p>Розділ VI ОХОРОНА ЗЕМЕЛЬ ТА ҐРУНТІВ ПРИ ЗДІЙСНЕННІ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ</p> <p>Стаття 35. Вимоги до власників і землекористувачів, у тому числі орендарів, земельних ділянок при здійсненні господарської діяльності</p> <p>Власники і землекористувачі, в тому числі орендарі, земельних ділянок при здійсненні господарської діяльності зобов'язані: дотримуватися вимог земельного та природоохоронного законодавства України;</p> <p>проводити на земельних ділянках господарську діяльність способами, які не завдають шкідливого впливу на стан земель та родючість ґрунтів;</p> <p>забезпечувати збереження ґрунтів та відтворення їх родючості, зберігати інші корисні властивості землі на основі застосування екологобезпечних технологій обробітку і техніки, здійснення інших заходів, які зменшують негативний вплив на ґрунти, запобігають безповоротній втраті гумусу, поживних елементів тощо;</p> <p>дотримуватися стандартів, нормативів при здійсненні протирозійних, агротехнічних, агрохімічних, меліоративних та інших заходів, пов'язаних з охороною земель, збереженням і підвищенням родючості ґрунтів;</p> <p>надавати відповідним органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування відомості про застосування пестицидів та агрохімікатів;</p> <p>сприяти систематичному проведенню вишукувальних, обстежувальних, розвідувальних робіт за станом земель, динамікою родючості ґрунтів;</p> <p>своєчасно інформувати відповідні органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування щодо стану, деградації та забруднення земельних ділянок;</p> <p>забезпечувати додержання встановленого законодавством України режиму використання земель і ґрунтів, що підлягають особливій охороні;</p> <p>забезпечувати використання земельних ділянок за цільовим призначенням та дотримуватися встановлених обмежень (об'єктом) на земельну ділянку;</p>
---	--

<p>забруднення, засмічення, засолення, осолонцювання, підкислення, перезволоження, підтоплення, заростання бур'янами, чагарниками і дрібноліссям;</p> <p>уживати заходів щодо запобігання негативному і екологобезпечному впливу на земельні ділянки та ліквідації наслідків цього впливу.</p>	<p>забезпечувати захист земель і ґрунтів від ерозії, виснаження, забруднення, засмічення, засолення, осолонцювання, підкислення, перезволоження, підтоплення, заростання бур'янами, чагарниками і дрібноліссям;</p> <p>уживати заходів щодо запобігання негативному і екологобезпечному впливу на земельні ділянки та ліквідації наслідків цього впливу.</p>
<p>Стаття 36. Охорона земель при здійсненні господарської діяльності на землях сільськогосподарського призначення</p> <p>Охорона земель сільськогосподарського призначення забезпечується на основі реалізації комплексу заходів щодо збереження продуктивності сільськогосподарських угідь, підвищення їх екологічної стійкості та родючості ґрунтів, а також обмеження їх вилучення (викупу) для несільськогосподарських потреб.</p> <p>Зміна цільового призначення земель сільськогосподарського призначення допускається лише за умови обґрунтування доцільності такої зміни в порядку, визначеному законом.</p> <p>У разі вилучення (викупу) земель сільськогосподарського призначення для несільськогосподарських потреб забезпечується пріоритет максимального збереження продуктивних земель.</p> <p>Черезсмужжя та конфігурація земельних ділянок, що створюють перешкоди в ефективному їх використанні і здійсненні природоохоронних заходів, а також порушують ландшафтну цілісність території, підлягають упорядкуванню відповідно до затверженої документації із землеустрою.</p> <p>Захист земель сільськогосподарського призначення від ерозії, селів, підтоплення та інших видів деградації здійснюється на основі реалізації заходів, передбачених державними і економічного обґрунтування використання та охорони земель адміністративно регіональними програмами, відповідно до схем землеустрою і техніко-територіальних одиниць, робочих проектів землеустрою.</p>	<p>Стаття 36. Охорона земель при здійсненні господарської діяльності на землях сільськогосподарського призначення</p> <p>Охорона земель сільськогосподарського призначення забезпечується на основі реалізації комплексу заходів щодо збереження продуктивності сільськогосподарських угідь, підвищення їх екологічної стійкості та родючості ґрунтів, а також обмеження їх вилучення (викупу) для несільськогосподарських потреб.</p> <p>Зміна цільового призначення земель сільськогосподарського призначення допускається лише за умови обґрунтування доцільності такої зміни в порядку, визначеному законом.</p> <p>У разі вилучення (викупу) земель сільськогосподарського призначення для несільськогосподарських потреб забезпечується пріоритет максимального збереження продуктивних земель.</p> <p>Черезсмужжя та конфігурація земельних ділянок, що створюють перешкоди в ефективному їх використанні і здійсненні природоохоронних заходів, а також порушують ландшафтну цілісність території, підлягають упорядкуванню відповідно до затверженої документації із землеустрою.</p> <p>Захист земель сільськогосподарського призначення від ерозії, селів, підтоплення та інших видів деградації здійснюється на основі реалізації заходів, передбачених державними і економічного обґрунтування використання та охорони земель адміністративно регіональними програмами, відповідно до схем землеустрою і техніко-територіальних одиниць, робочих проектів землеустрою.</p>
<p>Стаття 37. Основні вимоги до охорони родючості ґрунтів</p> <p>Власники та землекористувачі, в тому числі орендарі, земельних ділянок зобов'язані здійснювати заходи щодо охорони родючості ґрунтів, передбачені цим Законом та іншими нормативно-правовими актами України.</p> <p>.....</p>	<p>Стаття 37. Основні вимоги до охорони родючості ґрунтів</p> <p>Власники та землекористувачі, в тому числі орендарі, земельних ділянок зобов'язані здійснювати заходи щодо охорони родючості ґрунтів, передбачені цим Законом та іншими нормативно-правовими актами України.</p> <p>.....</p>

<p>Форму агрохімічного паспорта та порядок його ведення встановлює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері земельних відносин.</p>	<p>Форму агрохімічного паспорта та порядок його ведення встановлює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері земельних відносин.</p> <p>У разі отримання земельної ділянки з погіршеним станом якості ґрунтів власники та землекористувачі зобов'язані привести показники якості ґрунтів до встановлених нормативів.</p>
<p>Стаття 40. Охорона земель при застосуванні пестицидів і агрохімікатів</p> <p>Застосування пестицидів і агрохімікатів здійснюється відповідно до Закону України "Про пестициди і агрохімікати".</p>	<p>Стаття 40. Охорона земель і ґрунтів при застосуванні пестицидів і агрохімікатів</p> <p>Застосування пестицидів і агрохімікатів здійснюється відповідно до Закону України "Про пестициди і агрохімікати".</p>
<p>Стаття 41. Охорона земель при веденні лісового господарства</p> <p>При веденні лісового господарства лісокористувачі, незалежно від форми власності і господарювання, забезпечують збереження та підвищення родючості ґрунтів, їх належний екологічний стан відповідно до вимог законодавства України.</p> <p>Заготівля деревини на схилах повинна проводитися на основі екологобезпечних та ґрунтозахисних технологій, які зводять до мінімуму руйнування ґрунтового покриву земельних ділянок.</p>	<p>Стаття 41. Охорона земель і ґрунтів при веденні лісового господарства</p> <p>При веденні лісового господарства лісокористувачі, незалежно від форми власності і господарювання, забезпечують збереження ґрунтів та відтворення їх родючості, їх належний екологічний стан відповідно до вимог законодавства України.</p> <p>Заготівля деревини на схилах повинна проводитися на основі екологобезпечних та ґрунтозахисних технологій, які зводять до мінімуму руйнування ґрунтового покриву земельних ділянок.</p>
<p>Стаття 42. Охорона земель при веденні водного господарства</p> <p>При веденні водного господарства охорона земель водного фонду здійснюється шляхом обмеження антропогенного впливу на них і додержання особливого режиму їх використання відповідно до закону.</p> <p>При розміщенні, проектуванні, будівництві, реконструкції та експлуатації водогосподарських об'єктів передбачаються заходи, спрямовані на запобігання підтопленню, засоленню та забрудненню продуктивних земель, поліпшенню якості ґрунтів.</p> <p>Забороняється скидання стічних вод та вод, що забираються із забруднених джерел, якщо внаслідок цього може відбутися деградація і забруднення ґрунтів небезпечними речовинами.</p> <p>Особливості використання земель водного фонду та водоохоронних зон встановлюються законом.</p>	<p>Стаття 42. Охорона земель і ґрунтів при веденні водного господарства</p> <p>При веденні водного господарства охорона земель водного фонду здійснюється шляхом обмеження антропогенного впливу на них і додержання особливого режиму їх використання відповідно до закону.</p> <p>При розміщенні, проектуванні, будівництві, реконструкції та експлуатації водогосподарських об'єктів передбачаються заходи, спрямовані на запобігання підтопленню, засоленню та забрудненню продуктивних земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості.</p> <p>Забороняється скидання стічних вод та вод, що забираються із забруднених джерел, якщо внаслідок цього може відбутися деградація і забруднення ґрунтів небезпечними речовинами.</p> <p>Особливості використання земель водного фонду та водоохоронних зон встановлюються законом.</p>
<p>Стаття 44. Охорона земель при спорудженні та експлуатації лінійних інженерних споруд</p> <p>При спорудженні та експлуатації лінійних інженерних споруд (доріг, трубопроводів, ліній електропередачі та зв'язку, а також</p>	<p>Стаття 44. Охорона земель і ґрунтів при спорудженні та експлуатації лінійних інженерних споруд</p> <p>При спорудженні та експлуатації лінійних інженерних споруд (доріг, трубопроводів, ліній електропередачі та зв'язку, а також</p>

<p>інших лінійних інженерних споруд) спеціально уповноважені органи виконавчої влади в галузі охорони земель здійснюють постійний контроль за станом ґрунтового покриву на цих та прилеглих до них земельних ділянках.</p> <p>Підприємства, установи та організації трубопровідного транспорту несуть відповідальність за забруднення земель небезпечними речовинами, що транспортуються трубопроводами, та відшкодовують шкоду, завдану власникам земельних ділянок і землекористувачам, у тому числі орендарям, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.</p>	<p>інших лінійних інженерних споруд) спеціально уповноважені органи виконавчої влади в галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості здійснюють постійний контроль за станом ґрунтового покриву на цих та прилеглих до них земельних ділянках.</p> <p>Підприємства, установи та організації трубопровідного транспорту несуть відповідальність за забруднення земель і ґрунтів небезпечними речовинами, що транспортуються трубопроводами, та відшкодовують шкоду, завдану власникам земельних ділянок і землекористувачам, у тому числі орендарям, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Стаття 45. Охорона земель і ґрунтів від забруднення небезпечними речовинами</p> <p>Господарська та інша діяльність, яка зумовлює забруднення земель і ґрунтів понад установлені гранично допустимі концентрації небезпечних речовин, забороняється.</p> <p>У разі виявлення фактів забруднення ґрунтів небезпечними речовинами спеціально уповноважені органи виконавчої влади у галузі охорони земель вживають заходів до обмеження, тимчасової заборони (зупинення) чи припинення діяльності підприємств, установ, організацій, незалежно від форм власності, притягнення винних до установленому порядку робіт з дезактивації, проведення в забруднених земель, консервації угідь і визначення режимів їх подальшого використання.</p> <p>Особливості режиму і порядку використання забруднених земель погоджуються з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, та центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення.</p> <p>Нормативи гранично допустимих концентрацій небезпечних речовин у ґрунтах, а також перелік цих речовин встановлює Кабінет Міністрів України.</p>	<p>Стаття 45. Охорона земель і ґрунтів від забруднення небезпечними речовинами</p> <p>Господарська та інша діяльність, яка зумовлює забруднення земель і ґрунтів понад установлені гранично допустимі концентрації небезпечних речовин, забороняється.</p> <p>У разі виявлення фактів забруднення ґрунтів небезпечними речовинами спеціально уповноважені органи виконавчої влади у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості вживають заходів до обмеження, тимчасової заборони (зупинення) чи припинення діяльності підприємств, установ, організацій, незалежно від форм власності, притягнення винних до відповідальності згідно із законом і проведення в установленому порядку робіт з дезактивації, відновлення забруднених земель, консервації угідь і визначення режимів їх подальшого використання.</p> <p>Особливості режиму і порядку використання забруднених земель і ґрунтів погоджуються з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, та центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення.</p> <p>Нормативи гранично допустимих концентрацій небезпечних речовин у ґрунтах, а також перелік цих речовин встановлює Кабінет Міністрів України.</p>
<p>Стаття 47. Охорона земель від ерозії та зсувів</p> <p>Використання ерозійно- та зсувонебезпечних земельних ділянок дозволяється за умови вжиття заходів щодо їх протиерозійного і протизсувного захисту, передбачених</p>	<p>Стаття 47. Охорона земель та ґрунтів від ерозії та зсувів</p> <p>Використання ерозійно- та зсувонебезпечних земельних ділянок дозволяється за умови вжиття заходів щодо їх протиерозійного і протизсувного захисту, передбачених</p>

<p>законодавством України.</p> <p>З метою захисту земель від ерозії та зсувів у землевпорядній, містобудівній та іншій документації передбачаються заходи щодо забезпечення протигрозивної та протизсувної стійкості території.</p> <p>Забороняється розорювання схилів крутизною понад 7 градусів (крім ділянок для залуження, залісення та здійснення ґрунтозахисних заходів). На схилах крутизною від 3 до 7 градусів обмежується розміщення просапних культур, чорного пару тощо.</p> <p>Власники земельних ділянок та землекористувачі, у тому числі орендарі, зобов'язані здійснювати ґрунтоохоронні заходи з метою запобігання погіршенню їх якісного стану та якісного стану суміжних земельних ділянок і довкілля в цілому.</p> <p>Стаття 51. Консервація земель</p> <p>Консервації підлягають деградовані та малопродуктивні землі, господарське використання яких є екологічно небезпечним та економічно неефективним, а також технічно забруднені земельні ділянки, на яких неможливо одержати екологічно чисту продукцію, а перебування людей на цих земельних ділянках є небезпечним для їх здоров'я.</p> <p>Консервація земель здійснюється за рішенням органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування на підставі договорів з власниками земельних ділянок.</p> <p>Підставою для прийняття рішень про консервацію земель є подання органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування, які здійснюють контроль за використанням та охороною земель.</p> <p>Порядок консервації земель встановлюється законодавством України.</p> <p>Стаття 52. Рекультивація земель</p> <p>Рекультивації підлягають землі, які зазнали змін у структурі рельєфу, екологічному стані ґрунтів і материнських порід та в гідрологічному режимі внаслідок проведення гірничодобувних, геологорозвідувальних, будівельних та інших робіт.</p> <p>При проведенні гірничодобувних, геологорозвідувальних, будівельних та інших робіт, пов'язаних з порушенням ґрунтового покриву, відокремлена ґрунтова маса підлягає зняттю, складуванню, збереженню та перенесенню на порушені або малопродуктивні</p>	<p>законодавством України.</p> <p>З метою захисту земель та ґрунтів від ерозії та зсувів у землевпорядній, містобудівній та іншій документації передбачаються заходи щодо забезпечення протигрозивної та протизсувної стійкості території.</p> <p>Забороняється розорювання схилів крутизною понад 7 градусів (крім ділянок для залуження, залісення та здійснення ґрунтозахисних заходів). На схилах крутизною від 3 до 7 градусів обмежується розміщення просапних культур, чорного пару тощо.</p> <p>Власники земельних ділянок та землекористувачі, у тому числі орендарі, зобов'язані здійснювати ґрунтоохоронні заходи з метою запобігання погіршенню їх якісного стану та якісного стану суміжних земельних ділянок і довкілля в цілому.</p> <p>Стаття 51. Консервація земель та ґрунтів</p> <p>Консервації підлягають деградовані та малопродуктивні землі та ґрунти, господарське використання яких є екологічно небезпечним та економічно неефективним, а також технічно забруднені землі та ґрунти, на яких неможливо одержати екологічно чисту продукцію, а перебування людей на цих землях та ґрунтах є небезпечним для їх здоров'я.</p> <p>Консервація земель та ґрунтів здійснюється за рішенням органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування на підставі договорів з власниками земельних ділянок.</p> <p>Підставою для прийняття рішень про консервацію земель та ґрунтів є подання органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування, які здійснюють контроль за використанням та охороною земель, збереженням ґрунтів та відтворенням їх родючості.</p> <p>Порядок консервації земель та ґрунтів встановлюється законодавством України.</p> <p>Стаття 52. Рекультивація земель та ґрунтів</p> <p>Рекультивації підлягають землі та ґрунти, які зазнали змін у структурі рельєфу, екологічному стані ґрунтів і материнських порід та в гідрологічному режимі внаслідок проведення гірничодобувних, геологорозвідувальних, будівельних та інших робіт.</p> <p>При проведенні гірничодобувних, геологорозвідувальних, будівельних та інших робіт, пов'язаних з порушенням ґрунтового покриву, відокремлена ґрунтова маса підлягає зняттю, складуванню, збереженню та перенесенню на порушені або малопродуктивні</p>	<p>законодавством України.</p> <p>З метою захисту земель та ґрунтів від ерозії та зсувів у землевпорядній, містобудівній та іншій документації передбачаються заходи щодо забезпечення протигрозивної та протизсувної стійкості території.</p> <p>Забороняється розорювання схилів крутизною понад 7 градусів (крім ділянок для залуження, залісення та здійснення ґрунтозахисних заходів). На схилах крутизною від 3 до 7 градусів обмежується розміщення просапних культур, чорного пару тощо.</p> <p>Власники земельних ділянок та землекористувачі, у тому числі орендарі, зобов'язані здійснювати ґрунтоохоронні заходи з метою запобігання погіршенню їх якісного стану та якісного стану суміжних земельних ділянок і довкілля в цілому.</p> <p>Стаття 51. Консервація земель та ґрунтів</p> <p>Консервації підлягають деградовані та малопродуктивні землі та ґрунти, господарське використання яких є екологічно небезпечним та економічно неефективним, а також технічно забруднені землі та ґрунти, на яких неможливо одержати екологічно чисту продукцію, а перебування людей на цих землях та ґрунтах є небезпечним для їх здоров'я.</p> <p>Консервація земель та ґрунтів здійснюється за рішенням органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування на підставі договорів з власниками земельних ділянок.</p> <p>Підставою для прийняття рішень про консервацію земель та ґрунтів є подання органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування, які здійснюють контроль за використанням та охороною земель, збереженням ґрунтів та відтворенням їх родючості.</p> <p>Порядок консервації земель та ґрунтів встановлюється законодавством України.</p> <p>Стаття 52. Рекультивація земель та ґрунтів</p> <p>Рекультивації підлягають землі та ґрунти, які зазнали змін у структурі рельєфу, екологічному стані ґрунтів і материнських порід та в гідрологічному режимі внаслідок проведення гірничодобувних, геологорозвідувальних, будівельних та інших робіт.</p> <p>При проведенні гірничодобувних, геологорозвідувальних, будівельних та інших робіт, пов'язаних з порушенням ґрунтового покриву, відокремлена ґрунтова маса підлягає зняттю, складуванню, збереженню та перенесенню на порушені або малопродуктивні</p>
---	---	---

<p>земельні ділянки відповідно до робочих проектів землеустрою.</p> <p>При знятті ґрунтового покриву здійснюється пошарове зняття і роздільне складування верхнього, найбільш родючого шару ґрунту, та інших прошарків ґрунту відповідно до структури ґрунтового профілю, а також материнської породи.</p> <p>Об'єм ґрунтової маси, що підлягає зняттю і роздільному складуванню, визначається в робочих проектах землеустрою.</p> <p>Рекультивация земельних ділянок здійснюється шляхом пошарового нанесення на малопродуктивні земельні ділянки або ділянки без ґрунтового покриву знятої ґрунтової маси, а в разі потреби - і материнської породи в порядку, який забезпечує найбільшу продуктивність рекультивованих земель.</p> <p>Роботи із зняття, складування, збереження та нанесення ґрунтової маси на порушені земельні ділянки здійснюються за рахунок фізичних та юридичних осіб, з ініціативи або вини яких порушено ґрунтовий покрив, а роботи з нанесення знятої ґрунтової маси на малопродуктивні землі здійснюються за бажанням власників або землекористувачів, у тому числі орендарів, цих земельних ділянок за їх рахунок.</p>	<p>земельні ділянки відповідно до робочих проектів землеустрою.</p> <p>При знятті ґрунтового покриву здійснюється пошарове зняття і роздільне складування верхнього, найбільш родючого шару ґрунту, та інших прошарків ґрунту відповідно до структури ґрунтового профілю, а також материнської породи.</p> <p>Об'єм ґрунтової маси, що підлягає зняттю і роздільному складуванню, визначається в робочих проектах землеустрою.</p> <p>Рекультивация земель та ґрунтів здійснюється шляхом пошарового нанесення на малопродуктивні земельні ділянки або ділянки без ґрунтового покриву знятої ґрунтової маси, а в разі потреби - і материнської породи в порядку, який забезпечує найбільшу продуктивність рекультивованих земель та ґрунтів.</p> <p>Роботи із зняття, складування, збереження та нанесення ґрунтової маси на порушені землі та ґрунти здійснюються за рахунок фізичних та юридичних осіб, з ініціативи або вини яких порушено ґрунтовий покрив, а роботи з нанесення знятої ґрунтової маси на малопродуктивні землі здійснюються за бажанням власників або землекористувачів, у тому числі орендарів, цих земельних ділянок за їх рахунок.</p>
<p>Стаття 54. Моніторинг земель і ґрунтів</p> <p>Моніторинг земель і ґрунтів проводиться з метою своєчасного виявлення зміни стану земель та визначення оцінки здійснення заходів щодо охорони земель, збереження та створення реконструкції ґрунтів, попередження впливу негативних процесів і ліквідації наслідків цього впливу.</p> <p>Залежно від цілей спостережень та охоплення території моніторинг земель може бути національним, регіональним і локальним.</p> <p>Для ведення моніторингу земель на національному рівні рішенням центральних органів виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах земельних відносин, охорони навколишнього природного середовища, на всій території України створюється мережа дослідних земельних ділянок та ділянок з еталонними ґрунтами з метою проведення на них необхідних спостережень, вимірювань та обстежень екологічного стану земель, зміни показників корисних властивостей ґрунтів під впливом господарської та інших видів діяльності.</p> <p>Ведення моніторингу земель здійснюють центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних</p>	<p>Стаття 54. Моніторинг земель</p> <p>Моніторинг земель проводиться з метою своєчасного виявлення зміни стану земель, оцінки здійснення заходів щодо охорони земель, запобігання впливу негативних процесів і ліквідації наслідків цього впливу.</p> <p>Залежно від цілей спостережень та охоплення території моніторинг земель може бути національним, регіональним і локальним.</p> <p>Для ведення моніторингу земель на національному рівні рішенням центральних органів виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах земельних відносин, охорони навколишнього природного середовища, на всій території України створюється мережа дослідних земельних ділянок та ділянок з еталонними ґрунтами з метою проведення на них необхідних спостережень, вимірювань та обстежень екологічного стану земель, зміни показників корисних властивостей ґрунтів під впливом господарської та інших видів діяльності.</p> <p>Ведення моніторингу земель здійснюють центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, за участю центрального органу виконавчої влади, що</p>

<p>відносин, за участю центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища.</p> <p>Одержана інформація надсилається органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування для розроблення науково обґрунтованих рекомендацій і своєчасного прийняття рішень щодо поліпшення охорони земель, запобігання негативним змінам їх стану та додержання вимог екологічної безпеки.</p> <p>З метою своєчасного виявлення змін стану земель, їх оцінки, відвернення та ліквідації наслідків негативних процесів передбачає моніторинг ґрунтів на землях сільськогосподарського призначення;</p> <p>Моніторинг ґрунтів на землях сільськогосподарського призначення-окремає:</p> <p>агрохімічне-обстеження-ґрунтів;</p> <p>контрроль-змін-якісного-стану-ґрунтів;</p> <p>агрохімічну-наенергетизацію-земельних-ділянок;</p> <p>Агрохімічна-наенергетизація-орних-земель-здійнюється-через-кожні-5-років-єдиножтей, наевини-і-багаторічних-насаджень-через-кожні-5-10-років.</p> <p>Сучільне-ґрунтове-обстеження-проводиться-через-кожні-20-років.</p> <p>Моніторинг-ґрунтів-на-землях-сільськогосподарського-призначення-здійнюється-центральним-органом-виконавчої-влади, що-реалізує-державну-політику-у-сфері-земельних-відносин.</p> <p>Порядок-проведення-моніторингу-земель-ветанованне-Кабінет-Міністрів-України.</p>	<p>реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища.</p> <p>Одержана інформація надсилається органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування для розроблення науково обґрунтованих рекомендацій і своєчасного прийняття рішень щодо поліпшення охорони земель, запобігання негативним змінам їх стану та додержання вимог екологічної безпеки.</p>
<p>Норма відсутня</p>	<p>Стаття 54-1. Моніторинг ґрунтів на землях сільськогосподарського призначення (сільськогосподарських угіддях)</p> <p>Моніторинг ґрунтів проводиться з метою своєчасного виявлення змін показників якості ґрунтів, розробки науково обґрунтованих рекомендацій у цій сфері, оцінки результатів здійснення заходів щодо збереження ґрунтів, охорони та відтворення їх родючості, запобігання деградації земель.</p> <p>Моніторинг ґрунтів є складовою моніторингу земель у державній системі моніторингу довкілля.</p> <p>Моніторинг ґрунтів здійснюється на землях</p>

сільськогосподарського призначення (сільськогосподарських угіддях) незалежно від форми власності на них.

Моніторинг ґрунтів забезпечує вирішення таких завдань:

- одержання інформації про зміни властивостей ґрунтів;
- прогнозування розвитку ґрунтових процесів, зміни властивостей ґрунтів та їх родючості;
- встановлення обмежень у використанні земель;
- встановлення обмежень на використання знятого ґрунтового покриву.

Результати моніторингу використовуються:

- в процесі регулювання земельних відносин;
- при проведенні економічної та грошової оцінки земель;
- визначенні розмірів плати за землю;
- плануванні заходів щодо відтворення родючості ґрунтів та підвищення урожайності сільськогосподарських культур;
- коригуванні агротехнологій;
- проведенні агроґрунтового районування (зонування) території;
- визначенні ґрунтів та територій з виробництва сільськогосподарської продукції, придатної для дитячого та дієтичного харчування;
- розробленні рекомендацій щодо раціонального та екологічно безпечного застосування пестицидів та агрохімікатів;
- оцінюванні еколого-меліоративного стану зрошуваних і осушуваних земель;
- створенні та веденні інформаційних банків даних про екологічний стан ґрунтів та інформаційно-аналітичної системи з відтворення родючості та охорони ґрунтів,
- наданні землевласникам, землекористувачам та суб'єктам оціночної діяльності у сфері оцінки земель інформації про сучасний стан ґрунтів та їх родючості;
- підготовці періодичної національної доповіді про стан ґрунтів та їх родючість.

Організація та проведення моніторингу ґрунтів здійснюється відповідно до Положення про моніторинг ґрунтів на землях сільськогосподарського призначення (сільськогосподарських угіддях), затверженого центральним органом виконавчої влади, що формує та забезпечує реалізацію державної аграрної політики.

	<p>Стаття 54-2. Агрохімічна паспортизація земель</p> <p>Агрохімічна паспортизація земель є складовою моніторингу ґрунтів.</p> <p>Дані агрохімічної паспортизації земель використовуються при здійсненні державного контролю за зміною показників родючості та станом забруднення ґрунтів.</p> <p>Завданням агрохімічної паспортизації земель є визначення показників якості ґрунтів, їх змін внаслідок господарської діяльності, а також умов для раціонального використання мінеральних, органічних добрив, меліорантів та інших видів агрохімікатів у господарствах всіх форм власності, збереження від забруднення та відтворення родючості ґрунтів.</p> <p>Об'єктами агрохімічної паспортизації земель є ґрунти сільськогосподарських угідь (рилля, у тому числі зрощувана, осушена, сіножаті, пасовища, багаторічні насадження, перелogi).</p> <p>Агрохімічній паспортизації земель підлягають земельні ділянки, надані для дослідних і навчальних цілей, пропaганди прогресивного досвіду ведення сільського господарства, ведення фермерського господарства, товарного сільськогосподарського виробництва, підсобного господарства, виділені в натурі (на місцевості) власникам земельних часток (паїв) та землі, не надані у власність та користування.</p> <p>Агрохімічна паспортизація земель сільськогосподарського призначення державної та комунальної власності, які перебувають у користуванні здійснюється не рідше ніж один раз на три роки.</p> <p>Результати агрохімічної паспортизації земель використовуються при плануванні заходів щодо відтворення родючості ґрунтів та підвищення урожайності сільськогосподарських культур, проведенні моніторингу земель та ґрунтів, визначенні сировинних зон для вирощування сільськогосподарської продукції для виготовлення продуктів дитячого, дієтичного харчування та в інших випадках, передбачених законодавством.</p> <p>Комплексе робіт з агрохімічної паспортизації земель складається з агрохімічного обстеження ґрунтового покриву та виготовлення агрохімічного паспорта поля, земельної ділянки. Результати агрохімічного обстеження ґрунтового покриву оформлюються у вигляді наукового звіту і є основою</p>
--	---

моніторингу ґрунтів.

За результатами агрохімічного обстеження ґрунтового покриття на замовлення землевласників та землекористувачів виготовляється агрохімічний паспорт поля, земельної ділянки.

Дані агрохімічного обстеження ґрунтового покриття та відомості агрохімічного паспорта поля, земельної ділянки повинні використовуватися в процесі регулювання земельних відносин при:

наданні в користування, в тому числі на умовах оренди та емфітевзису, земельної ділянки;

проведенні грошової оцінки земель;

здійсненні державного нагляду (контролю) за збереженням ґрунтів та охороною їх родючості.

Наявність агрохімічного паспорта поля, земельної ділянки є обов'язковою умовою при передачі земельних ділянок, які підлягають агрохімічній паспортизації земель, у користування.

Під час проведення агрохімічної паспортизації земель землекористувачі та землевласники забезпечують вільний доступ до земельних ділянок, які підлягають обстеженню.

Агрохімічна паспортизації земель проводиться відповідно до затверджених центральним органом виконавчої влади, що формує та забезпечує реалізацію державної аграрної політики, порядків проведення агрохімічної паспортизації земель та порядку ведення агрохімічного паспорта поля, земельної ділянки.

Здійснює агрохімічну паспортизацію земель, виготовляє та видає агрохімічний паспорт поля, земельної ділянки спеціалізована державна установа, що належить до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що формує та забезпечує реалізацію державної аграрної політики, з метою державного моніторингу ґрунтів за зміною показників родючості, забруднення ґрунтів токсичними речовинами і радіонуклідами, раціонального використання земель сільськогосподарського призначення.

На вимогу органів, що здійснюють державний контроль за використанням та охороною земель, спеціалізована державна установа яка проводить агрохімічну паспортизацію земель готує науковий висновок про зміни якісного стану ґрунтів за результатами господарської діяльності землекористувачів,

	землевласників.
<p>Норма відсутня</p>	<p>Стаття 54-3. Обстеження ґрунтового покритву</p> <p>Обстеження ґрунтового покритву України, Автономної Республіки Крим, областей, інших адміністративно-територіальних одиниць, земельних ділянок проводиться з метою встановлення просторового розташування видів ґрунтів на земельній ділянці, коригування меж ґрунтових відмін, отримання інформації про якісний стан та властивості ґрунтів.</p> <p>Обстеження ґрунтового покритву проводяться у вигляді великомасштабного обстеження, детального обстеження ґрунтового покритву земельних ділянок, інших обстежень, результатів яких оформлюються у вигляді ґрунтових карт (карт ґрунтів), звітів про стан ґрунтів, технічної документації із землеустрою щодо обстеження ґрунтового покритву земель (земельних ділянок).</p> <p>Великомасштабне обстеження ґрунтового покритву проводиться в порядку і терміни, визначені відповідними загальнодержавними і регіональними (республіканськими) програмами за рахунок коштів Державного бюджету України та інших джерел з періодичністю раз на 20 років, за результатами якого складаються технічна документація із землеустрою щодо обстеження ґрунтового покритву земель (земельних ділянок) та ґрунтові карти (карти ґрунтів).</p> <p>Детальне обстеження ґрунтового покритву земельної ділянки проводиться на підставі рішень органів виконавчої влади, Верховної Ради Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування або укладених договорів між землевласниками і землекористувачами та розробниками документації із землеустрою. За результатами детального обстеження ґрунтового покритву земельної ділянки складається технічна документація із землеустрою щодо обстеження ґрунтового покритву земель (земельних ділянок).</p> <p>Склад технічної документації із землеустрою щодо обстеження ґрунтового покритву земель (земельних ділянок) визначається Законом України «Про землеустрій».</p> <p>Результати агрохімічного обстеження ґрунтового покритву оформлюються у вигляді наукового звіту.</p> <p>Інші види обстеження ґрунтового покритву проводяться на</p>

	<p>підставі укладених договорів між землевласниками і землекористувачами та виконавцями робіт, програм наукових досліджень наукових установ згідно з їх статутними повноваженнями, а також відповідними органами державної влади, установами та організаціями, а їх результати оформлюються у вигляді звітів про стан ґрунтів.</p> <p>Внесення до Державного земельного кадастру даних про якісні характеристики ґрунтів та просторове розташування окремих контурів, що характеризують стан ґрунту по кожному з виділених контурів (агровиробничі групи (підгрупи) ґрунтів, загальні показники, агрофізичні, фізико-хімічні, агрохімічні, забрудненість) здійснюється відповідно до Закону України «Про Державний земельний кадастр».</p>
<p>Норма відсутня</p>	<p>Стаття 54-4. Бонітування ґрунтів</p> <p>Бонітування ґрунтів є одним із видів оцінювання земель.</p> <p>Дані бонітування ґрунтів є складовою частиною Державного земельного кадастру та основою проведення економічної оцінки сільськогосподарських угідь.</p> <p>Бонітування ґрунтів здійснюється відповідно до Закону України «Про оцінку земель».</p>
<p>Норма відсутня</p>	<p>Стаття 54-5. Карти ґрунтів</p> <p>Карти ґрунтів є державними тематичними картами, які створюються в межах окремих адміністративно-територіальних одиниць (районів, областей, Автономної Республіки Крим та України в цілому). Для створення карти ґрунтів використовують дані великомасштабного, детального та інших видів обстежень ґрунтового покриву.</p> <p>Карти ґрунтів є складовою частиною картографічної основи Державного земельного кадастру та джерелом інформації для ведення Державного моніторингу навколишнього природного середовища, агрохімічної паспортизації, робіт з оцінки земель, землеустрою та раціонального використання ґрунтів у процесі господарської діяльності.</p> <p>Карти ґрунтів відображають просторову структуру ґрунтового покриву, а також за необхідності можуть відображати наявність особливо цінних ґрунтів; ґрунтів, що зазнали деградації та забруднення; меліорованих, порушених та рекультивованих ґрунтів.</p> <p>Порядок створення, ведення, використання, в тому числі</p>

<p>Розділ VII ФІНАНСУВАННЯ В ГАЛУЗІ ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬ І ГРУНТІВ</p> <p>Стаття 55. Фінансування заходів щодо охорони земель і ґрунтів здійснюється за рахунок Державного бюджету України, місцевих бюджетів, у тому числі коштів, що надходять у порядку відшкодування втрат сільськогосподарського і лісогосподарського виробництва, від плати за землю, а також коштів землевласників і землекористувачів та інших джерел, не заборонених законом.</p> <p>Видатки Державного бюджету України на фінансування заходів з охорони земель і ґрунтів визначаються окремим рядом.</p> <p>За рахунок Державного бюджету України здійснюються: реалізація заходів, передбачених загальнодержавними програмами використання та охорони земель і підвищення родючості ґрунтів;</p> <p>виконання заходів, спрямованих на усунення причин та наслідків негативного впливу на земельні ресурси і ґрунти внаслідок стихійного лиха або в разі неможливості встановлення винних у цьому фізичних і юридичних осіб, та рекультивація земель, порушених у період до 1990 року;</p> <p>будівництво та реконструкція протиерозійних, гідротехнічних і противісуювних споруд, меліоративних систем відповідно до закону;</p> <p>створення нових і реконструкція існуючих захисних лісонасаджень;</p> <p>проведення екологічних заходів з метою збереження земель і ґрунтів; виконання заходів щодо утлізації або знищення (енергозбереження) невідновлюваних та невідновлюваних до використання живихних ресурсів;</p> <p>економічне стимулювання впровадження заходів щодо використання та охорони земель і ґрунтів відповідно до загальнодержавних програм;</p> <p>здійснення інших заходів щодо охорони земель.</p> <p>За рахунок місцевих бюджетів здійснюються: реалізація заходів регіональних програм використання та охорони земель;</p> <p>освоєння земель для сільськогосподарських і</p>	<p>для наповнення Державного земельного кадастру, обліку та збереження карт ґрунтів визначається Кабінетом Міністрів України.</p> <p>Розділ VII. ФІНАНСУВАННЯ В ГАЛУЗІ ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬ, ЗБЕРЕЖЕННЯ ГРУНТІВ ТА ВІДТВОРЕННЯ ЇХ РОДЮЧОСТІ</p> <p>Стаття 55. Фінансування комплексу заходів у галузі охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості здійснюється за рахунок Державного бюджету України, місцевих бюджетів, у тому числі коштів, що надходять у порядку відшкодування втрат сільськогосподарського і лісогосподарського виробництва, від плати за землю, а також коштів землевласників і землекористувачів та інших джерел, не заборонених законом.</p> <p>Видатки Державного бюджету України на фінансування комплексу заходів з охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості визначаються окремим рядом.</p> <p>За рахунок Державного бюджету України здійснюються: реалізація комплексу заходів, передбачених загальнодержавними програмами використання та охорони земель і підвищення родючості ґрунтів;</p> <p>виконання заходів, спрямованих на усунення причин та наслідків негативного впливу на земельні ресурси і ґрунти внаслідок стихійного лиха або в разі неможливості встановлення винних у цьому фізичних і юридичних осіб, та рекультивація земель, порушених у період до 1990 року;</p> <p>будівництво та реконструкція протиерозійних, гідротехнічних і противісуювних споруд, меліоративних систем відповідно до закону;</p> <p>створення нових і реконструкція існуючих захисних лісонасаджень;</p> <p>проведення систематичних обстежень земель і ґрунтів;</p> <p>моніторинг ґрунтів та агрохімічне обстеження ґрунтового покриву земель, які підлягають агрохімічній паспортизації;</p> <p>проведення великомасштабного обстеження ґрунтового покриву;</p> <p>часткова компенсація понесених товаровиробниками витрат на здійсненням заходів із захисту, відтворення та підвищення родючості ґрунтів;</p> <p>економічне стимулювання впровадження заходів щодо</p>
--	--

<p>лісогосподарських потреб;</p> <p>поліпшення сільськогосподарських і лісогосподарських угідь;</p> <p>виконання робіт щодо відновлення земель, якщо це відбулося не з вини власників і користувачів земельних ділянок;</p> <p>будівництво та реконструкція протиерозійних, гідротехнічних і протизсувних споруд, меліоративних систем відповідно до закону;</p> <p>реалізація заходів щодо охорони земель навколо об'єктів поводження з відходами, що використовуються для їх збирання, зберігання, оброблення, утилізації, видалення і захоронення відходів, які перебувають у власності територіальних громад;</p> <p>економічне стимулювання впровадження заходів щодо використання та охорони земель і підвищення родючості ґрунтів відповідно до регіональних програм;</p> <p>здійснення інших заходів щодо охорони земель.</p> <p>За рахунок коштів землевласників і землекористувачів здійснюються:</p> <p>організаційно-господарські, організаційні та технологічні протиерозійні заходи на їх земельних ділянках;</p> <p>заходи щодо охорони земель, збереження і підвищення родючості ґрунтів;</p> <p>проведення підготовчих робіт та складання робочих проектів землеустрою;</p> <p>заходи щодо відновлення стану еродованих, деградованих і порушених з їх вини земель та органічно поєднаних з ними інших природних ресурсів і об'єктів довкілля, запобігання заростанню сільськогосподарських угідь бур'янами, чагарниками і дрібноліссям.</p>	<p>використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості відповідно до загальнодержавних програм;</p> <p>бонітування ґрунтів адміністративно-територіальних одиниць;</p> <p>здійснення інших заходів щодо охорони земель.</p> <p>За рахунок місцевих бюджетів здійснюються:</p> <p>реалізація заходів регіональних програм використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;</p> <p>освоєння земель для сільськогосподарських і лісогосподарських потреб;</p> <p>поліпшення сільськогосподарських і лісогосподарських угідь;</p> <p>виконання робіт щодо відновлення земель, якщо це відбулося не з вини власників і користувачів земельних ділянок;</p> <p>будівництво та реконструкція протиерозійних, гідротехнічних і протизсувних споруд, меліоративних систем відповідно до закону;</p> <p>реалізація заходів щодо охорони земель та ґрунтів навколо об'єктів поводження з відходами, що використовуються для їх збирання, зберігання, оброблення, утилізації, видалення, знешкодження і захоронення відходів, які перебувають у власності територіальних громад;</p> <p>проведення коригуючих обмежень ґрунтового покриття;</p> <p>реалізація заходів з поліпшення екологічного стану ґрунтів;</p> <p>консервація земель;</p> <p>економічне стимулювання впровадження заходів щодо використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості відповідно до регіональних програм;</p> <p>здійснення інших заходів щодо охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості.</p> <p>За рахунок коштів землевласників і землекористувачів здійснюються:</p> <p>організаційно-господарські, організаційні та технологічні протиерозійні заходи на їх земельних ділянках;</p> <p>заходи щодо охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;</p> <p>запровадження енергоощадних технологій вирощування сільськогосподарських культур;</p> <p>реалізація заходів, спрямованих на запобігання проявам ерозійних процесів;</p>
---	--

<p>Розділ VIII ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ПРО ОХОРОНУ ЗЕМЕЛЬ</p> <p>Стаття 56. Відповідальність за порушення законодавства України про охорону земель</p> <p>Юридичні і фізичні особи, винні в порушенні законодавства України про охорону земель, несуть відповідальність згідно із законом.</p> <p>Застосування заходів дисциплінарної, цивільно-правової, адміністративної або кримінальної відповідальності не звільняє винних від відшкодування шкоди, заподіяної земельним ресурсам.</p> <p>Шкода, заподіяна внаслідок порушення законодавства України про охорону земель, підлягає відшкодуванню в повному обсязі.</p>	<p>проведення додаткових агрохімічних обстежень ґрунтового покриття;</p> <p>вигодовлення агрохімічного паспорта поля, земельної ділянки.</p> <p>бокитування ґрунтів земельної ділянки;</p> <p>проведення підготовчих робіт та складання робочих проектів землеустрою;</p> <p>заходи щодо відновлення стану еродованих, деградованих і порушених з їх вини земель та органічно поєднаних з ними інших природних ресурсів і об'єктів довкілля, запобігання заростанню сільськогосподарських угідь бур'янами, чагарниками і дрібноліссям.</p> <p>Порядок використання коштів, передбачених у державному бюджеті для фінансування заходів із захисту, відтворення та підвищення родючості ґрунтів, визначається Кабінетом Міністрів України.</p> <p>Розділ VIII ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ПРО ОХОРОНУ ЗЕМЕЛЬ, ЗБЕРЕЖЕННЯ ҐРУНТІВ ТА ВІДТВОРЕННЯ ЇХ РОДЮЧОСТІ</p> <p>Стаття 56. Відповідальність за порушення законодавства України про охорону земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості</p> <p>Юридичні і фізичні особи, винні в порушенні законодавства України про охорону земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості несуть відповідальність згідно із законом.</p> <p>Застосування заходів дисциплінарної, цивільно-правової, адміністративної або кримінальної відповідальності не звільняє винних від відшкодування шкоди, заподіяної земельним ресурсам.</p> <p>Шкода, заподіяна внаслідок порушення законодавства України про охорону земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості підлягає відшкодуванню в повному обсязі.</p> <p>Особи, діяльність яких призвела до погіршення якості ґрунтів, зобов'язані забезпечити проведення робіт із відтворення ґрунтів до стану, який відповідає встановленим нормативам якості ґрунтів, або до стану, в якому перебували ґрунти до настання факту заподіяння шкоди.</p> <p>Питання особи до відповідальності за порушення законодавства у сфері охорони ґрунтів не звільняє її від обов'язку відшкодувати заподіяну шкоду.</p>
---	--

Норма відсутня

Стаття 52-1 Погіршення стану ґрунтів та їх псування

Погіршення якісного стану ґрунтів, що полягає у зменшенні числових значень відносно попередніх даних агрохімічної паспортизації сільськогосподарських угідь, моніторингу ґрунтів та великомасштабних обстежень ґрунтів не менше ніж за двома показниками, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України, -

тягне за собою накладення штрафу на громадян від тридцяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб, громадян - суб'єктів підприємницької діяльності - від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян

Псування ґрунтів, що полягає у катастрофічному погіршенні якісного стану ґрунтів, яке настає в разі критичного зменшення числових значень показників, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України, -

тягне за собою накладення штрафу на громадян від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб, громадян - суб'єктів підприємницької діяльності - від ста до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 244. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням законодавства у сфері використання та охорони земель і порядку та умов ведення насінництва та розсадництва, правил технічної експлуатації самохідних сільськогосподарських машин і правил техніки безпеки під час їх експлуатації (статті 52 - 53-⁴, 54-⁵, 104-¹, 108 та 188-⁵).

Від імені зазначеного органу розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право:

- 1) Головний державний інспектор сільського господарства України - штраф на громадян до вісімдесяти неоподатковуваних

Стаття 244. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням законодавства у сфері використання та охорони земель і порядку та умов ведення насінництва та розсадництва, правил технічної експлуатації самохідних сільськогосподарських машин і правил техніки безпеки під час їх експлуатації (статті 52 - 53-⁴, 54-⁵, 104-¹, 108 та 188-⁵).

Від імені зазначеного органу розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право:

- 1) Головний державний інспектор у сфері державного контролю за використанням та охороною земель і дотриманням

мінімумів доходів громадян і на посадових осіб - до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

2) головні державні інспектори сільського господарства в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, районах, їх заступники - штраф на громадян до тридцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб - до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

3) старші державні інспектори сільського господарства, державні інспектори сільського господарства - штраф на громадян до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб - до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Закон України «Про державний контроль за використанням та охороною земель»

Стаття 6. Повноваження центрального органу виконавчої влади, який забезпечує реалізацію державної політики у сфері наглядю (контролю) в агропромисловому комплексі

До повноважень центрального органу виконавчої влади, який забезпечує реалізацію державної політики у сфері наглядю (контролю) в агропромисловому комплексі, належать:

а) здійснення державного контролю за використанням та охороною земель у частині:

додержання органами державної влади, органами місцевого самоврядування, юридичними та фізичними особами вимог земельного законодавства України та встановленого порядку набуття і реалізації права на землю;

виконання вимог щодо використання земельних ділянок за цільовим призначенням;

додержання вимог земельного законодавства в процесі укладання цивільно-правових угод, передачі у власність, надання у користування, в тому числі в оренду, викупу) земельних ділянок;

ведення державного обліку і реєстрації земель, достовірності інформації про земельні ділянки та їх використання;

розміщення, проектування, будівництва та введення в дію об'єктів, що негативно впливають або можуть вплинути на стан земель;

виконання комплексу необхідних заходів щодо захисту земель від ерозії, селів, підтоплення, заболочування, вторинного засолення,

вимог законодавства України про охорону земель - від ста до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

2) головні державні інспектори у сфері державного контролю за використанням та охороною земель і додержанням вимог законодавства України про охорону земель в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, районах, їх заступники - від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

3) старші державні інспектори у сфері державного контролю за використанням та охороною земель і додержанням вимог законодавства України про охорону земель - до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 6. Повноваження центрального органу виконавчої влади, який забезпечує реалізацію державної політики у сфері наглядю (контролю) в агропромисловому комплексі

До повноважень центрального органу виконавчої влади, який забезпечує реалізацію державної політики у сфері наглядю (контролю) в агропромисловому комплексі, належать:

а) здійснення державного контролю за використанням та охороною земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості у частині:

додержання органами державної влади, органами місцевого самоврядування, юридичними та фізичними особами вимог земельного законодавства України та встановленого порядку набуття і реалізації права на землю;

виконання вимог щодо використання земельних ділянок за цільовим призначенням;

додержання вимог земельного законодавства в процесі укладання цивільно-правових угод, передачі у власність, надання у користування, в тому числі в оренду, викупу) земельних ділянок;

ведення державного обліку і реєстрації земель, достовірності інформації про земельні ділянки та їх використання;

розміщення, проектування, будівництва та введення в дію об'єктів, що негативно впливають або можуть вплинути на стан земель;

виконання комплексу необхідних заходів щодо захисту земель від

<p>ерозії, селів, підтоплення, заболочування, вторинного засолення, переосушення, ущільнення, псування, забруднення, засмічення відходами, заростання бур'янами, чагарниками та дрібноліссям, відходими, заростання бур'янами, чагарниками та дрібноліссям, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості;</p> <p>дотримання строків своєчасного повернення тимчасово зайнятих земельних ділянок та обов'язкового виконання заходів щодо приведення їх у стан, придатний для використання за призначенням; виконання умов зняття, збереження і використання родючого шару ґрунту під час проведення гірничодобувних, геологорозвідувальних, будівельних та інших робіт, пов'язаних з порушенням ґрунтового покриву, своєчасного проведення рекультивації порушених земель в обсягах, передбачених робочим проектом землеустрою;</p> <p>дотримання правил, установленого режиму експлуатації протиерозійних, гідротехнічних споруд, збереження захисних насаджень і межових знаків;</p> <p>додержання встановленого законодавством порядку визначення та відшкодування втрат сільськогосподарського та лісогосподарського виробництва;</p> <p>додержання строків розгляду заяв чи клопотань щодо набуття і реалізації прав на землю;</p> <p>б) внесення до органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування клопотань щодо:</p> <p>приведення у відповідність із законодавством прийнятих ними рішень з питань регулювання земельних відносин, використання та охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості; обмеження або зупинення освоєння земельних ділянок у разі розробки корисних копалин, у тому числі торфу, проведення геологорозвідувальних, пошукових та інших робіт з порушенням вимог земельного законодавства України;</p> <p>припинення будівництва та експлуатації об'єктів у разі порушення вимог земельного законодавства України до повного усунення виявлених порушень і ліквідації їх наслідків;</p> <p>припинення права користування земельною ділянкою відповідно до закону;</p> <p>в) одержання в установленому законодавством порядку від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, власників і користувачів, у тому числі орендарів, земельних ділянок документів, матеріалів та іншої інформації, необхідної для виконання покладених на нього завдань;</p> <p>г) видачі спеціальних дозволів на зняття та перенесення</p>	<p>перевіщення, ущільнення, псування, забруднення, засмічення відходами, заростання бур'янами, чагарниками та дрібноліссям; дотримання строків своєчасного повернення тимчасово зайнятих земельних ділянок та обов'язкового виконання заходів щодо приведення їх у стан, придатний для використання за призначенням; виконання умов зняття, збереження і використання родючого шару ґрунту під час проведення гірничодобувних, геологорозвідувальних, будівельних та інших робіт, пов'язаних з порушенням ґрунтового покриву, своєчасного проведення рекультивації порушених земель в обсягах, передбачених робочим проектом землеустрою;</p> <p>дотримання правил, установленого режиму експлуатації протиерозійних, гідротехнічних споруд, збереження захисних насаджень і межових знаків;</p> <p>додержання встановленого законодавством порядку визначення та відшкодування втрат сільськогосподарського та лісогосподарського виробництва;</p> <p>додержання строків розгляду заяв чи клопотань щодо набуття і реалізації прав на землю;</p> <p>б) внесення до органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування клопотань щодо:</p> <p>приведення у відповідність із законодавством прийнятих ними рішень з питань регулювання земельних відносин, використання та охорони земель;</p> <p>обмеження або зупинення освоєння земельних ділянок у разі розробки корисних копалин, у тому числі торфу, проведення геологорозвідувальних, пошукових та інших робіт з порушенням вимог земельного законодавства України;</p> <p>припинення будівництва та експлуатації об'єктів у разі порушення вимог земельного законодавства України до повного усунення виявлених порушень і ліквідації їх наслідків;</p> <p>припинення права користування земельною ділянкою відповідно до закону;</p> <p>в) одержання в установленому законодавством порядку від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, власників і користувачів, у тому числі орендарів, земельних ділянок документів, матеріалів та іншої інформації, необхідної для виконання покладених на нього завдань;</p> <p>г) видачі спеціальних дозволів на зняття та перенесення</p>
--	--

<p>грунтового покриття земельних ділянок відповідно до затверджених в установленому законом порядку проектів;</p> <p>г) участь у розробці нормативно-правових актів з питань державного контролю за використанням та охороною земель;</p> <p>д) вжиття відповідно до закону заходів щодо повернення самовільно зайнятих земельних ділянок їх власникам або користувачам;</p> <p>е) вирішення інших питань відповідно до закону.</p>	<p>виконання покладених на нього завдань;</p> <p>г) видачі спеціальних дозволів на зняття та перенесення ґрунтового покриття земельних ділянок відповідно до затверджених в установленому законом порядку проектів;</p> <p>г) участь у розробці нормативно-правових актів з питань державного контролю за використанням та охороною земель;</p> <p>д) вжиття відповідно до закону заходів щодо повернення самовільно зайнятих земельних ділянок їх власникам або користувачам;</p> <p>е) вирішення інших питань відповідно до закону.</p> <p>Державний контроль у сфері збереження ґрунтів та відтворення їх родючості включає:</p> <p>аналіз результатів обстеження стану ґрунтів у процесі провадження господарської та іншої діяльності;</p> <p>виконання вимог та нормативів щодо охорони ґрунтів;</p> <p>проведення заходів, передбачених землепорядною, містобудівною та іншою документацією, що містить заходи із запобігання та припинення деградації, забруднення і заміщення ґрунтів, відтворення їх родючості;</p> <p>перевірка достовірності землепорядної документації про стан ґрунтів;</p> <p>вжиття заходів щодо усунення виявлених порушень з використання ґрунтів.</p> <p>Державний контроль у сфері збереження ґрунтів та відтворення їх родючості здійснюється шляхом:</p> <p>проведення перевірок та обстежень земельних ділянок;</p> <p>розгляду звернень фізичних осіб, фізичних осіб – підприємців та юридичних осіб;</p> <p>участі у роботі комісії під час прийняття в експлуатацію меліоративних систем і регульованих земель, захисних лісонасаджень, протипорозійних гідротехнічних споруд та інших об'єктів, які споруджуються з метою відтворення родючості ґрунтів та забезпечення охорони земель;</p> <p>розгляду документації із землеустрою, пов'язаної з використанням та охороною земель і ґрунтів;</p> <p>аналізу результатів моніторингу ґрунтів та агрохімічної паспортизації земель.</p> <p>При здійсненні державного контролю у сфері збереження ґрунтів та відтворення їх родючості застосовуються критерії</p>
---	--

<p>суттєвого зниження родючості ґрунтів, які затверджуються Кабінетом Міністрів України.</p>	<p>Закон України «Про землеустрій»</p> <p>Стаття 25. Документація із землеустрою Документація із землеустрою розробляється у вигляді схеми, проекту, робочого проекту або технічної документації. Види документації із землеустрою: а) схеми землеустрою і техніко-економічні обґрунтування використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць; б) проекти землеустрою щодо встановлення (зміни) меж адміністративно-територіальних одиниць; к) технічна документація із землеустрою щодо інвентаризації земель. Норма відсутня</p> <p>Види документації із землеустрою та їх склад встановлюються виключно цим Законом.</p>	<p>Стаття 25. Документація із землеустрою розробляється у вигляді схеми, проекту, робочого проекту або технічної документації. Види документації із землеустрою: а) схеми землеустрою і техніко-економічні обґрунтування використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць; б) проекти землеустрою щодо встановлення (зміни) меж адміністративно-територіальних одиниць; к) технічна документація із землеустрою щодо інвентаризації земель; л) технічна документація із землеустрою щодо обстеження ґрунтового покриття земель (земельних ділянок). Види документації із землеустрою та їх склад встановлюються виключно цим Законом.</p>	<p>«Стаття 56-1. Технічна документація із землеустрою щодо обстеження ґрунтового покриття земель (земельних ділянок) Технічна документація із землеустрою щодо обстеження ґрунтового покриття земель (земельних ділянок) включає:</p>
<p>Закон України «Про землеустрій»</p> <p>Стаття 25. Документація із землеустрою Документація із землеустрою розробляється у вигляді схеми, проекту, робочого проекту або технічної документації. Види документації із землеустрою: а) схеми землеустрою і техніко-економічні обґрунтування використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць; б) проекти землеустрою щодо встановлення (зміни) меж адміністративно-територіальних одиниць; к) технічна документація із землеустрою щодо інвентаризації земель. Норма відсутня</p> <p>Види документації із землеустрою та їх склад встановлюються виключно цим Законом.</p>	<p>Стаття 35. Інвентаризація земель при здійсненні землеустрою Інвентаризація земель проводиться з метою встановлення місця розташування об'єктів землеустрою, їхніх меж, розмірів, правового статусу, виявлення земель, що не використовуються, використання нерационально або не за цільовим призначенням, виявлення і консервації деградованих сільськогосподарських угідь і забруднених земель, встановлення кількісних та якісних характеристик земель, необхідних для ведення державного земельного кадастру, здійснення державного контролю за використанням та охороною земель і прийняття на їх основі відповідних рішень органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування.</p>	<p>Стаття 35. Інвентаризація земель при здійсненні землеустрою Інвентаризація земель проводиться з метою встановлення місця розташування об'єктів землеустрою, їхніх меж, розмірів, правового статусу, виявлення земель, що не використовуються, використання нерационально або не за цільовим призначенням, виявлення і консервації деградованих сільськогосподарських угідь і забруднених земель, встановлення кількісних та якісних характеристик ґрунтового покриття земель (земельних ділянок), необхідних для ведення державного земельного кадастру, здійснення державного контролю за використанням та охороною земель і прийняття на їх основі прийняття на їх основі відповідних рішень органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування.</p>	<p>Норма відсутня</p>

а) технічне завдання на складання документації;
б) пояснювальну записку;
в) рішення органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування про надання дозволу на розроблення технічної документації із землеустрою щодо обстеження ґрунтового покриву земель (земельних ділянок) (для земель державної та комунальної власності);
г) матеріали польових геодезичних робіт (у разі їх проведення);
ґ) матеріали ґрунтових, геоботанічних, агрохімічних та інших обстежень земель і ґрунтів;
д) експлікацію агровиробничих ґруп ґрунтів по угіддях;
е) картограму агровиробничих ґруп ґрунтів;
є) карту (план) рельєфу місцевості;
ж) карту (план) розподілу земель по угіддях;
з) картограму якісних характеристик ґрунтів.»;

Закон України «Про Державний земельний кадастр»

Стаття 13. Склад відомостей Державного земельного кадастру про землі в межах території адміністративно-територіальних одиниць

1. До Державного земельного кадастру включаются такі відомості про землі в межах території адміністративно-територіальних одиниць (Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя, районів, міст, селищ, сіл, районів у містах):
а) найменування адміністративно-територіальної одиниці;
б) опис меж адміністративно-територіальної одиниці;

.....
е) відомості про угіддя адміністративно-територіальної одиниці:
назва, код (номер);
контури угідь;
площа;

інформація про документи, на підставі яких визначено угіддя;
інформація про якісні характеристики угідь;

є) відомості про економічну та нормативну грошову оцінку земель в межах території адміністративно-територіальної одиниці;
ж) відомості про бонітування ґрунтів адміністративно-територіальної одиниці.

2. Обсяг інформації Державного земельного кадастру про якісні

Стаття 13. Склад відомостей Державного земельного кадастру про землі в межах території адміністративно-територіальних одиниць

1. До Державного земельного кадастру включаются такі відомості про землі в межах території адміністративно-територіальних одиниць (Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя, районів, міст, селищ, сіл, районів у містах):
а) найменування адміністративно-територіальної одиниці;
б) опис меж адміністративно-територіальної одиниці;

.....
е) відомості про угіддя адміністративно-територіальної одиниці:
назва, код (номер);
контури угідь;
площа;

інформація про документи, на підставі яких визначено угіддя;
відомості про якісні характеристики ґрунтів сільськогосподарських угідь: агровиробничі ґрупи (підгрупи) ґрунтів, загальні показники, агрофізичні, фізико-хімічні, агрохімічні, забрудненість;

є) відомості про економічну та нормативну грошову оцінку земель в межах території адміністративно-територіальної одиниці;

<p>характеристики земельних угідь в межах території адміністративно-територіальної одиниці визначається Порядком ведення Державного земельного кадастру.</p>	<p>ж) відомості про бонітування ґрунтів адміністративно-територіальної одиниці.</p> <p>2. Обсяг інформації Державного земельного кадастру про якісні характеристики земельних угідь в межах території адміністративно-територіальної одиниці визначається Порядком ведення Державного земельного кадастру.</p>
<p>Стаття 15. Відомості про земельні ділянки</p> <p>1. До Державного земельного кадастру включаються такі відомості про земельні ділянки:</p> <ul style="list-style-type: none"> кадастровий номер; місце розташування; опис меж; площа; міри ліній по периметру; координати поворотних точок меж; дані про прив'язку поворотних точок меж до пунктів державної геодезичної мережі; дані про якісний стан земель та про бонітування ґрунтів; <p>відомості про інші об'єкти Державного земельного кадастру, до яких територіально (повністю або частково) входить земельна ділянка;</p> <p>цільове призначення (категорія земель, вид використання земельної ділянки в межах певної категорії земель);</p> <p>склад угідь із зазначенням контурів будівель і споруд, їх назв;</p> <p>відомості про обмеження у використанні земельних ділянок;</p> <p>відомості про частину земельної ділянки, на яку поширюється дія сервіту, договору суборенди земельної ділянки;</p> <p>нормативна грошова оцінка;</p> <p>інформація про документацію із землеустрою та оцінки земель щодо земельної ділянки та інші документи, на підставі яких встановлено відомості про земельну ділянку.</p>	<p>Стаття 15. Відомості про земельні ділянки</p> <p>1. До Державного земельного кадастру включаються такі відомості про земельні ділянки:</p> <ul style="list-style-type: none"> кадастровий номер; місце розташування; опис меж; площа; міри ліній по периметру; координати поворотних точок меж; дані про прив'язку поворотних точок меж до пунктів державної геодезичної мережі; дані про бонітування ґрунтів; <p>відомості про інші об'єкти Державного земельного кадастру, до яких територіально (повністю або частково) входить земельна ділянка;</p> <p>цільове призначення (категорія земель, вид використання земельної ділянки в межах певної категорії земель);</p> <p>склад угідь із зазначенням контурів будівель і споруд, їх назв;</p> <p>відомості про обмеження у використанні земельних ділянок;</p> <p>відомості про частину земельної ділянки, на яку поширюється дія сервіту, договору суборенди земельної ділянки;</p> <p>нормативна грошова оцінка;</p> <p>інформація про документацію із землеустрою та оцінки земель щодо земельної ділянки та інші документи, на підставі яких встановлено відомості про земельну ділянку;</p> <p>дані про якісні характеристики ґрунтів сільськогосподарських угідь: агропробнічні групи (підгрупи) ґрунтів, загальні показники, агрофізичні, фізико-хімічні, агрохімічні, забрудненість;</p>
<p>2. Відомості про земельну ділянку містять інформацію про її власників (користувачів), зазначену в частині другій статті 30 цього Закону, зареєстровані речові права відповідно до даних Державного</p>	<p>2. Відомості про земельну ділянку містять інформацію про її власників (користувачів), зазначену в частині другій статті 30 цього Закону, зареєстровані речові права відповідно до даних Державного</p>

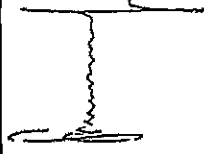
<p>реєстру речових прав на нерухоме майно.</p> <p>Стаття 21. Підстави та основні вимоги щодо внесення відомостей до Державного земельного кадастру</p> <p>1. Відомості про межі земельної ділянки вносяться до Державного земельного кадастру:</p> <p>на підставі відповідної документації із землеустрою щодо формування земельних ділянок - у випадках, визначених статтею 79-¹ Земельного кодексу України, при їх формуванні;</p> <p>на підставі технічної документації із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) - у разі встановлення (відновлення) меж земельної ділянки за її фактичним використанням відповідно до статті 107 Земельного кодексу України та у разі зміни меж суміжних земельних ділянок їх власниками;</p> <p>на підставі технічної документації із землеустрою щодо проведення інвентаризації земель - за результатами інвентаризації земель;</p> <p>на підставі проектів землеустрою щодо організації території земельних часток (паїв) - у разі виділення в натурі (на місцевості) земельних ділянок власникам земельних часток (паїв).</p> <p>.....</p> <p>10. Відомості про бонітування ґрунтів вносяться до Державного земельного кадастру на підставі затвердженої технічної документації з бонітування ґрунтів.</p> <p>.....</p> <p>11. Відомості про державний кордон України вносяться до Державного земельного кадастру на підставі технічної документації із землеустрою щодо визначення та встановлення в натурі (на місцевості) державного кордону України, розробленої відповідно до актів (міжнародних договорів) щодо демаркації та делімітації державного кордону України.</p> <p>.....</p>	<p>реєстру речових прав на нерухоме майно.</p> <p>Стаття 21. Підстави та основні вимоги щодо внесення відомостей до Державного земельного кадастру</p> <p>1. Відомості про межі земельної ділянки вносяться до Державного земельного кадастру:</p> <p>на підставі відповідної документації із землеустрою щодо формування земельних ділянок - у випадках, визначених статтею 79-¹ Земельного кодексу України, при їх формуванні;</p> <p>на підставі технічної документації із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) - у разі встановлення (відновлення) меж земельної ділянки за її фактичним використанням відповідно до статті 107 Земельного кодексу України та у разі зміни меж суміжних земельних ділянок їх власниками;</p> <p>на підставі технічної документації із землеустрою щодо проведення інвентаризації земель - за результатами інвентаризації земель;</p> <p>на підставі проектів землеустрою щодо організації території земельних часток (паїв) - у разі виділення в натурі (на місцевості) земельних ділянок власникам земельних часток (паїв).</p> <p>.....</p> <p>10. Відомості про бонітування ґрунтів вносяться до Державного земельного кадастру на підставі затвердженої технічної документації з бонітування ґрунтів або технічної документації із землеустрою щодо обстеження ґрунтового покриття земель (земельних ділянок).</p> <p>Відомості про якісні характеристики ґрунтів сільськогосподарських угідь вносяться до Державного земельного кадастру на підставі технічної документації із землеустрою щодо обстеження ґрунтового покриття земель (земельних ділянок).</p> <p>11. Відомості про державний кордон України вносяться до Державного земельного кадастру на підставі технічної документації із землеустрою щодо визначення та встановлення в натурі (на місцевості) державного кордону України, розробленої відповідно до актів (міжнародних договорів) щодо демаркації та делімітації державного кордону України.</p> <p>.....</p>
--	---

<p>Стаття 25. Поземельна книга</p> <p>1. Поземельна книга є документом Державного земельного кадастру, який містить такі відомості про земельну ділянку:</p> <ul style="list-style-type: none"> а) кадастровий номер; б) площа; в) місцезнаходження (адміністративно-територіальна одиниця); г) склад угідь; ґ) цільове призначення (категорія земель, вид використання земельної ділянки в межах певної категорії земель); д) нормативна грошова оцінка; е) відомості про обмеження у використанні земельної ділянки; є) відомості про межі частини земельної ділянки, на яку поширюється дія сервітуту, договору суборенди земельної ділянки; ж) кадастровий план земельної ділянки; з) дата державної реєстрації земельної ділянки; и) інформація про документацию із землеустрою, на підставі якої здійснена державна реєстрація земельної ділянки, а також внесені зміни до цих відомостей; і) інформація про власників (користувачів) земельної ділянки відповідно до даних про зареєстровані речові права у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно; ї) дані про бонітування ґрунтів; к) дані про якісні характеристики ґрунтів сільськогосподарських угідь: агро виробничі групи (підгрупи) ґрунтів, загальні показники, агрофізичні, фізико-хімічні, агрохімічні, забрудненість. <p>2. Поземельна книга відкривається одночасно з державною реєстрацією земельної ділянки.</p> <p>.....</p>	<p>Стаття 25. Поземельна книга</p> <p>1. Поземельна книга є документом Державного земельного кадастру, який містить такі відомості про земельну ділянку:</p> <ul style="list-style-type: none"> а) кадастровий номер; б) площа; в) місцезнаходження (адміністративно-територіальна одиниця); г) склад угідь; ґ) цільове призначення (категорія земель, вид використання земельної ділянки в межах певної категорії земель); д) нормативна грошова оцінка; е) відомості про обмеження у використанні земельної ділянки; є) відомості про межі частини земельної ділянки, на яку поширюється дія сервітуту, договору суборенди земельної ділянки; ж) кадастровий план земельної ділянки; з) дата державної реєстрації земельної ділянки; и) інформація про документацию із землеустрою, на підставі якої здійснена державна реєстрація земельної ділянки, а також внесені зміни до цих відомостей; і) інформація про власників (користувачів) земельної ділянки відповідно до даних про зареєстровані речові права у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно; ї) дані про бонітування ґрунтів; к) дані про якісні характеристики ґрунтів сільськогосподарських угідь: агро виробничі групи (підгрупи) ґрунтів, загальні показники, агрофізичні, фізико-хімічні, агрохімічні, забрудненість. <p>2. Поземельна книга відкривається одночасно з державною реєстрацією земельної ділянки.</p> <p>.....</p>
<p>Стаття 25. Поземельна книга</p> <p>1. Поземельна книга є документом Державного земельного кадастру, який містить такі відомості про земельну ділянку:</p> <ul style="list-style-type: none"> а) кадастровий номер; б) площа; в) місцезнаходження (адміністративно-територіальна одиниця); г) склад угідь; ґ) цільове призначення (категорія земель, вид використання земельної ділянки в межах певної категорії земель); д) нормативна грошова оцінка; е) відомості про обмеження у використанні земельної ділянки; є) відомості про межі частини земельної ділянки, на яку поширюється дія сервітуту, договору суборенди земельної ділянки; ж) кадастровий план земельної ділянки; з) дата державної реєстрації земельної ділянки; и) інформація про документацию із землеустрою, на підставі якої здійснена державна реєстрація земельної ділянки, а також внесені зміни до цих відомостей; і) інформація про власників (користувачів) земельної ділянки відповідно до даних про зареєстровані речові права у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно; ї) дані про бонітування ґрунтів. <p>2. Поземельна книга відкривається одночасно з державною реєстрацією земельної ділянки.</p> <p>.....</p>	<p>Стаття 36. Оприлюднення відомостей Державного земельного кадастру</p> <p>1. На офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, оприлюднюються відомості Державного земельного кадастру про:</p> <ul style="list-style-type: none"> а) межі адміністративно-територіальних одиниць; б) кадастрові номери земельних ділянок; в) межі земельних ділянок; г) цільове призначення земельних ділянок;
<p>Стаття 36. Оприлюднення відомостей Державного земельного кадастру</p> <p>1. На офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, оприлюднюються відомості Державного земельного кадастру про:</p> <ul style="list-style-type: none"> а) межі адміністративно-територіальних одиниць; б) кадастрові номери земельних ділянок; в) межі земельних ділянок; г) цільове призначення земельних ділянок; 	<p>Стаття 36. Оприлюднення відомостей Державного земельного кадастру</p> <p>1. На офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, оприлюднюються відомості Державного земельного кадастру про:</p> <ul style="list-style-type: none"> а) межі адміністративно-територіальних одиниць; б) кадастрові номери земельних ділянок; в) межі земельних ділянок; г) цільове призначення земельних ділянок;

<p>г) розподіл земель між власниками і користувачами (форма власності, вид речового права);</p> <p>д) обмеження у використанні земель та земельних ділянок;</p> <p>е) зведені дані кількісного та якісного обліку земель;</p> <p>є) нормативну прошову оцінку земель та земельних ділянок;</p> <p>ж) земельні угіддя;</p> <p>з) частини земельної ділянки, на які поширюється дія сервітуту, договору суборенди земельної ділянки;</p> <p>и) координати поворотних точок меж об'єктів кадастру;</p> <p>і) бонітування ґрунтів;</p> <p>ї) інші відомості про земельні ділянки, передбачені статтею 15 та частиною другою статті 30 цього Закону, крім відомостей про рестраційний номер облікової картки платника податків, серію та номер паспорта громадянина України, місце проживання, дату народження фізичної особи, які є інформацією з обмеженим доступом та не підлягають відображенню у відкритому доступі.</p> <p>2. Відомості, зазначені у частині першій цієї статті, підлягають оприлюдненню на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, з моменту їх внесення до Державного земельного кадастру.</p> <p>.....</p>	<p>г) розподіл земель між власниками і користувачами (форма власності, вид речового права);</p> <p>д) обмеження у використанні земель та земельних ділянок;</p> <p>е) зведені дані кількісного та якісного обліку земель;</p> <p>є) нормативну прошову оцінку земель та земельних ділянок;</p> <p>ж) земельні угіддя;</p> <p>з) частини земельної ділянки, на які поширюється дія сервітуту, договору суборенди земельної ділянки;</p> <p>и) координати поворотних точок меж об'єктів кадастру;</p> <p>і) бонітування ґрунтів, якісні характеристики ґрунтів сільськогосподарських угідь;</p> <p>ї) інші відомості про земельні ділянки, передбачені статтею 15 та частиною другою статті 30 цього Закону, крім відомостей про рестраційний номер облікової картки платника податків, серію та номер паспорта громадянина України, місце проживання, дату народження фізичної особи, які є інформацією з обмеженим доступом та не підлягають відображенню у відкритому доступі.</p> <p>2. Відомості, зазначені у частині першій цієї статті, підлягають оприлюдненню на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, з моменту їх внесення до Державного земельного кадастру.</p> <p>.....</p>
<p>Стаття 15. Умови договору оренди землі</p> <p>Істотними умовами договору оренди землі є:</p> <p>об'єкт оренди (кадастровий номер, місце розташування та розмір земельної ділянки);</p> <p>строк дії договору оренди;</p> <p>орендна плата із зазначенням її розміру, індексації, способу та умов розрахунків, строків, порядку її внесення і перегляду та відповідальності за її несплату.</p> <p>За згодою сторін у договорі оренди землі можуть зазначатися інші умови.</p> <p>У разі якщо договором оренди землі передбачено здійснення заходів, спрямованих на охорону та поліпшення об'єкта оренди, до договору додається угода щодо відшкодування орендарю витрат на такі заходи.</p>	<p>Закон України «Про оренду землі»</p> <p>Стаття 15. Умови договору оренди землі</p> <p>Істотними умовами договору оренди землі є:</p> <p>об'єкт оренди (кадастровий номер, місце розташування та розмір земельної ділянки);</p> <p>строк дії договору оренди;</p> <p>орендна плата із зазначенням її розміру, індексації, способу та умов розрахунків, строків, порядку її внесення і перегляду та відповідальності за її несплату;</p> <p>дані про якісні характеристики ґрунтів у разі, якщо земельна ділянка підлягає агрохімічній паспортизації земель.</p> <p>За згодою сторін у договорі оренди землі можуть зазначатися інші умови.</p> <p>У разі якщо договором оренди землі передбачено здійснення заходів, спрямованих на охорону та поліпшення об'єкта оренди, до договору додається угода щодо відшкодування орендарю витрат на такі заходи.</p>

<p>Договір оренди може передбачати надання в оренду декількох земельних ділянок, що перебувають у власності одного орендодавця (а щодо земель державної та комунальної власності - земельних ділянок, що перебувають у розпорядженні одного органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування).</p>	<p>У разі, якщо земельна ділянка підлягає агрохімічній паспортизації, до договору оренди землі додається агрохімічний паспорт земельної ділянки.</p> <p>Договір оренди може передбачати надання в оренду декількох земельних ділянок, що перебувають у власності одного орендодавця (а щодо земель державної та комунальної власності - земельних ділянок, що перебувають у розпорядженні одного органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування).</p>
<p>Стаття 33. Поновлення договору оренди землі</p> <p>.....</p> <p>До листа-повідомлення про поновлення договору оренди землі орендар додає проект додаткової угоди.</p> <p>.....</p>	<p>Стаття 33. Поновлення договору оренди землі</p> <p>.....</p> <p>У разі оренди земель сільськогосподарського призначення державної або комунальної власності до листа-повідомлення про поновлення договору оренди землі орендар додає агрохімічний паспорт земельної ділянки а також проект додаткової угоди.</p> <p>У разі оренди земель сільськогосподарського призначення приватної власності до листа-повідомлення про поновлення договору оренди землі орендар додає проект додаткової угоди та, на вимогу власника, відомості про якісні характеристики ґрунтів за результатами останнього обстеження ґрунтового покриву.</p> <p>.....</p>

Директор Департаменту землеробства та технічної політики в АПК

В. ТОУЧІЙ

**Повідомлення про оприлюднення
проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих
актів щодо удосконалення механізмів збереження ґрунтів та економічного
стимулювання відтворення їх родючості»**

1. Розробник:

Міністерство аграрної політики та продовольства України.

2. Стислий виклад змісту проекту:

Проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо удосконалення механізмів збереження ґрунтів та економічного стимулювання відтворення їх родючості» розроблено на виконання завдань, визначених Крокм 155 підрозділу 13 «Земельна реформа» розділу I «Економічне зростання» Плану пріоритетних дій Уряду на 2017 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 03.04.2017 № 275, та пунктом 1 Національного плану дій щодо боротьби з деградацією земель та опустелюванням, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30 березня 2016 року № 271.

Метою розроблення проекту Закону є прийняття консолідованого нормативно-правового акта, який містить всі необхідні положення і норми, що регулюють правові взаємовідносини у сфері охорони земель, збереження ґрунтів та відтворення їх родючості.

Проектом Закону передбачено внести зміни до низки діючих законодавчих актів, норми яких регулюють питання земельних відносин у відповідних сферах господарської діяльності.

При цьому встановлюються основоположні принципи державної політики та правила, які б гарантували збереження унікального ґрунтового потенціалу країни, його екологічних і продукційних функцій, створення необхідних умов для ефективного використання ґрунтових ресурсів без негативних наслідків для наступних поколінь та запровадження реального механізму економічного стимулювання заходів з охорони і збереження земельних ресурсів.

3. Спосіб оприлюднення проекту регуляторного акта:

Проект акта, пояснювальну записку та аналіз регуляторного впливу буде розміщено на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України.

4. Строк, протягом якого приймаються зауваження та пропозиції від фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань:

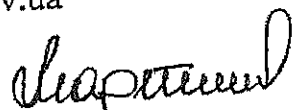
Зауваження та пропозиції приймаються протягом місяця шляхом надсилання поштової кореспонденції та повідомлень на електронну адресу.

5. Адреси для надсилання зауважень і пропозицій:

Міністерство аграрної політики та продовольства України, м. Київ, 01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 24, тел. 278-81-71, факс 278-76-02, info@minagro.gov.ua.

Державна регуляторна служба України 01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11, тел. 2864711, inform@dkrp.gov.ua

Перший заступник Міністра

Максим МАРТИНЮК

